

NUEVO

Σημαίνει **ΝΕΟΣ** και είναι το μεγαλύτερο **νεανικό** πολιτικό **περιοδικό** στην Ελλάδα

ελευθερώνει... τις
«συνειδήσεις»

**Ξέρετε ότι μπορείτε
να προστατεύσετε το περιβάλλον
με το πάτημα ενός κουμπιού;***



Πράσινη κατανάλωση

Μια απλή κίνηση για σας,
μια μεγάλη συμβολή στην προστασία του περιβάλλοντος

*** 5 με 10% της ηλεκτρικής
ενέργειας** σε ένα μέσο νοικοκυριό
καταναλώνεται μόνο από τις συσκευές
σε κατάσταση stand by. Γι' αυτό
κλείστε όλες ηλεκτρικές συσκευές
δεν χρειάζεστε και όλες βρίσκονται
σε κατάσταση αναμονής.
Ενημερωθείτε για την εξοικονόμηση
ενέργειας στην ιστοσελίδα μας



Μάθετε περισσότερα με ένα κλικ στο

www.GREENPEACE.gr

editorial

Σήμερα θα μιλήσω για τη δική μου γενιά. Όχι με στοιχεία και στατιστικές, αλλά βιωματικά. Όχι ως εκπρόσωπός της, αλλά ως απλό μέλος της. Θα δανειστώ για λίγο το λόγο από όλους όσους μιλούν για αυτή ή εξ ονόματος αυτής, αλλά χωρίς να ανήκουν σε αυτή, και με το τέλος του μικρού αυτού πονήματος θα τους τον επιστρέψω.

As βάλουμε τα πράγματα σε μια σειρά, αρχίζοντας από ίσως το σπουδαιότερο. Το ουσιαστικό γνώρισμα της γενιάς αυτής είναι η **Ελευθερία**. Για τους παγκόσμιους πολέμους, το ξεριζώμα από τις πατρίδες και την πρώτη δικτατορία μάθαμε από τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας. Για την Κατοχή και τις κακουχίες, τον εμφύλιο πόλεμο και τη δεύτερη δικτατορία μάθαμε από τους γονείς μας. Χάρη σε όλους αυτούς, εμείς γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε σε μια χώρα ελεύθερη, ασφαλή και δημοκρατική.

Κάποιοι από εμάς, αν και δεν τα έχουν ζήσει, είναι οπαδοί ή νοσταλγοί των ανελεύθερων καθεστώτων, όπως των κομμουνιστικών ή των δικτατορικών. Οι υπόλοιποι, που αποτε-

Generation(F)X

λούμε και τη συντριπτική πλειοψηφία, τους έχουμε βάλει στο περιθώριο. Και διασκεδάζουμε με τα τηλεοπτικά, κατά κύριο λόγο, μέσα ενημέρωσης που δίνουν τέτοιες έκτασης δημοσιότητα σε κάθε τους εκδήλωση που κάνει «θόρυβο», συνοδεύοντας την κάλυψη μόλιστα με ποικίλα σχόλια για τις τάσεις και τις απόψεις της νέας γενιάς.

Παρόλο που πολλοί θα προτιμούσαν να πιστέψουν το αντίθετο, είμαστε γενιά **πολιτικοποιημένη**. Ευτυχώς όχι τόσο κομματικά φανατισμένη όσο παλαιότερες γενιές, αλλά μια ματιά στις χιλιάδες των νέων που ασχολούνται ενεργά με τις φοιτητικές παρατάξεις και στις δεκάδες χιλιάδες που συμμετέχουν κάθε χρόνο στις φοιτητικές εκλογές, αρκεί για να πείσει ότι η ταυτότητά μας γράφει «πολιτικά ενεργός».

Είμαστε ακόμα τα παιδιά της **ευρωπαϊκής οικογένειας**, γιατί μεγαλώσαμε μέσα σε αυτή. Είτε λίγα χρόνια πριν γεννηθούμε είτε λίγα χρόνια μετά, η χώρα μας έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ο.Κ. ακόμα τότε). Δεν ήταν επίτευγμα της δικής μας γενιάς, αλλά απολάυσουμε πολλή από τα προνόμια που το συνόδεuan. Ταξιδέψαμε σε άλλες πόλεις της Ευρώπης, σπουδάσαμε, εργαστήκαμε, γυρίσαμε πίσω έστω και λίγο σοφότεροι. Και κοιτάζουμε απορημένοι εκείνους των προηγούμενων γενεών που πριν από δύο δεκαετίες ληισδορούσαν την Ε.Ε., τώρα να την αποθεώνουν και εκείνους που επί σειρά ετών εκμεταλλευόταν τα ευμεγέθη ποσά των κοινοτικών «πακέτων», τώρα να αναρωτιούνται γιατί δεν κατορθώσαμε να τα αξιοποιήσουμε στο βαθμό που το πέτυχαν τόσες άλλες χώρες. Παρόλο που τα χαρακτηριστικά αυτά είναι κατά τη γνώμη μου «φάροι» στη μέχρι τώρα πορεία των νέων που γεννήθηκαν από τα μέσα της δεκαετίας του '70 ως τα τέλη της δεκαετίας του '80, η γενιά μας είναι πολύ κοντά στο να χαρακτηριστεί ως Generation (F)X. Κι αυτό γιατί θα είμαστε τα πρώτα «πειραματόζωα», πάνω στα οποία θα δοκιμαστεί το νέο εργασιακό μοντέλο που έρχεται από τους σοσιαλιστές του ευρωπαϊκού βορρά και έχει την περίεργη ονομασία **«flexicurity»** (ευέλικτη ασφάλεια), σύνθετο των αγγλικών λέξεων flexible (ευελίξια) και security (ασφάλεια). Ο πρώτος όρος αναφέρεται στην ευκολία τόσο της πρόσληψης όσο και της απόλυσης και ο δεύτερος στο εγγυημένο εισόδημα και στα προνόμια για τους ανέργους. Και οι δύο μαζί συνθέτουν πιθανώς την εικόνα του εργασιακού μας μέλλοντος (κοντινού ή μακρινού) και υπόσχονται να δώσουν ήυση στη μεγαλύτερη αγωνία όλων μας: τη σίγουρη επαγγελματική αποκατάσταση.

Τα χαρακτηριστικά, οι αγωνίες, τα πιστεύω και τα θέλη μιας ολόκληρης γενιάς δεν μπορούν να χωρέσουν σε μία σελίδα ούτε μπορούν να αποτυπωθούν στη σωστή τους διάσταση από ένα και μόνο νέο άνθρωπο. Το έντυπο αυτό που για πρώτη φορά κρατάτε στα χέρια σας φιλοδοξεί να δώσει το βήμα στους νέους να γράψουν τις δικές τους σκέψεις και τα προσωπικά τους βιώματα και στους πρεσβυτέρους την ευκαιρία να δουν μέσα από τις σελίδες του τον κόσμο από τα δικά μας μάτια.

Το «NUEVO» είναι μια φρέσκια προσπάθεια νέων, φιλελεύθερων ανθρώπων που συμμετέχουν ενεργά στα κοινά εντός και εκτός των ελληνικών πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και αποφάσισαν να κοινωνήσουν τις ιδέες, τις απόψεις και τις δράσεις τους με όλους εσάς που κρατάτε αυτό το έντυπο στα χέρια σας. Καλή ανάγνωση.

του Κώστα Παπαχλιμίντζου

Είσαι νέος/α 16-32 ετών; Θες να καταγράψεις τη δική σου εμπειρία ή την προσωπική σου άποψη πάνω σε οποιοδήποτε από τα θέματα που πραγματεύεται το «NUEVO»; Στείλε απλά ένα email στο costas@demyc.org και η θέση σου θα δημοσιοποιηθεί.

Οι απόψεις που κατατίθενται στο παρόν έντυπο είναι καθαρά προσωπικές και δεν εκφράζουν την οργάνωση της ΟΝΝΕΔ συλλογικά.

Η Πανεπιστημική Στέγη είναι ανοιχτή και κυρίως διαδραστική και κυρίως την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Επισημαίνεται, πάντως ότι, κατά το Ν.2121/1999 (όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τη Διεθνή Σύμβαση στα Βελγία (που έχει κυρωθεί με το Ν.1001/1978) απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, η αποδόμηση του σε ηλεκτρονική ή μηχανική ή οποιαδήποτε άλλη μορφή, η φωτοαντίληψη του και η προγράφησή του με οποιοδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μεταφραστική ή άλλη διασκευή χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.*

✎Ιδρυτική-Έκδοση: Ο.Ν.ΝΕ.Δ. ✎Διευθυντής: Κώστας Παπαχλιμίντζος ✎Διευθυντής σύνταξης: Κώστας Τσουρός

✎Ομάδα σύνταξης: Χρίστος Δήμος, Δημήτρης Κουνιάς, Νίκος Σωτηρόπουλος

✎Εκτύπωση: Πόλη της ΑΒΕΕ, Α. Ηλίουπόλεως 4, Ύψις, 112 37, Τηλ.: 210 9780340, Fax: 210 9756542,

ΥΠ. ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ, Ευάγγελος Στέργιος

✎Creative Art Director: Σοφία Στεργίου ✎Διακρίσεις: ΗΡ. Σελευσίαν: BREAK IN Α.Ε.Ε.Β.Ε. ✎Τιρόζ: 80.000 τεύχη. ✎Διανέμεται δωρεάν

...λεπτομέρειες

Στην γωνία του δρόμου που περνάει μπροστά από το σπίτι μου, σχεδόν κάθε πρωί βρίσκεται ένας γεροντάκος. Ο πατέρας μου, μου έλεγε, ότι μόνο σ’ αυτόν τον συγκεκριμένο έδινε με την καρδιά του βοήθεια. Το ίδιο πράττω και εγώ. Ένα από αυτά τα πρωινά, ήταν νωρός περίπου 07.30, σταματάω στο φανάρι, του λέω “καλημέρα”, και του προσφέρω το κατιτίς μου. “Καλημέρα” μου λέει χαμογελαστός, δεν σε βλέπω πολύ καλά σήμερα. Έτσι είναι, του λέω. Γενικά τώρα τελευταία δεν είμαι πολύ στις καλές μου. Πολλή η πίεση. Άσ’ τα αυτά μου λέει. Ήρεμα. Να μην σκας. Δεν θέλω να σκάω του λέω, συχνά όμως είναι πάνω από τις δυνάμεις μου. “Λεπτομέρειες είναι η ζωή Ακούς τί σου λέω; Ο κύκλος της ζωής είναι λεπτομέρειες. Άναψε πράσινο και οι πίσω από εμένα δεν είχαν την ίδια διάθεση για συζήτηση. Από εκείνη την στιγμή τα πόδια του γηλυκού γεροντάκου γύριζαν συνεχώς στο μυαλό μου και κάθε πρωί που τον βλέπω συζητάμε για το ίδιο θέμα μέχρι να ανάψει πράσινο. Λεπτομέρειες είναι η ζωή. Δηλαδή, πολλές μικρές λεπτομέρειες που απαρτίζουν το σύνολο, τη ζωή. Και όσο στις λεπτομέρειες αυτές δίδεται από τον καθένα μας μεγαλύτερη έμφαση, τόσο η ποιότητα της ζωής μας αναβαθμίζεται. Σε τί μπορεί να συνίστανται οι λεπτομέρειες; Στα πάντα. Στην καθημερινότητα, στη δουλειά μας, στην οικογένειά μας, στις σπουδές μας, στον σύντροφό μας, στην ενασχόληση με τα κοινά, στην μοναχική πορεία, στην χαρά και τη λύπη. Στην Αγάπη, τον έρωτα, την ιδέα, την πίστη, την αξία. Στην ισονομία, την αξιοκρατία. Τον σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας. Από τις λεπτομέρειες που επιλέγει ο καθένας, χρωματίζει τη ζωή του, γίνεται ιδιαίτερος. Κάθε άνθρωπος είναι ξεχωριστός, ιδιαίτερος. Από την άλλη η ίδια η έννοια της “λεπτομέρειας” στην καθημιουμένη, δίδει και μία άλλη διάσταση στη ζωή μας. Κάτι που θεωρούμε καθοριστικό, μοναδικό, που κρίνει την ζωή μας, ίσως τελικά να είναι, ή να πρέπει να είναι λεπτομέρεια. Κάτι δηλαδή που πρέπει να ξεπερνάμε για να προχωρούμε προς τα εμπρός. Τίποτα δεν είναι ικανό να καταστρέψει την ζωή μας, να την αλλοιώσει. Το “ωχ αδερφέ” του λαού μας ίσως να ανταποκρίνεται σε αυτή τη διάσταση της λεπτομέρειας. Ό,τι και να συμβαίνει είμαστε καταδικασμένοι να προχωράμε μπροστά. Γιατί μόνο έτσι θα κατορθώσει ο καθένας, να κατακτήσει την Ιθάκη του. Οι μεγάλες δημιουργίες κινούνται από τις λεπτομέρειες. Κάθε ιστορικό γεγονός κρίνεται, ιστορικά, κατά κανόνα από τις λεπτομέρειες. Δεν είμαι σε θέση να σας κατευθύνω στο κατά πόσο, εγώ του-

λάχιστον θα μπορούσα να εξισορροπήσω ανάμεσα στις δύο εκφάνσεις της λεπτομέρειας. Είναι δυνατόν όταν παθιάζεσαι με κάτι (οι φίλοι ΟΝΝΕΔΙΤΕΣ και ΔΑΠΙΤΕΣ με καταλαβαίνουν σίγουρα) να είσαι σε θέση, αν χρειαστεί, να το ξεπεράσεις ως λεπτομέρεια; Να ξεστομίσεις το “ωχ αδερφέ”; Σίγουρα θα ήταν ιδανικό. Δεν ξέρω όμως αν είναι εφικτό και δεν ξέρω πόσοι με νηφαλιότητα και χωρίς την πίεση των γεγονότων, μπορούν να το πράξουν. Φίλοι αναγνώστες, Το παρόν έντυπο που έχετε στα χέρια σας αποτελεί καρπό συλλογικής και επίπονης προσπάθειας. Τα πρώτα χρόνια υπήρχε η «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑ», στην συνέχεια το ΟΜΙΛΟΝ και η ΠΑΡΕΜΒΟΛΗ. Έπειτα σταμάτησε. Αν ρωτήσετε παλαιά στελέχη, είμαι βέβαιος ότι θα σας πούν ότι κείνα τα έντυπα τα θυμούνται λέξη προς λέξη. Ήταν η λεπτομέρεια (μία από τις λεπτομέρειες) που έκανε την διαφορά. Πολλοί μάλιστα από αυτούς, ακόμη και σήμερα, κρατούν σαν αμύθητο θησαυρό τα τεύχη εκείνα, ούτε καταδέχονται να μας τα δανείσουν γιατί φοβούνται ότι δεν θα τους τα επιστρέψουμε. Αυτή είναι και η φιλοδοξία η δική μας. Το έντυπο αυτό να αγγίξει τον αναγνώστη προσπαθώντας χωρίς να διεκδικεί το αθάνητο, να επηρεάσει τις λεπτομέρειες της ζωής του.

Είναι βαθύ το χρέος από την πλευρά μου να ευχαριστήσω όλη την συντακτική ομάδα για τον μόχθο της. Πάνω απ’ όλα όμως το ευχαριστώ ανήκει σε όλες και όλους που περιποιούν τιμή στην οργάνωσή μας με το να είναι μέλη της. Ευχαριστώ όμως και όλους εκείνους που διαφωνούν μαζί μας. Γιατί χάρη σ’ εκείνους η δράση μας αποκτά ουσία, καθίστανται λεπτομέρεια μοναδική. Κλείνοντας, ως μου επιτραπεί μία κατάθεση ψυχής. Μετά από πολλή χρόνια ενασχόλησης με τα κοινά νιώθω ώριμος να καταθέσω ότι η ενασχόλησή μου με την οργάνωσή μας αποτέλεσε και αποτελεί μία από τις πιο σημαντικές λεπτομέρειες στη ζωή μου. Με αυτό το κριτήριο για μία ακόμη φορά δεσμεύομαι να πράξω, ότι μπορώ για να ζήσουν, τουλάχιστον αυτά που εγώ έζησα, οι επόμενες γενιές.

Φιλοδοξώντας το παρόν έντυπο, το πρώτο τεύχος που έχετε στα χέρια σας αλλιά και αυτά που θα ακολουθήσουν, να αποτελέσει μία σημαντική λεπτομέρεια στην ζωή όλων μας, το παραθέτουμε στην κρίση σας.

του  Γιώργου Παπανικολάου

Τα ελληνικά Πανεπιστήμια και η ανακάλυψη του τροχού

Το ελληνικό πανεπιστήμιο βρίσκεται στην επικαιρότητα, διότι το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης είναι ιδιαίτερα αυξημένο σε σχέση με το παρελθόν. Οι Έλληνες πολίτες και κυρίως οι Έλληνες φοιτητές συνειδητοποιούν καθημερινά ότι η στασιμότητα στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση που παρατηρήθηκε τα τελευταία χρόνια έχει ολέθρια αποτελέσματα στα ίδια τα ιδρύματα, στην αγορά εργασίας και κυρίως στην πρόοδο της κοινωνίας. Η υπερπροσπάθεια που καταβάλουν οι μαθητές για την εισαγωγή τους σε ένα ανώτατο ίδρυμα δεν βρίσκει ανταπόκριση στην παρεχόμενη ποιότητα γνώσης. Η σύγκριση που μπορεί να γίνει με αντίστοιχα ιδρύματα του εξωτερικού, κυρίως της Δυτικής Ευρώπης, σε αρκετά σημεία είναι απογοητευτική. Η επιλογή για το μέλλον είναι ξεκάθαρη. Η αναδιοργάνωση του πανεπιστημίου και ο επαναπροσανατολισμός των στόχων του είναι μονόδρομος. Η διαδικασία αυτή πρέπει να υποστηριχθεί από όλους, ή τουλάχιστον από αυτούς που βάζουν σε προτεραιότητα το συνολικό συμφέρον, από τις οποίες μικροκομματικές επιδιώξεις. Η κοινωνία έχει κάνει την δική της υπέρβαση και απαιτεί την μεταρρύθμιση στα πανεπιστήμια. Τώρα ήρθε η σειρά των εμπλεκόμενων φορέων να αναλάβουν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες. Πρωτοβουλίες υπερκομματικές και διακομματικές. Μέχρι σήμερα, η εύκολη λύση για κάποιους ήταν η στείρα άρνηση, η έλλειψη προτάσεων και η διχλωσσία. Μετά την πρωτοβουλία του ΥΠΕΠΘ να καταθέσει προς συζήτηση το προσχέδιο για το νόμο πλαίσιο, όλο και περισσότεροι φορείς παίρνουν θέση απέναντι στα ζητήματα που αφορούν την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, εκφράζοντας τη μεγάλη πλειοψηφία των φοιτητών, που θέλει τους νέους να πρωταστούν στον αγώνα για τις αλλαγές, από την πρώτη στιγμή κατέθεσε την δική της πρόταση, τόσο στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, όσο και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, την ίδια ώρα που κάποιοι επέλεξαν τον εύκολο δρόμο της απουσίας και της απαξίωσης. Ακολούθησαν Πρυτάνεις, πολιτικοί, πρωτοβουλίες μελών ΔΕΠ, Έλληνες καθηγητές του εξωτερι-

κού, ινστιτούτα, σύλλογοι φοιτητών και μεταπτυχιακών φοιτητών, χωρίς να υπάρχει ταύτιση απόψεων σε όλους τους τομείς. Σε κάθε περίπτωση, η κοινή λογική αποτελεί το σημείο σύγκλισης όλων των απόψεων μακριά από ιδεολογικά συμπλέγματα. Εμείς ως νέα γενιά, έχουμε επιλέξει να απευθυνθούμε στην κοινή λογική των πολιτών και των φοιτητών και να διεκδικήσουμε αυτά που για άλλες χώρες είναι αυτονόητα. Σας παραθέτω απόψεις του Μίμη Ανδρουλάκη στις 19/6/2006, με τις οποίες συμφωνώ. «[Μία και μόνη θεμελιώδης κίνηση χρειάζεται. Το κράτος μονομερώς απελευθερώνει από τη γραφειοκρατία του το πανεπιστήμιο που γίνονται πλήρως αυτόνομα – αυτοδιαχειριζόμενα, συνεπείς και χρηματοοικονομικά αυτόνομα, και κρατά μόνο το εργαλείο της χρηματοδότησης – αξιοθρόνη με βάση τα αποτελέσματα ώστε να διευγερθεί τον ανταγωνισμό τους και να ανεβάσει το στάνταρ της ποιότητας στη διδασκαλία, στη βασική και εφαρμοσμένη έρευνα. Τέρμα στην ισοπέδωση και την ομοιομορφία, ανταγωνισμός των ιδρυμάτων για καλύτερους φοιτητές, ανταγωνισμός για καλύτερους καθηγητές, ανταγωνισμός για περισσότερους οικονομικούς πόρους από δημόσιους και μη φορείς με πλήρη σεβασμό στα ακαδημαϊκά κριτήρια.» Η περίοδος που κάποιες λέξεις ήταν «ταμπού» για το ελληνικό πανεπιστημιακό γίνεσθαι έχει προ πολλού περάσει. Ήρθε η ώρα, να μιλήσουμε για αξιολόγηση, ποιότητα, έρευνα, διασύνδεση με την αγορά εργασίας, ανταγωνισμό, χρηματοδότηση για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ. Οι φοιτητικές παρατάξεις οφείλουν να πρωταγωνιστήσουν σε αυτή τη διαδικασία. Η συζήτηση αυτή πρέπει να διεκδικεί χωρίς οξύνσεις, εντάσεις και προπηλακισμούς, εντός και εκτός πανεπιστημίου, με όρους που επιβάλλει η δημοκρατία.

του  Δημήτρη Βολουδάκη

Μεταρρύθμιση

ύει: τι αλλάζει... τι ισχύει:;...?

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ Α Ε Ι

2+1

σημεία στο ΣΚΟΤΑΔΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑΣ

Για την επικείμενη μεταρρύθμιση στα ΑΕΙ πολλός λόγος έχει γίνει τους τελευταίους μήνες. Έχουν, δε, τονιστεί ιδιαίτερα κάποια σημεία ενώ έχουν αγνοηθεί άλλα. Και παρά τους τόνους μελών που έχουν κυθεί σε εφημερίδες και τις αμέτρητες ώρες συζητήσεων στις τηλεοράσεις, παραμένει ακόμα ζητούμενο η ορθή ενημέρωση για το τι πραγματικά «μεταρρυθμίζεται». Επειδή είναι αδύνατη η ανάλυση όλου του προσχεδίου εδώ, θα αναφερθούμε συνοπτικά ειδικότερα σε 2 συν 1 σημεία του. Κατά τη σειρά θα παρουσιαστούν 2 τα οποία αν και είναι ιδιαίτερως σημαντικά έχουν αγνοηθεί και 1 που καίτοι αναγνωρίζεται ως θετικό κρύβει ωστόσο παγίδες.

ΤΕΤΡΑΕΤΕΣ ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟ-ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τι ισχύει; Δεν υπάρχει κάτι σχετικό.

Τι αλλάζει; Με το προσχέδιο νόμου προβλέπεται στο άρθρο 5 ότι στο πλαίσιο του στρατηγικού σχεδιασμού κάθε ΑΕΙ και προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι και η αποστολή κάθε ακαδημαϊκής μονάδας, κάθε ΑΕΙ συντάσσει τετραετές ακαδημαϊκό-αναπτυξιακό πρόγραμμα, που περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα εξής: την ιεράρχηση και κατά προτεραιότητα επιδίωξη των στόχων της ακαδημαϊκής μονάδας, τη στήριξη και ανάπτυξη των εκπαιδευτικών και ερευνητικών δραστηριοτήτων, την ανάπτυξη της υποδομής και του εξοπλισμού, τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών, τον οικονομικό προγραμματισμό, κα. Ως προς το οικονομικό σκέλος τους υποβάλλεται στον Υπουργό Παιδείας και εφόσον αυτός το εγκρίνει υπογράφεται μεταξύ του ΑΕΙ και του ΥΠΕΠΘ δεσμευτική προγραμματική συμφωνία, ως προς την πραγματοποίηση των στόχων του τετρετούς αυτού προγράμματος.

Η νέα αυτή ρύθμιση αναμένεται να δώσει μια αναπτυξιακή ώθηση στα ΑΕΙ και, σε συνδυασμό με τον θεσμό της αξιοθόγησης, να επιτελέσει και μια εξυγιαντική λειτουργία των πανεπιστημίων, αφού θα θέτουν συγκεκριμένους στόχους και μέσα προς επίτευξη αυτών, δεσμευόμενοι για την πραγματοποίηση τους.

ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΕΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Τι ισχύει; Στο ά.23 του ν.2083/92 προβλέπεται η δυνατότητα χορήγησης από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα ατόκων δανείων στους προπτυχιακούς φοιτητές που πληρούν μια σειρά προϋποθέσεων ενώ η ίδια δυνατότητα και από πιστωτικούς οργανισμούς κατά ά.43 Ν 2413/96 δίδεται και για τους μεταπτυχιακούς φοιτητές. Ωστόσο η δυνατότητα αυτή στην πράξη δεν έχει ενεργοποιηθεί ποτέ.

Τι αλλάζει; Στο άρθρο 12 του προσχεδίου νομοθετούνται για πρώτη φορά οι ανταποδοτικές υποτροφίες, κατά τις οποίες οι φοιτητές/ριες θα λαμβάνουν οικονομικές ενισχύσεις από τα ιδρύματα στα οποία φοιτούν με την υποχρέωση να προσφέρουν εργασία με μερική απασχόληση σε αυτά. Επίσης προβλέπεται πιο συγκεκριμένα η παροχή ατόκων εκπαιδευτικών δανείων

από πιστωτικά ιδρύματα στους φοιτητές/ριες, με κάποιες προϋποθέσεις σχετικές με την επιτυχή εξέταση των μαθημάτων τους, η αποπληρωμή των οποίων θα γίνεται τμηματικά με ευνοϊκούς όρους μετά από πενταετή άσκηση επαγγέλματος και σε κάθε περίπτωση σε 15 το πολύ έτη από τη λήψη του δανείου.

Πρόκειται για θεσμούς που ισχύουν στα περισσότερα πανεπιστημιακά ιδρύματα του εξωτερικού, και επίσης βρίσκονται εδώ και χρόνια ανάμεσα στις προτάσεις της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ για τα ΑΕΙ, τα οποία αναμένεται να προσφέρουν σημαντική οικονομική αρωγή για όσους φοιτητές/ιες την έχουν ανάγκη.

ΕΚΛΟΓΗ ΑΡΧΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ Α.Ε.Ι – ΤΜΗΜΑΤΩΝ

Τι ισχύει; Στο ά.3 του ν.2083/92 θεσπίζεται η συμμετοχή στο εκλεκторικό σώμα για την ανάδειξη των Πρυτανικών και άλλων αρχών των ΑΕΙ εκπροσώπων των φοιτητών, που ορίζονται από τις φοιτητικές παρατάξεις, σε ποσοστό 80% επί του συνόλου των μελών ΔΕΠ του τμήματος ή ιδρύματος.

Τι αλλάζει; Στο ά.8 του προσχεδίου θεσπίζεται η καθολική συμμετοχή των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών του Πανεπιστημίου στις εκλογές, με συντελεστή βαρύτητας 0,40. Η μεταρρύθμιση αυτή, που μάλλον έχει κριθεί από την πλειοψηφία ως απολύτως ορθή για την αντιμετώπιση των φαινομένων διαφθοράς και συνδιαλλαγής που έχουν κατά καιρούς παρατηρηθεί ανάμεσα σε παρατάξεις και υποψηφίους Πρυτάνεις, Κοσμήτορες, Προέδρους κλη, ελληνοκεί σε σοβαρότατους κινδύνους. Όσοι υποστηρίζουν την ρύθμιση αυτήν θερμά παραβλέπουν ότι όπως είναι σήμερα η κατάσταση στα ελληνικά Πανεπιστήμια, οι υποψήφιοι Πρυτάνεις, κ.ά., ιδίως στα μεγάλα ιδρύματα, θα αναγκάζονται τρόπον τινά να «πολιτεύονται» προκειμένου να εξασφαλίσουν όσες δυνατόν περισσότερες ψήφους, ίσως και με κομματικούς όρους, έχοντας την ανάγκη είτε κάποιας κομματικής ομπρέλας είτε μεθόδων κομματικών, πχ. με λαϊκίστικες υποσχέσεις. Επίσης είναι σχεδόν βέβαιο ότι αφενός οι παρατάξεις, ανάλογα με τη δυναμική της η καθεμιά, θα επιδοθούν σε έναν αγώνα επηρεασμού και ελέγχου όσων περισσότερων φοιτητών μπορούν για να ψηφίσουν τον «εκλεκτό» τους, πράγμα που έχουν την δυνατότητα και τους μηχανισμούς να πράξουν, και αφετέρου θα δημιουργηθούν νέες ομάδες επηρεασμού, οι οποίες επειδή δεν θα είναι και θεσμικές θα συνδιαλλέγονται ευκολότερα με τους υποψηφίους, ανάλογα με τον αριθμό των ψήφων που θα τους εξασφαλίζουν. Τέλος, αλλιά όχι ελλήσων, με την ρύθμιση αυτή και την ρητορεία που την ακολουθεί, ρίχνεται ένα γενικό ανάθεμα σε όλες τις φοιτητικές παρατάξεις, φορτώνοντας τους όλες τις ευθύνες, υποβαθμίζοντας αδικως και αδιακριτως το κύρος και την προσφορά αυτού του δημοκρατικού θεσμού.

του  Δημήτρη Αναστασάπουλου



Σύνταγμα
-Άρθρο 16

Κώστα Καραμανλής

Ποιός φοβάται

«Η σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες απαγορεύεται».

Με αυτό τον τρόπο το Σύνταγμα της χώρας μας (άρθρο 16 παρ. 8) αποκλείει ρητά την εμφάνιση οποιασδήποτε ιδιωτικής πρωτοβουλίας στην ελληνική πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Κάθε νέος, που έχει ζήσει έστω και ελάχιστα τα δρώμενα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ξέρει ότι κάτι τέτοιο απέχει πολύ από την πραγματικότητα.

Ποιά είναι η αλήθεια σήμερα στη χώρα μας; Δυστυχώς πολύ διαφορετική από εκείνη που πιθανώς επιθυμούσε ο συντακτικός νομοθέτης, να σπουδάζουν δηλαδή όλοι οι Έλληνες σε δημόσια πανεπιστήμια στην Ελλάδα. Πρώτα από όλα, μεταλυκειακές σπουδές προσφέρουν πλείστα ανά την επικράτεια κέντρα ελευθέρων σπουδών, στα οποία σήμερα φοιτούν περίπου 30.000 νέοι. Σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, τα κέντρα ελευθέρων σπουδών που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού θεωρούνται επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών και όχι εκπαιδευτικά ιδρύματα. Δεύτερον, συνεχώς αυξάνεται ο αριθμός των νέων που επιλέγουν να σπουδάσουν σε πανεπιστήμιο του εξωτερικού. Οι Έλληνες «μετανάστες» φοιτητές φτάνουν σήμερα τον αριθμό των 63.000, κατατάσσοντας τη χώρα μας σε μια από τις πρώτες θέσεις παγκοσμίως στην εξαγωγή φοιτητών. Αξίζει να σημειώσουμε εδώ ότι πτυχία εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ανατολικοευρωπαϊκών και βαλκανικών χωρών (που ορισμένες φορές είναι αμφιβόλου ποιότητας), αναγνωρίζονται κανονικά στη χώρα μας!

Το παράδοξο και συνάμα θλιβερό αυτό φαινόμενο εξέθερε η εικοσαετής διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Προσπάθησε να μας πείσει ότι είναι απόλυτα λογική η παράδοση αυτή κατάσταση που μόλις περιγράψαμε. Έκλεισε τα μάτια μπροστά στη συνεχώς αυξανόμενη ζήτηση για πανεπιστημιακή εκπαίδευση στη χώρα μας, που αδυνατεί να καλύψει το ελληνικό κράτος. Αγνόησε τις οδηγίες και τις υποδείξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταθέτοντας το πρόβλημα της αναγνώρισης των κέντρων ελευθέρων σπουδών σε μετεγενέστερο χρόνο, με αποτέλεσμα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να το βρει μπροστά της διογκωμένο. (Ποιός θυμάται άραγε σήμερα το Προεδρικό Διάταγμα που έφερε το 2000 προς συμμόρφωση με την κοινοτική οδηγία 89/48 που είχε εκδοθεί 11(!) χρόνια πριν;)

Κι αγνόησε, τέλος, το παγκόσμιο ρεύμα της κατάργησης των μονοπωλίων και του περιορισμού του κρατισμού, συντηρήντας στην Ελλάδα το απόλυτο παράδοξο: Ένας νέος μπορεί να έχει φοιτήσει για 12 συναπτά έτη σε ιδιωτικό σχολείο, αλλά μόλις αποφοιτήσει πρέπει υποχρεωτικά να σπουδάσει σε δημόσιο πανεπιστήμιο!

Η τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος προσέφερε μια μοναδική ευκαιρία κατάργησης του κρατικού μονοπωλίου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η οποία παρήλθε δυστυχώς ανεκμετάλλευτη. Αντίθετα, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ συνέχισε να βλέπει παθητικές χιλιάδες νέους να καταφεύγουν στα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών (που σύμφωνα με το νόμο είναι κερδοσκοπικές επιχειρήσεις που υπάγονται στο υπουργείο Εμπορίου) και ακόμα περισσότερους στο εξωτερικό. Ακόμη και κατόνιν τούτων, είναι παρήγορο που ο σημερινός πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και πρώην υπουργός Παιδείας, Γιώργος Παπανδρέου, υιοθετεί έστω και κατόπιν εορτής την ιδέα ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα.

Ο φιλελευθερισμός έχει δύο θεμελιώδεις ιδέες, τις οποίες ασπάζομαι πλήρως: Την ελευθερία της επιλογής και την ιδιωτική πρωτοβουλία. Οι έλληνες φοιτητές πρέπει να έχουν την ελευθερία να επιλέξουν να φοιτήσουν σε ένα ελληνικό δημόσιο ή ιδιωτικό εκπαιδευτικό ίδρυμα. Οι ιδιώτες πρέπει να έχουν το δικαίωμα να ιδρύσουν ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα, με τους αυστηρούς κανόνες που θα θέτει το Υπουργείο Παιδείας. Η ίδρυση μη κρατικών μη κερδοσκοπικών ΑΕΙ στην Ελλάδα με συγκεκριμένες προδιαγραφές δεν θα προσεληκύσει πιθανώς νέους που θέλουν να σπουδάσουν σε ένα κορυφαίο και διεθνώς αναγνωρισμένο πανεπιστήμιο του εξωτερικού. Θα περιορίσει όμως την εξαγωγή φοιτητών σε αμφιβόλου ποιότητας ιδρύματα του εξωτερικού. Θα προσελκύσει επίσης αξιόλογους Έλληνες επιστήμονες, που διδάσκουν σε πανεπιστήμια στο εξωτερικό επειδή πολλοί από αυτούς δεν «χώραγαν» στα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια! Θα δημιουργήσει έναν υγιή ανταγωνισμό με τα ήδη υπάρχοντα δημόσια ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που μπορεί να οδηγήσει στη συνολική αναβάθμιση της παρεχόμενης παιδείας.



την Ιδιωτική Πρωτοβουλία;

Ναι, όσο κι αν μερικοί δεν θέλουν να το πιστέψουν, ο γόνιμος ανταγωνισμός με τα μη κρατικά πανεπιστήμια μπορεί να δώσει το κίνητρο και την ώθηση στα δημόσια να γίνουν καλύτερα! Η ίδρυσή τους, τέλος, θα σταματήσει ένα ακόμα παράδοξο: Να ζούμε σε μια χώρα που χαιρέται όταν βλέπει επιφανείς πολιτικούς ή επιχειρηματίες να δίνουν τεράστια ποσά για έδρες ή ακόμα και τμήματα με το όνομά τους σε πανεπιστήμια του εξωτερικού και να μην τους επιτρέπει να πράττουν το ίδιο στο εσωτερικό της!

Στα φοιτητικά μου χρόνια άκουσα ουκ ολίγες φορές τις κραυγές πολλών με δήθεν συντριπτικά επιχειρήματα κατά της ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα. «**Είναι για τους πλούσιους**», βροντοφωνάζουν ορισμένοι. **Μήπως αυτός που πραγματικά πλήττεται από το άρθρο 16 του Συντάγματος είναι ο μη εύπορος Έλληνας, που αν το παιδί του δεν πετύχει στις πανελληνίες εξετάσεις πρέπει να δαπανήσει ένα μεγάλο ποσό για να σπουδάσει στη μη ισότιμη λύση των ΙΕΚ ή στην ισότιμη, αλλά πανάκριβη, λύση του εξωτερικού;** Δεν βλέπουν άραγε πόσοι οικονομικά ασθενείς νέοι σε όλο τον προηγμένο κόσμο καταρθώνουν και σπουδάζουν μέσω υποτροφιών και φοιτητικών δανείων; «Το κράτος μπορεί να καλύψει τη ζήτηση για πανεπιστημιακή εκπαίδευση», υποστηρίζουν άλλοι. Η δυσκολία του κρατικού προϋπολογισμού να καλύψει τις διαρκώς αυξανόμενες ανάγκες των ήδη υπάρχοντων δημοσίων πανεπιστημίων απαντά από μόνη της στην νεοεισθινη αυτή. «Η ανεργία θα αυξηθεί και η αγορά δεν θα μπορεί να απορροφήσει τόσους νέους πτυχιούχους». Τα μη κρατικά πανεπιστήμια δεν θα δημιουργήσουν αύξηση του αριθμού των αποφοίτων για τον πολύ απλό λόγο ότι θα καλύψουν την ανάγκη για ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα μας ενός μεγάλου αριθμού από τους 100.000 και πλέον Έλληνες που σήμερα σπουδάζουν σε ιδιωτικά κολλέγια στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό.

Έχω μεγάλη εμπιστοσύνη στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και στην τόλμη και στην αποφασιστικότητα με την οποία αντιμετωπίζει τα φλέγοντα ζητήματα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το έχει αποδείξει σε θέματα όπως αυτά του πλοφόν για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια και της αξιολόγησης της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Ζητήματα που οι προηγούμενες ηγεσίες παρότι γνώριζαν την αναγκαιότητα ρύθμισής τους, τα απέφευγαν για να γλιτώσουν το πολιτικό κόστος. Με την ίδια τόλμη, λοιπόν, και ρεαλισμό πρέπει το Υπουργείο Παιδείας να συζητήσει με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς (φοιτητές, διδάσκοντες, πρυτανικές αρχές, διοικητικό προσωπικό), να μελετήσει προσεκτικά τα επιτυχημένα παραδείγματα του εξωτερικού και να καταθέσει μια μελετημένη και ρηθικέλευθη πολιτική πρόταση για τη λειτουργία μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα.

Τα τελευταία χρόνια, κορυφαίοι Έλληνες ακαδημαϊκοί έχουν εκφραστεί με θέρμη υπέρ της κατάργησης του κρατικού μονοπωλίου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση: **Η Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ, ο Στέλιος Ράμφος, ο Δημήτρης Νανόπουλος** και άλλοι έχουν επισημάνει την ανάγκη σοβαρής και μελετημένης πολιτικής που θα επιτρέψει την λειτουργία υπό προϋποθέσεις μη κρατικών πανεπιστημίων στη χώρα μας. Όταν όλοι σταματήσουν να αντιμετωπίζουν αυτό το θέμα με φόβο και δογματισμό, ένα μεγάλο βήμα θα έχει γίνει προς την αναγκαία συναίνεση που απαιτείται για την πολυπόθητη αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών στη χώρα μας.

Οι τελικές προτάσεις για την αναθεώρηση του Συντάγματος

ΙΔΙΩΤΙΚΑ

Η ιδιωτική πρωτοβουλία, ήθος και πλούτος, είναι ένας από τους βασικούς πυλώνες της ανάπτυξης. Η ιδιωτική πρωτοβουλία, απέναντι στο Γεωργικό κράτος, απέναντι στους κρατικούς ελέγχους και τα κρατικά μονοπώλια, είναι ουσιαστικά η μόνη και η καλύτερη προσφορά, όπως και το αντίθετο. Όταν αφορά στο θέμα της αναθεώρησης του Συντάγματος, ο κ. Παπανδρέου κατηγόρησε με έντονο τρόπο τον πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή, με αφορμή τις υποθέσεις των υποκλοπών και των Πακιστανών, ότι «παραβιάζει συνεχώς το Σύνταγμα» και επισήμανε ότι το δίλημμα στις επόμενες εθνικές εκλογές θα είναι «ποιον θέ-

λωτές προτάσεις που έχει το ΠΑΣΟΚ στην πρόταση του ελέγχου της ιδιωτικής πρωτοβουλίας; Η απάντηση είναι: Η ιδιωτική πρωτοβουλία είναι ουσιαστικά η μόνη και η καλύτερη προσφορά, όπως και το αντίθετο. Όταν αφορά στο θέμα της αναθεώρησης του Συντάγματος, ο κ. Παπανδρέου κατηγόρησε με έντονο τρόπο τον πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή, με αφορμή τις υποθέσεις των υποκλοπών και των Πακιστανών, ότι «παραβιάζει συνεχώς το Σύνταγμα» και επισήμανε ότι το δίλημμα στις επόμενες εθνικές εκλογές θα είναι «ποιον θέ-

ματος να μπορεί να προτείνει η Βουλή; Η απάντηση είναι: Η ιδιωτική πρωτοβουλία είναι ουσιαστικά η μόνη και η καλύτερη προσφορά, όπως και το αντίθετο. Όταν αφορά στο θέμα της αναθεώρησης του Συντάγματος, ο κ. Παπανδρέου κατηγόρησε με έντονο τρόπο τον πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή, με αφορμή τις υποθέσεις των υποκλοπών και των Πακιστανών, ότι «παραβιάζει συνεχώς το Σύνταγμα» και επισήμανε ότι το δίλημμα στις επόμενες εθνικές εκλογές θα είναι «ποιον θέ-

NUEVO



Ένα νέο φοιτητικό κίνημα γεννιέται...

Κατά καιρούς στην Ελλάδα και τον κόσμο οι φοιτητές ξεκινώντας από το πάθος τους για μια καλύτερη και δίκαιη ζωή διαμόρφωναν δυναμικές τάσεις στην κοινωνία, σπρώχνοντάς την και αυτή σε αλλαγές. Τον τελευταίο καιρό διαπιστώνουμε ότι ένα νέο φοιτητικό κίνημα έχει αρχίσει και ζωντανεύει, καθώς πολλές δράσεις φοιτητών τείνουν να διαμορφώσουν μια δυναμική πλειοψηφία, η οποία προτείνει και διεκδικεί ένα καλύτερο Πανεπιστήμιο. Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, στους χώρους των Πανεπιστημίων αλλά και έξω από αυτά, φάνηκε κάτι να αλλάζει και μάλιστα σημαντικό.

Σημαντικό παράδειγμα αυτής της αλλαγής είναι η μεγάλη συμμετοχή στις συνελεύσεις στα Πανεπιστήμια. Σε άλλες εποχές, οι περισσότεροι φοιτητές οδιαφορούσαν για τέτοιες δράσεις και άφηναν τις συνελεύσεις να μετατραπούν σε κοκορομαχίες μεταξύ των φοιτητικών παρατάξεων. **Φοιτητικές συνελεύσεις, όπως έγιναν τελευταία, χιλιάδων ατόμων είναι πρωτόγνωρες στα χρονικά του φοιτητικού κινήματος.**

Για πρώτη φορά, μετά από πολύ καιρό, οι φοιτητές εκφράζονται με συγκροτημένες απόψεις για το μέλλον τους. Όλες οι μετρήσεις των δημοσκοπήσεων αυτό δείχνουν. Αποδέχονται το μέτρο της αξιολόγησης στο Ελληνικό Πανεπιστήμιο, συμφωνούν με την ίδρυση μη κρατικών Πανεπιστημίων, όπως και με τη βάση του 10 για τα την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. **Απαιτούν αλλαγές στη λειτουργία του Πανεπιστημίου, όπως και περιορισμό των αιωνίων φοιτητών. Συζητούν την αναθεώρηση του Ασύλου. Έχουν προτάσεις για το πώς θα λειτουργήσει καλύτερα το Πανεπιστήμιο.** Αξιολογούν δηλαδή λύσεις για τα προβλήματά τους με θετικό πνεύ-

μα, έχοντας προτάσεις και όχι με στέρο και αυτιστικό αρνητισμό.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της διαμόρφωσης ενός νέου φοιτητικού κινήματος είναι η απόρριψη της πρακτικής της κατάληψης. Σε ορισμένες υπό κατάληψη Σχολές, φοιτητές που παλιότερα αδιαφορούσαν ή περιφρονούσαν διαδικασίες όπως οι γενικές συνελεύσεις, τώρα απαιτούν να πραγματοποιηθούν, ώστε να συμμετάσχουν και να ψηφίσουν εναντίον της κατάληψης! Μάλιστα, πολλές φορές οργανώνονταν μόνοι τους, ανεξάρτητα από φοιτητικές παρατάξεις προκειμένου να αποφευχθεί μια απόφαση κατάληψης. Τόπος συνάντησης και...οργάνωσης τους διάφορα φοιτητικά bloggs και forum στο internet, όπου ο κάθε φοιτητής παρακινούσε τον άλλον. Ακόμα και στο χαρακτηριστικό site των αντιεξουσιαστών αναπτύχθηκε προβληματισμός για τη μεταίωτητα ή όχι των καταλήψεων. Έτσι, ακόμα και σε σχολές που θεωρούνταν αριστερό...στροφες (όπως η Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών) πραγματοποιούνταν μεγαλειώδεις συνελεύσεις στις οποίες οι απόψεις για κατάληψη μειοψηφούσαν και κατακρίνονταν, αφήνοντας έκπληκτους τους πάντες.

Ένα νέο φοιτητικό κίνημα, ώριμο και αγωνιστικό, αλλά παράλληλα απαιτητικό για αλλαγές στο Ελληνικό Πανεπιστήμιο. Αποδεσμευμένο από συμπλέγματα του παρελθόντος διεκδικεί λύσεις για τα προβλήματα του Πανεπιστημίου και για την φοιτητική καθημερινότητα, απορρίπτοντας ταυτόχρονα μορφές...αγώνα που επιτρέπουν σε μειοψηφίες να κάνουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση «φεστιβάλ»...του χαβαλέ και της μολότητας».

του Δημήτρη Κουνιά

Ενάντια στη λογική του «λουκέτου»...

Οι αλλαγές που επιχειρούνται να υλοποιηθούν με στόχο τον εκσυγχρονισμό και τη βελτίωση των συνθηκών της ανώτατης εκπαίδευσης αποτελούν το σημείο αιχμής των Γενικών Συνελεύσεων που λαμβάνουν χώρα τους τελευταίους μήνες στα ΑΕΙ. Μετά την πάροδο ενός επεισοδιακού καλοκαιριού που επέφερε πληθώρα αναταραχών στους κόλπους του Ελληνικού Πανεπιστημίου, το σύνολο των φοιτητών βίωσε τις συνέπειες των μακρών διαρκείας καταλήψεων. Καταλήψεις που συχνά προήλθαν από μειοψηφικές ομάδες, μέσα από αμφιβολίες νομιμότητας (ως προς τη σύγκληση και τη συγκρότηση) Γενικές Συνελεύσεις και που οι ίδιες ομάδες επιχείρησαν να επαναφέρουν στο προσκήνιο τους δύο περασμένους μήνες χρησιμοποιώντας τα ίδια μέσα κινδυνολογίας.

Απέναντι σε αυτή τη νοσηρή πραγματικότητα, η Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. διατρανώνει τη θέση της να διαφυλάξει την ομαλή λειτουργία του Ελληνικού Πανεπιστημίου. Παραμένοντας πιστή στις απόψεις της, αποτελεί τη μοναδική φοιτητική παράταξη που τάσσεται υπέρ του διαλόγου και διακηρύσσει με τόλημ μέσα από τα ψηφίσματα των Γενικών Συνελεύσεων και τις προτάσεις της τη σταθερή και υπεύθυνη θέση της στο πλερό του φοιτητή, καταδικάζοντας σθεναρά τη λογική του «λουκέτου» στα Πανεπιστήμια. Προσπιζόμενη κάθε δημοκρατική αξία και μαχόμενη υπέρ της αρχής της νομιμότητας, η Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. είναι παρούσα σε κάθε Γενική Συνέλευση και καθιστά σαφή, μέσω του πλαισίου της, την επιτακτική ανάγκη εξεύρεσης λύσεων εν μέσω της κρίσιμης περιόδου που διέρχεται η ελληνική

πανεπιστημιακή πραγματικότητα.

Παρόλο που από την έναρξη της ακαδημαϊκής χρονιάς έχει κληθεί να αντιμετωπίσει συχνά το σύνολο των λοιπών φοιτητικών παρατάξεων που εμφανίζονται συνασπισμένες, η Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. έχοντας ως κύριο άξονα τόσο τα θεμελιώδη δικαιώματα των φοιτητών όσο και την αναβάθμιση της παρεχόμενης παιδείας, κατόρθωσε να ανατρέψει το κλίμα παρακμής που χαρακτηρίζει εν πολλοίς το ανώτατο συλλογικό όργανο των φοιτητικών συλλόγων. Με την επικράτηση των ψηφισμάτων της στην πλειοψηφία των Γενικών Συνελεύσεων που διεξήχθησαν τους δύο περασμένους μήνες, έθεσε τέλος στις καταλήψεις, που είχαν καταστεί ένα ακραίο μέτρο απονεύρωσης της ακαδημαϊκής διαδικασίας και εξορισμού των φοιτητών από το ίδιο το Πανεπιστήμιο.

Η Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ., θεωρώντας επιβεβλημένες τις αλλαγές στην Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση, ανεξάρτητα από μικροκομματικά συμφέροντα και ιδεολογικές αποκλίσεις, δεσμεύεται ότι θα εξακολουθήσει να μάχεται για τη βελτίωση του Ελληνικού Πανεπιστημίου με την ίδια συνέπεια και υπευθυνότητα. Σταθερή στις απόψεις της για την ανάγκη μεταρρυθμίσεων και πάγια υπέρμαχος του διαλόγου, τονίζει την ανάγκη για μια δημιουργική σύνθεση απόψεων, που μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα σε ανοιχτές σχολές. Γιατί μόνο έτσι μπορούμε να έχουμε ένα εξωστρεφές Πανεπιστήμιο, στο οποίο θα προάγεται πραγματικά η γνώση και η έρευνα και στο οποίο θα πρυτανεύουν οι αξίες της δημοκρατίας και της ελευθερίας.

της Βίκυς Πάντου

Σχολεία

ΚΑΛΕΣ ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ... ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ;

Στην Ελλάδα, τη χώρα του παλιτισμού και της παιδείας, εν έτει 2006 ζήσαμε κωμικοτραγικά γεγονότα. Γεγονότα που στιγμάτισαν με το χειρότερο τρόπο τα χώρα της παιδείας. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Ήταν Σεπτέμβριος και η σχολική χρονιά ξεκινούσε κανονικά. Το καλοκαίρι μόλις είχε τελειώσει. Καθηγητές και μαθητές ήταν έτοιμοι να κάνουν ότι κάνουν κάθε χρόνο, να ξεκινήσουν μαθήματα.

ΛΑΒΟΣ!! Τα πράγματα δυστυχώς δεν εξελίχθηκαν τόσο ομαλά και αυτό φάνηκε από τις πρώτες κιόλας ημέρες. Στη Μαθητική Ανεξάρτητη Κίνηση αντιληφθήκαμε ότι τα χειρότερα έπονται. Ο χορός των κινητοποιήσεων ξεκίνησε στις 18 Σεπτέμβρη όταν οι δάσκαλοι αρχίσανε τις απεργίες, κάτι που δεν άργησαν να κάνουν και οι καθηγητές λίγες μόλις μέρες αργότερα κινούμενοι στον ίδιο άξονα με τους δάσκαλους. Οι μέρες περνούσαν χωρίς αποτέλεσμα για τους καθηγητές, η απεργία συνεχιζόταν. Στο χρονικό αυτό σημείο στο χώρο των κινητοποιήσεων αποφάσισαν να μπουκν και οι μαθητές με τον ήλεον πιο ακατάλληλο τρόπο. Την κατάληψη. Καταλήψεις παντού, σε όλη την Ελλάδα, όπως μας πληροφορούσε το συντονιστικό των καταλήψεων, εξαιτίας του οποίου "ήσαν φωτιά τα τηλέφωνα" των γραφείων μας από τις εκατοντάδες κλήσεις αναγκασμένων μαθητών. Τα ερωτήματα ήταν ποικίλα αλλά όλα εύλογα και εύστοχα.

Τι είναι το συντονιστικό; Από πού εκλέχθηκε; Ποιοι είναι αυτοί που μιούν εκ μέρους άλλων των μαθητών; Απαντήσεις που τις πήραμε από τους ίδιους αναγκασμένους μαθητές λίγες μέρες αργότερα όταν μας πληροφορούσαν ότι οι καταλήψεις στην πλειοψηφία τους γίνινταν παράνομα, χωρίς τις νόμιμες διαδικασίες ψηφοφορίας και σε πολλές περιπτώσεις χρησιμοποιώντας μεθόδους εκφοβισμού! Εκφοβισμός, που πολλές φορές προερχόταν από φοιτητές, οι οποίοι ξεμεροβραδιάζονταν στον χώρο των σχολείων μην αφήνοντας τους μαθητές να εκπράσουν τις απόψεις και τα πιστεύω τους. Αυτοί είναι οι αγώνες. Φοβέρες, τραμπουκισμοί, νταηλίκια. Και όλα στο όνομα του αγώνα...

Οι μέρες περνούσαν, οι εξελίξεις έτρεχαν και τα ερωτήματα έμεναν αναπάντητα. Αντ' αυτού, γίναμε μάρτυρες αστείων καταστάσεων. Αυτές δεν ήταν άλλες από μερικά από τα αιτήματα των μαθητών στα σχολεία που τελούσαν υπό κατάληψη. Βαυμάστε!!! <<Βέλουμε σουβλάκια στο κυλικείο>> <<Βέλουμε κανιστήριο>> <<δεν βέλουμε απουσίες>> κ.α. Μέσα σε όλα αυτά τα παύ βαυυστάχαστα αιτήματα, ένα ήταν αυτό που κυριαρχούσε, η βάση του 10. Η ΜΑΚΙ, όντας οργάνωση που σέβεται τον χαρακτήρα της αλλά και τους μαθητές που την απαρτίζουν έπρεπε να πάρει θέση. Έτσι και έπραξε. ΟΧΙ στην αλλαγή της βάσης του 10.

Οι μέρες περάσανε. Οι καταλήψεις έλαβαν τέλος και όλοι βρεθήκαμε αντιμέτωποι με την σκληρή πραγματικότητα. Σχολεία κατεστραμμένα, αίθουσες, που θύμιζαν τρώγλες, θρανία και καρέκλες σπασμένα, βιβλία καμένα και γενικά ένα απέραντο χάος που μόνο σχολεία δεν θύμιζε. Οι ερωτήσεις πολλές. Που είναι τώρα το συντονιστικό; Ποιος θα αναλάβει τις ευθύνες για όλες τις καταστραφές; Ποιος θα πληρώσει τις ζημιές; Δυστυχώς απάντηση καμία...



ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η φετινή σχολική χρονιά, από την έναρξη της κιόλας, στιγμάτισκε από πολλές κινητοποιήσεις που μοιράζονται φυλλάδια από καμπατικοποιημένα άτομα τα οποία παρότρυναν τους μαθητές να "βάλουν λουκέτα" στους σχολικούς χώρους και να υιοθετήσουν αιτήματα τα οποία εξυπηρετούσαν τα συμφέροντα ορισμένων καμμάτων.

Κατά την άποψή μου τα κόμματα θα έπρεπε να μείνουν έξω από τα σχολεία και να μην χρησιμοποιούνται οι μαθητές ως εκτελεστικά όργανα πολιτικών σκοπιμοτήτων. Η προσπάθεια ορισμένων να προκαλούν κάθε φορά αναταραχές στο χώρο της παιδείας πρέπει επιτέλους να σταματήσει.

Αν τα δούμε βαθύτερα, το πρόβλημα αυτό δεν εντοπίζεται στις αλλαγές που έγιναν στο εκπαιδευτικό σύστημα από το Υπουργείο Παιδείας, αλλά σε άλλους τομείς τις ελληνικής πραγματικότητας. Είναι λάθος που το Υπουργείο προσπαθεί να σταματήσει το φαινόμενο των αιωνίων φοιτητών και να επιτρέψει την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σε άξια και δημιουργικά άτομα με άρεξη για δουλειά και μελέτη, που θα βοηθήσουν στην επιστημονική πρόοδο της χώρας;

Όλη αυτή η αντίθεση οφείλεται στο φαινόμενο της "πτυχιολαγνείας". Οι γονείς μεγαλώνουν τα παιδιά τους και τους μεταφέρουν τα εξής λόγια μήνυμα: «Να μπεις στο πανεπιστήμιο, για να βρεις μια καλή δουλειά και να βγάλεις παρήά λεφτά». Είναι παύ υποτιμητικό και ευτελές να μπνίνει κάποιος στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με βαθμό πρόσβασης, δυο και τρία. Εξυτελίζεται ο θεσμός του πανεπιστημίου και είναι υποτιμητικό και για τους ίδιους τους φοιτητές.

Στα σχολεία για να προαχθεί στην επόμενη τάξη πρέπει να έχεις γενικό βαθμό πάνω από δέκα και ζητούν να εισάγονται σε πανεπιστημιακές σχολές με βαθμό πρόσβασης κάτω από τη βάση. Αυτό είναι τελείως απαράδεκτο και αντιφατικό. Το πανεπιστήμιο θα έπρεπε πρώτα να είναι κέντρο έρευνας και μελέτης και μετά ένας δρόμος για επαγγελματική αποκατάσταση.

Κάποια στιγμή ακούστηκε μία άποψη που υποστήριζε ότι θα έπρεπε να καταργηθούν τα φροντιστηριακά μαθήματα. Σχετικά με αυτό τα θέλω να διευκρινίσω ότι οι μαθητές δεν αναγκάζονται από κανέναν να παρακολουθούν φροντιστηριακά μαθήματα, αλλά τα επιλέγουν ως μία λύση για επιπλέον μόρφωση και γνώση. Αφίστε κιόλας που σε περίπτωση κατάργησης των φροντιστηρίων θα δημιουργηθεί ένα χάος ανεργίας στον κλάδο των εκπαιδευτικών.

Όσα για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων θα ήθελα να τονίσω ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στον κόσμο η οποία δεν έχει ιδιωτικά πανεπιστήμια. Με την ίδρυση τους, η χώρα μας θα έχει παρήά αφέντη. Μία χώρα με τέτοιο παλιτισμό όπως η Ελλάδα θα έπρεπε να είναι κέντρο μόρφωσης και γνώσης για όλα τα βαλκόνια και γιατί όχι και για όλο τον κόσμο. Επίσης τα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα κρατήσουν παλούς από τους Έλληνες φοιτητές οι οποίοι πηγαινούν για σπουδές στο εξωτερικό.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω αν όλοι αυτοί οι υποκινούμενοι από πολιτικά συμφέροντα άνθρωποι ενδιαφέρονται πραγματικά για τα προβλήματα της παιδείας πρέπει να σταματήσουν αυτή την έσχατη μορφή διαμαρτυρίας, την κατάληψη, που καταστρέφει την παιδεία και τη σημαντική νεολαία και να προούν σε προτάσεις για την αναβάθμιση της και όχι για την σταδιακή καταστροφή της.

του Πάρη Δ. Σκιαδόπουλου

του Ανέστη Κοτανίδη

Δημήτρης Τσιγκούνης: «Έτσι βγάλαμε το σήμα της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ!»



Πριν από λίγους μήνες εξελέγη για έβδομη φορά Δήμαρχος μιας όμορφης και ιστορικής κωμόπολης της Αρκαδίας, του Λεωνιδίου. Συμμετείχε ενεργά το 1974 στις διεργασίες ίδρυσης της μεγαλύτε-

ρης πολιτικής παράταξης της νεολαίας, της ΟΝΝΕΔ. Το 1978 ορίστηκε Πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ και παρέμεινε στη θέση αυτή μέχρι το Νοέμβριο του 1981. Πρόσφατα εξελέγη μέλος του Πολιτικού Συμβουλίου της Νέας Δημοκρατίας. Ο λόγος για τον κ. Δημήτρη Τσιγκούνη, ο οποίος στη συνέντευξη που μας παραχώρησε περιγράφει άγνωστες στιγμές από τα πρώτα, δύσκολα, χρόνια της ΟΝΝΕΔ. Σε αυτό το τεύχος, το πρώτο μέρος της συνέντευξης.

Πώς ξεκίνησε η πολιτική δράση της ΟΝΝΕΔ μετά τη δικτατορία;

Με την πτώση της δικτατορίας ήδη είχαμε φτιάξει μια ομάδα αντιδικτατορικής ΕΡΕ στην οποία συμμετείχαν ο Άγγελος Μοσχονάς, ο Θεοδωρής Στίνης, ο Αντώνης Γαρδέλης, ο Νικόλαος Δρέττας ο Αργύρης Καρράς κι εγώ. Τις ημέρες του Σεπτεμβρίου του '74, που γίνονταν διάφορες διεργασίες, είχαν συγκροτηθεί διάφορες ομάδες. Τελικά με την υπόδειξη του Ράλλη έγινε η πρώτη Διοικούσα Επιτροπή. Δεν υπήρχε πρόεδρος, με κακή υπόδειξη διαφόρων παραγόντων την εποχή εκείνη, για να μην αναλάβει προβάδισμα κάποιος, με αποτέλεσμα βέβαια να υπάρχει μια συντονιστική επιτροπή του προεκλογικού φοιτητικού αγώνα. Εγώ, τότε, ήμουν τομεάρχης Β΄ Περιφέρειας μαζί με τον Κανατούρη και έτσι έγιναν οι πρώτες φοιτητικές εκλογές. Κατά την προεκλογική φοιτητική περίοδο, μεγάλη δύναμη έδειξε η Θεσσαλονίκη από την πλευρά τη δική μας, ενώ στην Αθήνα δύναμη ήταν οι ιατρικές σχολές, όπου υπήρχαν φοιτητές, που λόγω της μακρόχρονης φοίτησής τους είχαν ζησει και την ΕΡΕ, όπως η Μαριέττα Γιαννάκου, ο Μιχάλης Ανδρουλάκης, ο Νίκος Παπαδημάτος, ο Βασίλης Μιχαηλοϊάκος, με αποτέλεσμα –τουλάχιστον στην Ιατρική- να έχουμε ένα προβάδισμα.

Στις άλλες Σχολές;

Στις άλλες Σχολές, ο μόνος που εκλέχθηκε σε διοίκηση Σχολής ήταν ο Κώστας Καραμανλής, στο Νομικό, και ίσως στο πολιτι-



«Γιορτή Δημοκρατίας, 1980»
Από το προσωπικό αρχείο του βουλευτή Ανδρέα Λικουρέντζου

κό η Έλενα Τσεκούρα. Τότε, εγώ ήμουν πιο πολύ στις Τοπικές Επιτροπές. Είχα ξεκινήσει από την ΟΝΝΕΔ Αχαρνών και μπορώ να πω ότι η Νεολαία είχε προηγηθεί του κόμματος στην ίδρυση Τοπικών Γραφείων, που ανέλαβαν και το κύριο βάρος της προεκλογικής περιόδου.

Από ποιούς ξεκίνησε η ΟΝΝΕΔ;

Από τον Πρόεδρο του κόμματος. Βέβαια ο Πρόεδρος δεν είχε ασχοληθεί ο ίδιος με αυτό. Ο Ράλλης είχε μια ομάδα με τον Λούη και τον Μεσινέζη, οι οποίοι είχαν την υπευθυνότητα της οργάνωσης του κόμματος και όλα ξεκινούσαν από εκεί. Κάλεσε, λοιπόν, ο Ράλλης μερικούς, έφτιαξε τη Διοικούσα Επιτροπή και δουλέψαμε όπως είχαμε μάθει να δουλεύουμε στην ΕΡΕ, δηλαδή, τουλάχιστον, πιο πολύ αυθόρμητα. Δεν μπορούμε να πούμε βέβαια ότι είχαμε οργάνωση, απλώς ήταν ο κόσμος, το παραλήρημα. Φτιάξαμε και Τοπικά Γραφεία, στα οποία, όπως σας είπα, προηγήθηκε η ΟΝΝΕΔ του κόμματος.

Θέλω να μου πείτε την ιστορία για το πώς βγήκε το σήμα της ΔΑΠ.

Είναι συγκινητικό ότι το σήμα αυτό το κρατάνε ακόμη και σήμερα, παρόλο που ήταν πρόχειρα φτιαγμένο. Το φτιάξαμε την ίδια εκείνη στιγμή στη συνάντηση που είχαμε με τη ΝΔΦΚ Θεσσαλονίκης τον Οκτώβριο του '75 στη Μαυροκορδάτου 8, όπου ήταν τότε τα γραφεία μας. Η συνάντηση είχε γίνει για την ενοποίηση ΔΑΠ Αθίνας και ΝΦΔΚ Θεσσαλονίκης. Ξέρετε, κουβέντα στην κουβέντα το φτιάξαμε βιαστικά, αλλά έγινε και επικράτησε. Τότε στις φοιτητικές εκλογές του 1975 κάναμε και ορισμένες συγκεντρώσεις. Πρώτη φορά γίνονταν τέτοιες συγκεντρώσεις. Στο Σπόρτινγκ, στον Ακάδημο και αλλού. Στο Σπóρτινγκ έγινε μια πολύ καλή συγκέντρωση. Μάλιστα, θυμάμαι τον σημερινό Πρωθυπουργό, που είχε μεγάλη αισιοδοξία για τη συγκέντρωση. Είχαμε δουλέψει πολύ στη Νομική. Τότε ήταν που ανέλαβα κι εγώ την εφημερίδα.

Μιλάτε για τη «Δημοκρατική Πρωτοπορία»...

Ναι, και μάλιστα πρέπει να πω ότι ήταν μεγάλη η βοήθεια του κ. Αθανάσιου Ταλιαδούρου του Υπουργού, που μας έδωσε τότε 13.000 δραχμές για να βγάλουμε την εφημερίδα. Και όσες φορές τη βγάλαμε μας τα είχε δώσει. Γιατί, τα οικονομικά της Νεολαίας ήταν πενιχρά. Τότε την εφημερίδα την ονομάσαμε «Πρωτοπορία». Με εξώφυλλο μια αναπαράσταση από το Πολυτεχνείο και την Ελευθερία να σπάει τα δεσμά. Την «Πρωτοπορία» την τυπώσαμε στη Γερανίου και μάλιστα είχαμε κι ένα πρόβλημα εκείνη την ημέρα. Έσπασε η λιντυπική. Αλλά τελικά τη βγάλαμε και την κυκλοφορήσαμε. Μάλιστα, μας κάνανε και μήνυση γιατί κάποιος είχε κατοχυρώσει την «Πρωτοπορία» σαν σήμα στο Υπουργείο Εμπορίου. Έτσι την αλλαξάμε σε «Δημοκρατική Πρωτοπορία». Και την εκδώσαμε άλλες πέντε φορές. Τουλάχιστον με το καθεστώς το πρώτο. Τη βγάλαμε 15 Δεκεμβρίου, ανήμερα στις φοιτητικές εκλογές. Την πουλάγαμε στα Πανεπιστήμια, αλλά κυρίως στην Ομόνοια, γιατί τότε ήταν πολύ φορτισμένο το κλίμα στα Πανεπιστήμια.

του Δημήτρη Κουνιά

ΙΣΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΓΝΩΣΗ: Υποχρέωση

προς την νεολαία, όχι ελεημοσύνη

Στα σύγχρονα δημοκρατικά πολιτεύματα όπου οι έννοιες του ανταγωνισμού και της κοινωνικής δικαιοσύνης εξελίσσονται παράλληλα, η Παιδεία και ειδικότερα η τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι ένα από τα βασικά εργαλεία μέσω των οποίων στοχεύουμε διττά.

Η παροχή υψηλής ποιότητας σπουδών αποσκοπεί στην παραγωγή εκείνου του ανθρώπινου δυναμικού, το οποίο θα παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στη διαμόρφωση της εθνικής μας οικονομίας μέσα στο διεθνές ανταγωνιστικό στερέωμα.

Την ίδια στιγμή είναι ανάγκη να διασφαλίζεται ισότητα ευκαιριών στην πρόσβαση και την ολοκλήρωση των σπουδών στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Έτσι ρυθμίζεται και ο ρόλος της ανώτατης εκπαίδευσης ως μέσο που δίνει τη δυνατότητα στα κατώτερα οικονομικά στρώματα να επιδείξουν κοινωνική κινητικότητα. Δυστυχώς, η ουσιαστική ανισότητα ευκαιριών, όσον αφορά στην πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση είναι ένα σημαντικό δεδομένο που κρύβεται πίσω από την απουσία αξιολόγησης της συνολικής λειτουργίας του σχολείου στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Στο χώρο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης η ισότητα ευκαιριών είναι κι εδώ σχεδόν ανύπαρκτη. Η απογοήτευση, όμως, εμπεδώνεται σταδιακά ενώ από μόνη της η επιτυχία της εισόδου στην ανώτατη εκπαίδευση επενεργεί ως βάλσαμο που επισκιάζει τις αδυναμίες της.

Στο σημείο αυτό πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι τα αναγκαία μέτρα που λαμβάνει μια κοινωνία για τη διασφάλιση της ισότητας των ευκαιριών στον εν λόγω χώρο δεν αποτελούν "μεγαλόψυχη ελεημοσύνη προς αναξιοπαθούντες". Αντίθετα, πρόκειται για εντολή του λαού,η οποία καταγράφεται ως τέτοια στο Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας , και η οποία με αυτό τον τρόπο επιδιώκει την ελευθερία στην ολοκλήρωση της προσωπικότητας ανεξάρτητα από την θέση που εκκινεί ο καθένας.Το σκεπτικό –"σε βοηθήσαμε να έχεις τη δυνατότητα σπουδών, οπότε τώρα είναι δικό σου πρόβλημα πώς θα τις ολοκληρώσεις»- είναι σε μεγάλο βαθμό ενδεικτικό της αντίληψης που υπάρχει και στα ΤΕΙ ακόμη και για αυτούς που όντως έχουν ανάγκη τη σπουδαστική και οικονομική μέριμνα.Από την άλλη πλευρά αξίζει να σημειωθεί ότι και ο ισοπεδωτικός ή επιλεκτικός λαϊκίστικος λόγος που πολλές φορές αρθρώνεται στο συγκεκριμένο θέμα είναι αποπροσανατολιστικός και τις περισσότερες φορές υποκρύπτει ύποπτες σκοπιμότητες. Οι σκοπιμότητες αυτές αφορούν είτε σε προσπάθειες αμφισβήτησης της σπουδαστικής μέριμνας από κοινωνική αναγκησία είτε αντίθετα στοχεύουν στην καταχρηστική ενίσχυση μεμονωμένων και αποσπασματικών πολιτικών και πρακτικών, έτσι ώστε να εξυπηρετήθουν συμφέροντα που δεσπόζουν και απομυζούν το χώρο.

του Δημήτρη Γερακάρη

Ανώτατη Τεχνολογική Εκπαίδευση: ΈΩρα να βγει στο προσκήνιο

Σχεδόν 24 χρόνια έχουν περάσει από τότε που ιδρύθηκαν τα Τ.Ε.Ι., και 5 από τότε που νομοθετικά εντάχθηκαν στην ανώτατη εκπαίδευση. Δυστυχώς, σε όλο

αυτό το διάστημα με ευθύνη πρωτίστως της πολιτείας και των πολιτικών που ακολουθήθηκαν, τα Ιδρύματά μας καθιερώθηκαν στην ελληνική κοινωνία ως "λήση ανάγκης" γι αυτούς που δεν κατόρθωσαν να εισαχθούν σε κάποιο Πανεπιστήμιο. Αλλά και το ίδιο το κράτος φαίνεται ξεκάθαρα ότι ασπάζεται αυτή την άποψη αφού αντιμετωπίζει Τ.Ε.Ι. και Πανεπιστήμια με άλλα μέτρα και άλλα σταθμά. Μερικά παραδείγματα που κάνουν ολοφάνερη αυτή την αντιμετώπιση είναι η χρηματοδότηση, η επαγγελματική κατοχύρωση των αποφοίτων, η δυνατότητα πραγματοποίησης μεταπτυχιακών σπουδών και μια σειρά από ζητήματα που σε όλους είναι γνωστά και τα οποία συνεχίζουν να κατατάσσουν την σπουδάζουσα νεολαία της χώρας μας σε "παιδιά" και "αποπαίδια".

Αν θέλουμε να λέμε ότι ζούμε σε ένα κράτος δικαίου, πρέπει να δοθεί σύντομο τέλος σε αυτή την κατάσταση. Πρέπει επιτέλους τα Τ.Ε.Ι. να γίνουν Ανώτατες Σχολές και στην πράξη. Να αποκτήσουν όλα εκείνα τα ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά που θα τα κάνουν ανταγωνιστικά και το ίδιο ελκυστικά με τα υπόλοιπα Ανώτατα Ιδρύματα. Να λειτουργήσουν ως Πανεπιστημιακές Σχολές κατ'ουσία και όνομα. Με λίγα λόγια, η μετεξέλιξη των Τ.Ε.Ι. σε Τεχνολογικά Πανεπιστήμια είναι ένα "όραμα" που επιβάλλεται πλέον να πάρει άμεσα σάρκα και οστά.

Περιφερειακά ΑΕΙ

Σπουδάζοντας σε μια ακριτική πόλη...

ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ



Σπουδάζοντας στην Ορεστιάδα, μία πόλη των 20.000 περίπου κατοίκων και σχετικά μικρή σε σχέση με τις υπόλοιπες πανεπιστημιακές πόλεις της Ελλάδας κι έχοντας ήδη 4 ενεργά χρόνια στην ΔΑΠ, πιστεύω πως μπορώ να κάνω μερικές διαπιστώσεις σχετικά με τη συνδικαλιστική δράση στον χώρο του Πανεπιστημίου.

Στην πόλη μας λειτουργούν εδώ και 8 χρόνια δύο τμήματα του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, της Αγροτικής Ανάπτυξης και της Δασολογίας. Ακριβώς τόσο έχει που ιδρύθηκε και η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ 8 χρόνια στο πλευρό των φοιτητών.

Η κούραση και ο κόπος σίγουρα περισσεύουν όλο αυτό το διάστημα. Αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες που έχει μία πόλη της Περιφέρειας μακριά από την πρωτεύουσα του Νομού και την έδρα του Πανεπιστημίου όπου ανήκουμε. Ενδεικτικά αναφέρω πως για να πάμε στην Σύγκλητο στην Κομοτηνή θέλουμε περίπου 2 ώρες ή αλλιώς 150 χιλιόμετρα. Επίσης η πλειοψηφία των διδασκόντων μας ανήκει στην κατηγορία του π.δ/407, δηλαδή με σύμβαση για ένα εξάμηνο και μετά...Τους "ιπτόμενους καθηγητές" που στις Προτάσεις Παιδείας ζητάμε να καταργηθούν εμείς τους έχουμε σε αναλογία με τα μέλη ΔΕΠ 4 προς 1!!! Η επάρκεια των εργαστηρίων μας είναι περιορισμένη, όπως και οι αίθουσες διδασκαλίας. Υπάρχουν επίσης

εκκρεμότητες σχετικά με την θεσμοθέτηση των κατευθύνσεων που λειτουργούν και την επαγγελματική κατοχύρωση τους. Τέλος, τα προβλήματα σχετικά με την χρηματοδότηση μετά την λήξη του προγράμματος του ΕΠΕΑΕΚ έχουν γίνει έντονα. Αυτό πιστεύω πως ισχύει και σε άλλες Σχολές της Ελλάδας, συνέπεια της προχειρότητας με την οποία σχεδιάστηκε η ανάπτυξη των Περιφερειακών Τμημάτων από τις προηγούμενες κυβερνήσεις...

Κανείς βέβαια δεν είναι ευχαριστημένος από την κατάσταση που σας περιγράφω πιο πάνω. Το θέμα είναι όμως πως αντιδράει, ποίους τρόπους διαλέγει και με τι σκοπούς ενεργεί. Προτάσσει το μικροκομματικό συμφέρον απέναντι σ' αυτό του φοιτητικού κοινού; Την προσωπική προβολή σε κάθε ενέργεια ή την προβολή των αιτημάτων του συνόλου; Συμμετέχει σε "υπόγειες" συμμαχίες" με σκοπούς άσχετους με αυτούς των φοιτητών; Λειτουργεί με μοναδικό γνώμονα την υφάρπαξη κάποιων ψήφων και την εξαπάτηση στη συνέχεια των φοιτητών; Επειδή τα παραπάνω ερωτήματα ίσως σας θυμίζουν κάτι θα αφήσω στην κρίση σας όλους εκείνους που πρόσφατα προκάλεσαν αναταραχές στις περισσότερες Σχολές της χώρας υποκλινόμενοι δήθεν από αισθήματα δημοκρατίας, σαν γνήσιοι υποστηρικτές του φοιτητικού κινήματος...Αυτοί που χρόνια τώρα προβάλλουν διαρκώς εμπόδια στην αντιπροσωπευτική σύσταση της ΕΦΕΕ, που μας αντιμετωπίζουν με όρους εποχών που πέρασαν ανεπιστρεπті, που προτάσσουν έναν λόγο ξύλινο και απόμακρο από τις εξελίξεις. Αυτοί που πριν λίγα χρόνια περιόριζον σε διαμαρτυρίες με ανακοινώσεις και μηνύματα.

Μιας λοιπόν όλοι πάνω-κάτω τα ξέρουμε τα παραπάνω, ξέρουμε και τους εαυτούς μας. Με διάφορες από πόλη σε πόλη, προσαρμοσμένες πάντα στις εκάστοτε ανάγκες, αγωνιζόμαστε για το συμφέρον ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ. Υπερασπιζόμαστε τις προτάσεις μας για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση με σθένος γιατί έχουμε πρωτοπορήσει, χρόνια τώρα. Όταν μιλούσαμε για αξιολόγηση, διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια, διανομή δωρεάν συγγραμμάτων, διασύνδεση σπουδών και σταδιοδρομίας, για μεταπτυχιακά στην Ελλάδα, για φθινό φοιτητικό INTERNET (πρόγραμμα ΔΙΟΔΟΣ), για το ΜΗ ΚΡΑΤΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ. Τότε μας λέγον γραφικούς, τώρα; Απόδειξη όλων αυτών η ανοδική πορεία της ΔΑΠ και η διατήρηση της σταθερά στην πρώτη θέση τα τελευταία 20 χρόνια.

του Δημήτρη Χατζίδου

Θεσσαλονίκη

Το Πανεπιστήμιο δεν γυρίζει πίσω»

Με κεντρικό πολιτικό σύνθημα «το Πανεπιστήμιο δεν γυρίζει πίσω» ξεκίνησε η φετινή χρονιά για την οργάνωση της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Θεσσαλονίκης. Μια χρονιά με αρκετές ιδιαιτερότητες και ιδιομορφίες όπως όλοι είχαμε επισημάνει και προβλέψει, λαμβάνοντας υπόψη τις εξελίξεις του Μαΐου-Ιουνίου στο Ελληνικό Πανεπιστήμιο. Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Θεσσαλονίκης κατά τη διάρκεια αυτών των εξελίξεων έδωσε πραγματικές μάχες σε όλα τα τμήματα του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και του Πανεπιστημίου Μακεδονίας. Έδωσε αγώνες για να προβληθούν ολοκληρωμένα και συγκροτημένα οι προτάσεις της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Προτάσεις των οποίων η εφαρμογή αποτελεί πλέον επιτακτική ανάγκη για την αναβάθμιση των Ελληνικών ΑΕΙ.

Στη Θεσσαλονίκη έγιναν συντονισμένες ενέργειες για την πληροφόρηση του φοιτητή σχετικά με τις αλλαγές που θα επιφέρει το προσχέδιο νόμου για την Παιδεία. Η οργάνωση κινήθηκε προς την κατεύθυνση της ενημέρωσης σχετικά με τη στάση της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ απέναντι στο προσχέδιο, τις αντιρρήσεις που εκφράζουμε όπως επίσης και τις επιφυλάξεις που έχουμε διατυπώσει. Και θεωρούμε ότι ο σπόρος των προσπάθειών αυτών θα καρποφορήσει και θα φέρει πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα στο μέλλον.

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Θεσσαλονίκης θεωρεί ότι τη φετινή χρονιά εί-

ναι απαραίτητο να προβάδουμε με ιδιαίτερη έμφαση τις πολιτικές μας προτάσεις για το πανεπιστήμιο. Σε συνδυασμό, βέβαια, με τις συνεχείς προσπάθειές μας για τη βελτίωση της καθημερινότητας του φοιτητή και την αναβάθμιση των σπουδών του. Με βάση αυτή τη στρατηγική κινήσαμε από τις εγγραφές των πρωτοετών φοιτητών και θα συνεχίσουμε την πορεία μας αυτή τη χρονιά. Στη πολιτική που χαράξαμε συμπεριλαμβάνεται η πραγματοποίηση εκδηλώσεων ποικίλου ενδιαφέροντος όπως επίσης και δράσεις που θα αναδεικνύουν την πρωτοπορία και την ανανέωση που φέρνει η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ στο Πανεπιστήμιο.

«Το Πανεπιστήμιο δεν γυρίζει πίσω». Αυτό δεν αποτελεί για εμάς απλώς ένα σύνθημα. Δεν είναι λέξεις χωρίς νόημα και περιεχόμενο. Αποτελεί την πολιτική που μας εκφράζει και μας ξεχωρίζει από τις οπισθοδρομικές τάσεις του Ελληνικού Πανεπιστημίου.

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Θεσσαλονίκης αγωνίζεται καθημερινά για τις μεταρρυθμίσεις που τόσο πολύ έχει ανάγκη ο πολύπαθος χώρος της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης!

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Θεσσαλονίκης δίνει το δικό της πολιτικό στίγμα στα φοιτητικά δρώμενα της συμνηρωτεύουσας!

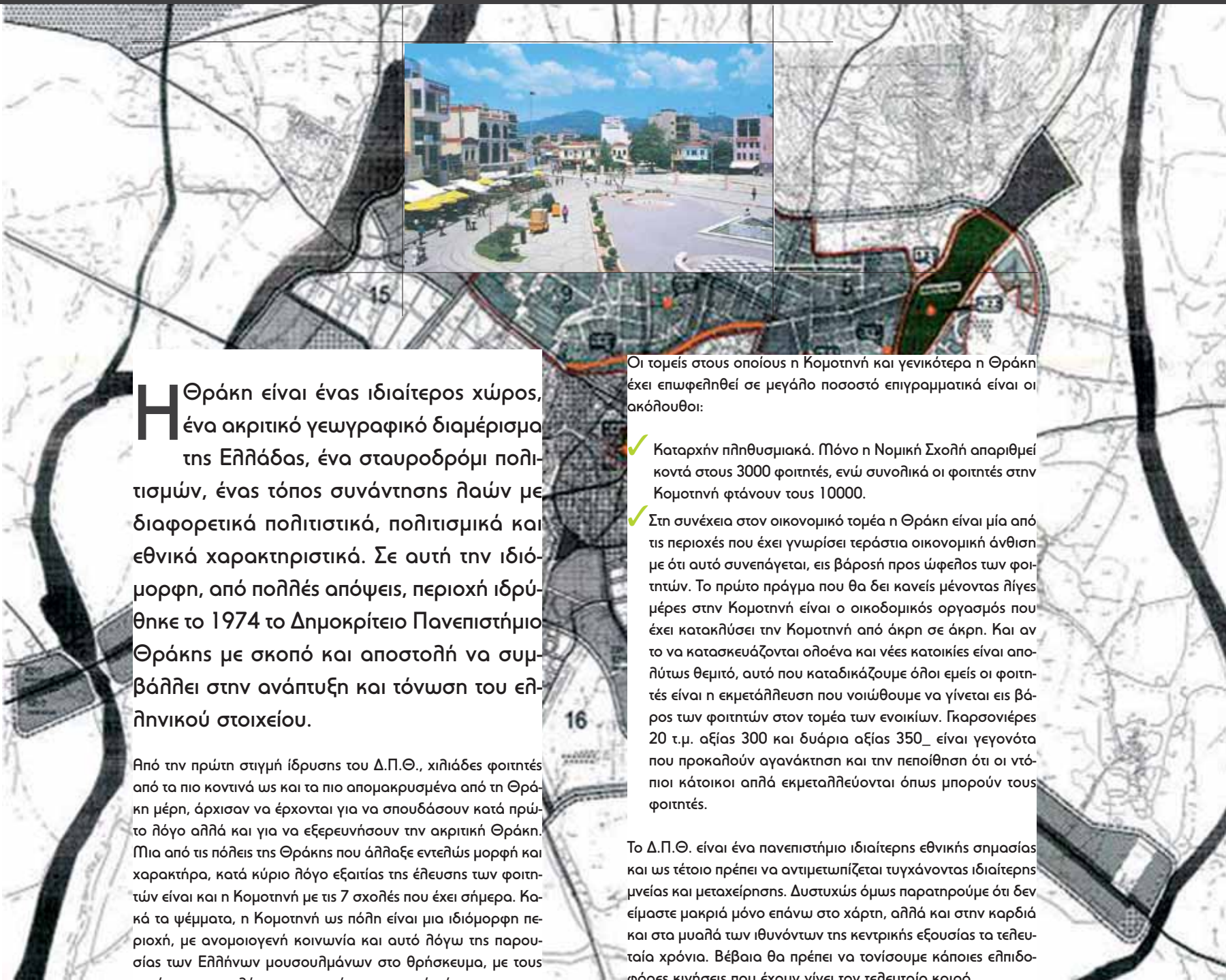
Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Θεσσαλονίκης βελτιώνει το σήμερα, κερδίζει το αύριο!

του Κώστα Μουτσιάνη

Περιφερειακά ΑΕΙ

Η ζωή στην ΚΟΜΟΤΗΝΗ

32 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ



Η Θράκη είναι ένας ιδιαίτερος χώρος, ένα ακριτικό γεωγραφικό διαμέρισμα της Ελλάδας, ένα σταυροδρόμι πολιτισμών, ένας τόπος συνάντησης λαών με διαφορετικά πολιτιστικά, πολιτισμικά και εθνικά χαρακτηριστικά. Σε αυτή την ιδιόμορφη, από πολλές απόψεις, περιοχή ιδρύθηκε το 1974 το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης με σκοπό και αποστολή να συμβάλλει στην ανάπτυξη και τόνωση του ελληνικού στοιχείου.

Από την πρώτη στιγμή ίδρυσης του Δ.Π.Θ., χιλιάδες φοιτητές από τα πιο κοντινά ως και τα πιο απομακρυσμένα από τη Θράκη μέρη, άρχισαν να έρχονται για να σπουδάσουν κατά πρώτο λόγο αλλά και για να εξερευνήσουν την ακριτική Θράκη. Μια από τις πόλεις της Θράκης που άλλαξε εντελώς μορφή και χαρακτήρα, κατά κύριο λόγο εξαιτίας της έλευσης των φοιτητών είναι και η Κομοτηνή με τις 7 σχολές που έχει σήμερα. Κακό τα ψέμματα, η Κομοτηνή ως πόλη είναι μια ιδιόμορφη περιοχή, με ανομοιογενή κοινωνία και αυτό λόγω της παρουσίας των Ελλήνων μουσουλμάνων στο θρήσκευμα, με τους οποίους το μεγαλύτερο ποσοστό των φοιτητών έρχεται σε επαφή πρώτη φορά.

Πριν την έλευση των πρώτων φοιτητών, η Κομοτηνή ως πόλη δεν ξέφευγε από τα τυπικά πλαίσια μιας μικρομεσαίας επαρχιακής ακριτικής πόλης των 20-25 χιλιάδων πολιτών. Και ξαφνικά μέσα σε διάστημα 30 περίπου χρόνων όλη η περιοχή της Θράκης έχει αναβαθμιστεί, έχει αλλοίξει τελείως μορφή, σε σημείο που να νομίζει κανείς ότι ζει σε μια επαρχιακή μεγαλούπολη και αυτό λόγω της οικονομικής άνθισης που ζει η Κομοτηνή τα τελευταία χρόνια.

Οι τομείς στους οποίους η Κομοτηνή και γενικότερα η Θράκη έχει επωφεληθεί σε μεγάλο ποσοστό επιγραμματικά είναι οι ακόλουθοι:

- ✓ Καταρχήν πληθυσμιακά. Μόνο η Νομική Σχολή απαριθμεί κοντά στους 3000 φοιτητές, ενώ συνολικά οι φοιτητές στην Κομοτηνή φτάνουν τους 10000.
- ✓ Στη συνέχεια στον οικονομικό τομέα η Θράκη είναι μία από τις περιοχές που έχει γνωρίσει τεράστια οικονομική άνθιση με ότι αυτό συνεπάγεται, εις βάρος της προς ώφελος των φοιτητών. Το πρώτο πράγμα που θα δει κανείς μένοντας λίγες μέρες στην Κομοτηνή είναι ο οικοδομικός οργασμός που έχει κατακλύσει την Κομοτηνή από άκρη σε άκρη. Και αν το να κατασκευάζονται ολόενα και νέες κατοικίες είναι απολύτως θεμιτό, αυτό που καταδικάζουμε όλοι εμείς οι φοιτητές είναι η εκμετάλλευση που νοιώθουμε να γίνεται εις βάρος των φοιτητών στον τομέα των ενοικίων. Γκαρσονιέρες 20 τ.μ. αξίας 300 και δωάρια αξίας 350_ είναι γεγονότα που προκαλούν αγανάκτηση και την πεποίθηση ότι οι ντόπιοι κάτοικοι απλά εκμεταλλεύονται όπως μπορούν τους φοιτητές.

Το Δ.Π.Θ. είναι ένα πανεπιστήμιο ιδιαίτερης εθνικής σημασίας και ως τέτοιο πρέπει να αντιμετωπίζεται τυγχάνοντας ιδιαίτερης μνείας και μεταχείρισης. Δυστυχώς όμως παρατηρούμε ότι δεν είμαστε μακριά μόνο επάνω στο χάρτη, αλλά και στην καρδιά και στα μυαλά των ιθυνόντων της κεντρικής εξουσίας τα τελευταία χρόνια. Βέβαια θα πρέπει να τονίσουμε κάποιες ελλiποδοφόρες κινήσεις που έχουν γίνει τον τελευταίο καιρό.

Ως προς την διασκέδαση, η Κομοτηνή αποτελεί την άσση του φοιτητή. Η Κομοτηνή διακρίνεται σε αυτόν τον τομέα, δικαιολογημένα ίσως, καθώς είναι μια φοιτητούπολη, και δικαίως έχει χαρακτηριστεί σαν «την πόλη που δεν κοιμάται ποτέ». Το κέφι ποτέ δεν στερεύει, ενώ οι δυνατότητες για διασκέδαση είναι πάρα πολλές και ξεκινάνε από έναν καφέ σε μία από τις πολλές καφετέριες στην πλατεία και συνεχίζουν με μία ταινία στο καινούργιο εμπορικό κέντρο της Κομοτηνής ή με ένα ποτό (ή και περισσότερα) στα club ή στα μπουζούκια.

των Νίκος Διαμαντόπουλος, Βαλσάμης Καραγιώργος

Περιφερειακά **ΑΕΙ**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Σίγουρα την παραπάνω φράση θα την άκουσες συχνά το καλοκαίρι που πέρασε. Και να που το καλοκαίρι τέλειωσε και η νέα χρονιά (μαζί και η νέα σου ζωή) ξεκινάει!!

Αφού κάνεις τα βασικά πράγματα που είναι να βρεις σπίτι (μια πικρή ιστορία!!!), να εγκατασταθείς και να γράφεις στη σχολή σου, έρχεται η στιγμή που οι γονείς φεύγουν και ξεκινάει η καινούρια σου ζωή. **Η ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΖΩΗ!!!**

Ας δούμε όμως τι περιλαμβάνει μια τυπική φοιτητική μέρα αλλά και νύχτα:

Ξύπνημα στις 8 (αρκετά δύσκολο και πολλές φορές αδύνατο) και άνοδος στο πανεπιστήμιο με το λεωφορείο (No6 & No9), εκτός και αν είσαι από τους τυχερούς που διαθέτουν αυτοκίνητο, οπότε δεν θα χρειαστεί να περιμένεις μέσα στο κρύο βλέποντας τα λεωφορεία να περνούν γεμάτα

ΜΙΑ ΞΕΝΟΙΑΣΤΗ ΜΕΡΑ ΕΝΟΣ ΠΡΩΤΟΕΤΗ

και να μη σταματάνε! Με τα πολλά φτάνεις στο πανεπιστήμιο και αποφασίζεις να μπεις στο αμφιθέατρο για να παρακολουθήσεις το μάθημα.

Ύστερα από πολλές ώρες παρακολούθησης έχεις κουραστεί και έχει φτάσει μεσημέρι. Τι καλύτερο λοιπόν από μια βόλτα στο Ρίο για καφέ ή φαγητό; Στην παραλία του Ρίου υπάρχουν αρκετά μαγαζιά για καφέ ή φαγητό. Πιο καλή λύση αποτελεί το "W" όπου μπορείς να απολαύσεις τον καφέ σου ή να διαλέξεις για φαγητό κάποιο από τα ωραία πιάτα του. Χαρακτηριστικό είναι το πολύ μεγάλο club sandwich που φτιάχνει και έχει αρκετούς πιτσούς! Και για όσους δεν έχουν τρόπο να φτάσουν στο Ρίο, υπάρχει "W" και στην Πάτρα στην οδό Ηρώων. Πολυτεχνείου (μαρίνα) ανοικτό όλη τη μέρα αποτελεί την καλύτερη επιλογή για καφέ, φαγητό και ποτό με θέα τη θάλασσα. Κατηφορίζοντας στην Πάτρα αν προτιμάς το σπιτικό φαγητό μια πολύ καλή επιλογή είναι οι "Δίδυμοι" στην Αγία Σοφία (κάνουν και delivery).



Ας αφήσουμε όμως το φαγητό. Έχει φτάσει πλέον απόγευμα και είναι ώρα για μια βόλτα στην αγορά της Πάτρας. Αφού χαζέψεις τις βιτρίνες των μαγαζιών και κάνεις τα ψώνια σου, μπορείς να πεις έναν καφέ ή ένα ποτό στον πεζόδρομο της Αγίου Νικολάου. Σε όλο το μήκος της υπάρχουν δεκάδες καφετέριες και μπαράκια τα οποία καθημερινά κατακλύζονται από εκατοντάδες φοιτητές και αποτελεί το πιο πολυσύχναστο μέρος της Πάτρας! Ακριβώς δίπλα από τον πεζόδρομο της Αγίου Νικολάου βρίσκεται ο πεζόδρομος της Ραδινού. Με μια πρώτη ματιά δείχνει ένα μικρό και ήσυχο στενό και κανείς δεν



μπορεί να φανταστεί την κοσμοσυρροή που επικρατεί καθημερινά σε ένα στενό που συνδυάζει πολλά μαγαζιά για όλες τις ώρες της ημέρας και για όλα τα γούστα!

Μετά τη βόλτα μας στα μαγαζιά και το απογευματινό καφεδάκι, έχει νυχτώσει για τα καλά και ήρθε η ώρα να αποφασίσουμε που θα κάνουμε τη βραδινή μας επίσκεψη. Τι προτιμάτε club ή μπουζούκια; Ότι και αν διαλέξετε θα μείνετε ικανοποιημένοι και θα περάσετε καλά, αφού η Πάτρα έχει αρκετά καλά μαγαζιά. Από ροκάδικα μέχρι club και από μαγαζιά με έντονη μουσική μέχρι σκυλόδικα. Αν ένα όνομα μου έρχεται στο μυαλό όταν μιλάμε για club στην Πάτρα είναι το club "Distinto-Oggi" που βρίσκεται στην διασταύρωση των οδών Γεροκοστοπούλου και Ηφαιστου. Ανακαινισμένο και με νέο όνομα αποτελεί παραδοσιακά την number 1 επιλογή των φοιτητών εδώ και πολλά χρόνια. Αν πάλι είσαι υπέρ της παραδοσιακής διασκέδασης, δηλαδή των μπουζουκιών, τότε η καλύτερη επιλογή μεταξύ πολλών μαγαζιών είναι μια και ακούει στο όνομα: "Apotheosis"! Το μοντέρνο μουσικό σχήμα και ο πολύ καλός χώρος είναι τα στοιχεία, που δικαιολογημένα, το κατατάσσουν στην πρώτη θέση των επιλογών μας!

Όμως μετά από κάθε έξοδο και άφθονο ποτό, ένα καλό φαγητό είναι ότι χρειάζεται. Έτσι η βραδιά κλείνει σε κάποιο fast food ή σε κάποια από τις πολλές creperie της πόλης.

Όλα τα παραπάνω έχουν σαν στόχο να σου δώσουν μια πρώτη εικόνα και να σε κατατοπίσουν για το πώς θα είναι η νέα σου ζωή. Με τον καιρό θα ανακαλύψεις πολλά περισσότερα μέρη και πράγματα που μπορείς να κάνεις. Εξάλλου έχεις πολλά χρόνια μπροστά σου προκειμένου να κάνεις πολλά πράγματα.

Καλή αρχή στη νέα σου ζωή...

του  Αχιλλέας Κέλλας

Περιφερειακά **ΑΕΙ**

Πάτρα, μια πόλη που σε προκαλεί να τη ζήσεις!

Το ότι η Πάτρα είναι μια όμορφη πόλη, θα το καταλάβετε πολύ σύντομα (αν δεν το έχετε ήδη καταλάβει)! Όμως οι όμορφες ηλιετίες που βλέπετε, οι συνοικίες, ο κάθε πατρινός δρόμος κρύβει πίσω του μια ιστορία...



Η ιστορία της Πάτρας ξεκινάει τον 11ο αι. π.Χ.. Οι Αχαιοί με επικεφαλής τον Πρηνένη και τον υιό του Πατρέα ήλθαν στο χώρο αυτό, όταν εκδιώχθηκαν από τους Δωριείς κατά την κάθοδο των τελευταίων στην Πελοπόννησο. Ο Πρηνένης με τον Πατρέα συνένωσαν τρεις ιωνικές πόλινες, την Αρόνη, τη Μεσάτι και την Άνθεια, και ίδρυσαν νέα πόλη, τις Πάτρας, που έλαβε το όνομά της από τον Πατρέα.

Η πόλη εκτείνεται από την παραλία και φθάνει ως τους πρόποδες του Παναχαϊκού. Μετά την απελευθέρωση η Πάτρα αναπτύσσεται ταχύτατα χάρη στο λιμάνι της και το εμπόριο που διεξάγεται μέσω αυτού. Ωραία νεοκλασικά κτίρια κοσμούν



την πόλη, της οποίας οι δρόμοι καταλήγουν στη θάλασσα. Αναπτύσσεται και η μεγάλη βιομηχανία με αποτέλεσμα την αύξηση του πληθυσμού.

Στην πόλη δίδαξε και μαρτύρησε ο Απόστολος Ανδρέας (68 μ.Χ.) ο οποίος είναι και πολιούχος της πόλης. Από τις μεγαλοπρεπέστερες εκκλησίες όχι μόνο της Πάτρας αλλά και όλης της Ελλάδας είναι η εκκλησία του Αγίου Ανδρέα. Δίπλα στη νέα εκκλησία σώζεται η παλιά βασιλική, στη νότια πλευρά της οποίας βρίσκεται η είσοδος του αγιασματος του Αγίου Ανδρέα. Στην εκκλησία υπάρχουν βυζαντινές εικόνες, τμήμα από το σταυρό στον οποίο μαρτύρησε ο Απόστολος Ανδρέας και η κάρτα του Αγίου.

Η πρωτεύουσα του νομού Αχαΐας με την εξαιρετική ρυμοτομία της και εκμεταλλευόμενη τα ηλεονεκτήματα της γεωγραφικής της θέσης, που συνδυάζει βουνό και θάλασσα, κατάφερε από την πρώιμη ιστορία της να ακμάσει. Στα νοτιοανατολικά εκτείνεται ο ορεινός όγκος του Παναχαϊκού, στα νότια ο Ερύμανθος και η πεδιάδα της Δυτικής Αχαΐας, στα βόρεια η Αιτωλοακαρνανία, στα δυτικά το ακρωτήριο του Αράξου και στο βάθος τα νησιά του Ιονίου, Κεφαλονιά, Ζάκυνθος και Ιθάκη. Συγκοινωνιακός κόμβος συνδέει τις πόλεις της Πελοποννήσου με την Αθήνα απ' την οποία απέχει 217 χιλιόμετρα. Με σύγχρονο λιμάνι απ' όπου διακινούνται πολλά εμπορεύματα, ενώ πορθημία την συνδέουν με τις πόλεις της Νότιας Ιταλίας.



Στο κέντρο της πόλης ιστορική σημασία έχει το Δημοτικό Θέατρο Απολλωνίου το οποίο είναι αντίγραφο της Σκάλας του Μιλάνου!

Σήμερα κατατεθέν όμως της σύγχρονης Πάτρας είναι οι ηλιετίες της που μπορεί για μας τους φοιτητές να αποτελούν απλά καλοαίσθητους τόπους συνάντησης, η γρήγοτη παράδοση όμως αποδεικνύει ότι οι ηλιετίες αυτές έχουν μεγαλύτερη σημασία.

Η ηλιετία Γεωργίου Α' αρχικά ονομαζόταν Καλαμογάρτη από τον Αντώνη Καλαμογάρτη, γόνου επιφανούς οικογένειας της Πάτρας από την οποία έχει πάρει το όνομά της η αντίστοιχη οδός. Η ηλιετία αργότερα ονομάστηκε Όθωνος, ηλεγόταν όμως και Κεντρική ή Οθωμανούλου από επιφανή οικογένεια της Πάτρας. Μετά το 1862 ονομάστηκε Εθνική. Πήρε το σημερινό όνομά της από το βασιλέα Γεώργιο Α'.

Η Ηλιετία Όθωνος (Βασιλίσσης) προοριζόταν για αγορά δημητριακών. Δενδροφυτεύθηκε και ονομάστηκε «της Βασιλίσσης το περιβόλι». Μετονομάστηκε σε Εθνικής Αντίστασης για να τιμηθεί ο αγώνας των Ελλήνων στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Υπάρχει σε αυτήν ο ανδριάντας του Αντρέα Μιχαλακόπουλου που διατέλεσε πρωθυπουργός.

Σήμερα η Πάτρα περιλαμβάνεται μέσα στις σπουδαιότερες ελληνικές πόλεις με την έντονη καλλιτεχνική και πνευματική ζωή. Είναι μια πόλη ανεξάντλητη, ελκυστική και αναπτυσσόμενη. Είναι μια πόλη που σε προκαλεί να τη ζήσεις.

Είναι μια πόλη όμορφη...και με ιστορία!

Περιφερειακά **ΑΕΙ**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΑΛΑΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ



Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων διανύει μία πορεία άνω των 40 χρόνων στην Ανώτατη Εκπαίδευση της Ελλάδας. Η Δ.Α.Π.–Ν.Δ.Φ.Κ. Ιωαννίνων, έχοντας πορεία 20 χρόνων στην πρωτοπορία του φοιτητικού κινήματος στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, φτάνοντας σε ποσοστά 45% και πλέον, και διαθέτοντας την απαιτούμενη ευαισθησία, έρχεται να δώσει μία νέα δυναμική στην επίλυση των προβλημάτων, τόσο σε επίπεδο πανεπιστημίου όσο και φοιτητών, αλλά και γενικότερα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

ΣΤΕΓΑΣΗ-ΣΙΤΙΣΗ

Όσον αφορά στη φοιτητική μέριμνα και συγκεκριμένα στη στέγαση των φοιτητών, κατά γενική ομολογία αυτή βρίσκεται σε υψηλό επίπεδο σε σχέση με τις υπόλοιπες πόλεις της Ελλάδας. Μέχρι στιγμής λειτουργούν δύο συγκροτήματα εστιών, το ένα εντός του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και το άλλο εκτός αυτού, υπό την αιγίδα του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας. Το συγκρότημα εντός του Πανεπιστημίου έχει δυναμική 500 κλινών, παρέχοντας στους φοιτητές ύδρευση, θέρμανση, internet, ατομικό μπάνιο κτλ.

Ευχαριστούμε



Επίσης, θα πρέπει να τονίσουμε ότι αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε στην φάση της ανέγερσης ενός ακόμα κτιρίου δυναμικότητας 150 δωματίων, ενώ ήδη έχει εγκριθεί μία ακόμα μελέτη για την ανέγερση κτιρίου δυναμικότητας 200 κλινών. Για το θέμα της σίτισης, στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων όλοι οι φοιτητές έχουν το δικαίωμα να σιτίζονται δωρεάν. Αυτό ήταν μία κατάκτηση της Δ.Α.Π.–Ν.Δ.Φ.Κ. πριν από 12 χρόνια με πρότασή της, που είχε καταθέσει στα αρμόδια όργανα για ολική ανάθεση της λήσξης σε ιδιώτη. Αυτή η κίνησή μας είχε και ως αποτέλεσμα τη βελτίωση της ποιότητας του φαγητού, της καθαριότητας του χώρου, την αύξηση του αριθμού των ημερήσιων μερίδων, με παράλληλη κατακόρυφη αύξηση του αριθμού των φοιτητών που σιτίζονται καθημερινά (αποδεικνύεται από στατιστικά στοιχεία). Επίσης, μετά από πρόταση της Δ.Α.Π.–Ν.Δ.Φ.Κ. διενεργούνται συ-

χνοί έλεγχοι από τα μικροβιολογικά εργαστήρια του τμήματος Χημείας και της Ιατρικής Σχολής. Κιθίνοντας, σύμφωνα με τα παραπάνω θα θέλαμε να τονίσουμε ότι η λήσχη του Ιδρύματός μας συγκαταλέγεται σε μια από τις καλύτερες πανελλαδικά.

ΝΟΜΟΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ

Φυσικά, η δράση της Δ.Α.Π. – Ν.Δ.Φ.Κ. Ιωαννίνων δε σταματά εδώ. Οι εξελίξεις στην ανώτατη εκπαίδευση δε μας αφήνει αδιάφορους. Ειδικότερα, η αλλαγή του Νόμου – Πλαίσιο για τα Α.Ε.Ι. και η αναθεώρηση του άρθρου 16, μας έδωσε την δυνατότητα να γνωστοποιήσουμε περαιτέρω τις θέσεις μας, σχετικά με αυτά τα φλέγοντα ζητήματα της Παιδείας στην Ελλάδα. Αρχικά να αναφέρουμε ότι τασσόμαστε υπέρ της αλλαγής του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου για τα Α.Ε.Ι. της χώρας μας, το οποίο χαρακτηρίζεται απαρχαιωμένο και σε καμία περίπτωση δεν αντικατοπτρίζει τις σύγχρονες ανάγκες του Ελληνικού Πανεπιστημίου. Παράλληλα, η αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, θα δώσει την δυνατότητα ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων – μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, υπέρ των οποίων έχει ταχθεί η Δ.Α.Π.–Ν.Δ.Φ.Κ. εδώ και πολλά χρόνια. Όλες οι παραπάνω προτάσεις μας έχουν ενστερνιστεί από την πλειοψηφία των φοιτητών, πράγμα που αποδεικνύεται από τα αποτελέσματα των γενικών συνελεύσεων, και οι οποίες όταν πραγματοποιήθηκαν από τον Οκτώβριο και μετά, κερδήθηκαν με συντριπτική πλειοψηφία. Οι φοιτητές πλέον έχουν αντιληφθεί την αναγκαιότητα ριζικών αλλαγών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και κάθε στιγμή μας δείχνουν την εμπιστοσύνη τους, για να προωθήσουμε και να πραγματοποιήσουμε όλες τις προτάσεις μας. Η Δ.Α.Π.–Ν.Δ.Φ.Κ., ως μια σύγχρονη φοιτητική παράταξη, δεσμεύεται να συνεχίσει να αγωνίζεται

για τον εκσυγχρονισμό του συστήματος Ανώτατης Εκπαίδευσης, αλλά και για την επίλυση των καθημερινών προβλημάτων του φοιτητή και του πανεπιστημίου του. Απώτερος σκοπός μας είναι το Ελληνικό Πανεπιστήμιο να παρέχει όλα τα εχέγυα σε κάθε φοιτητή, ώστε αυτός να γίνει ένας σύγχρονος επιστήμονας, ανταγωνιστικός στην αγορά εργασίας, και να κληροδοτήσουμε στα παιδιά μας ένα Πανεπιστήμιο με την δυνατότητα σπουδών σε καλύτερες συνθήκες, ένα Πανεπιστήμιο που θα είναι ο προβάδισμος για την ένταξη ολοκληρωμένων ανθρώπων στην κοινωνία του αύριο.

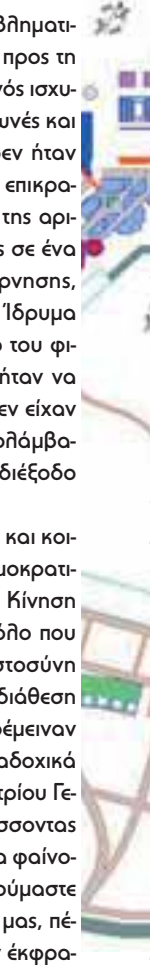
του **Βασίλη Πίου**

Πολυτεχνείο Κρήτης

σε ένα ΑΕΙ διαφορετικό από τα άλλα...

Δίγιο έξω από τα όμορφα Χανιά στεγάζεται εδώ και 22 χρόνια το Πολυτεχνείο Κρήτης. Σε αυτό στεγάζονται 5 τμήματα (Μηχ. Παραγωγής και Διοίκησης, Ηλεκτρονικών Μηχ. και Μηχ. Η/Υ, Μηχ. Ορυκτών Πόρων, Μηχ. Περιβάλλοντος και Αρχιτέκτονες Μηχανικοί) και περίπου 2300 φοιτητές. Μετά από μια σειρά ετών το Πολυτεχνείο Κρήτης παρουσίαζε και παρουσιάζει μια προβληματική εικόνα. Έχουν γίνει πολλές κινήσεις, ωστόσο όχι πάντα προς τη σωστή κατεύθυνση. Ήταν εμφανής η ανάγκη δημιουργίας ενός ισχυρού φοιτητικού κινήματος που θα συνυπολόγιζε όλες τις φωνές και τις τάσεις εντός του Πολυτεχνείου. Ωστόσο κάτι τέτοιο δεν ήταν δυνατό, καθώς εκμεταλλευόμενοι το ιδιαίτερο κλίμα που επικρατούσε στο Πολυτεχνείο Κρήτης, οι «πρωτοπόροι» ηγέτες της αριστεράς παρέσυραν τους φοιτητές του Πολυτεχνείου Κρήτης σε ένα φαύλο κύκλο συντηρητισμού, μνησισμού και στείρας άρνησης, που κρατούσε όμηρο της συντηρητικής τους θεώρησης το Ίδρυμα τη στιγμή που η υπόλοιπη Ευρώπη, βαδίζοντας στο δρόμο του φιλελευθερισμού, έκανε άλματα πρόοδου. Το αποτέλεσμα ήταν να χαθούν πολλά χρόνια και πολλές ευκαιρίες οι οποίες αν δεν είχαν αφεθεί ανεκμετάλλετες, οι φοιτητές του Ιδρύματος θα απολάμβαναν ένα καλύτερο πολυτεχνείο. Οι φοιτητές έψαχναν μια διέξοδο από αυτό το λαβύρινθο.

Το 1995 μια παρέα φοιτητών με κοινές πολιτικές καταβολές και κοινούς προβληματισμούς για το Πολυτεχνείο, ίδρυσε τη Δημοκρατική Αναγεννητική Πρωτοπορία – Νέα Δημοκρατική Φοιτητική Κίνηση Πολυτεχνείου Κρήτης. Έκτοτε πολλά βήματα έγιναν. Παρόλο που η παράταξη κάθε χρόνο μεγάλωνε και κέρδιζε την εμπιστοσύνη όλο και περισσότερων φοιτητών το ζεστό κλίμα, η φιλική διάθεση και το πάθος για δουλειά και αλλαγή του καθεστώτος παρέμειναν αναλλοίωτα μέχρι σήμερα. Υπεύθυνοι πόλης ανέλαβαν διαδοχικά οι Ξιφοράς Κωνσταντίνος, Γκιγκόπουλος Λουκάς, Παπαδημητρίου Γεώργιος και ο νυν υπεύθυνος πόλης, Τσιούκας Πάρης. Χαράσσοντας συγκροτημένη πολιτική τα θετικά αποτελέσματα άρχισαν να φαίνονται από πολύ νωρίς, κάνοντας σε όλους εμφανές ότι κινούμαστε προς τη σωστή κατεύθυνση. Στόχος, αλλά και υποχρέωσή μας, πέρα από τις πάγιες και σταθερές πολιτικές μας θέσεις, και την έκφρα-



ση αυτών, ήταν η ανατροπή μιας ζοφερούς και χρονίζουσας κατάστασης. Οι φοιτητές συσπειρώθηκαν γύρω από την δημοκρατική και φιλελεύθερη κίνηση δημιουργώντας τον εναλλακτικό πόλο στο Πολυτεχνείο Κρήτης, κατανοώντας πως ο μηδενισμός, η ισοπέδωση και η στείρα άρνηση τους οδηγεί σε αδιέξοδο. Συνυπολογίζοντας το κενό που ήρθε να αναπληρώσει η Δ.Α.Π. - Ν.Δ.Φ.Κ. Πολυτεχνείου Κρήτης ήταν αναμενόμενη η αύξηση της εκλογικής μας δύναμης. Η κατά 13% αύξηση που πέτυχαμε τη διετία 2003-2005 μας έπεισε ότι ο δρόμος που διαλέξαμε, ο δρόμος της σύνεσης, της αποφασιστικότητας, και του γόνιμου διαλόγου είναι μονόδρομος για εμάς. Όλοι όσοι εμμένουν στις αναχρονιστικές τους θεωρήσεις κατάλαβαν ότι θα μας βρίσκουν απέναντί τους. Χρόνο με το χρόνο οι πρωτοποριακές για την ελληνική φοιτητική πραγματικότητα κινήσεις μας μετεξελίχθηκαν σε θεσμούς. Έτσι η αρχή έγινε με την Παγκρήτια Συνδιάσκεψη, της οποίας το διήμερο αποτελεί το κορυφαίο πολιτικό–πολιτισμικό γεγονός του νησιού. Φροντίσαμε για την προσαρμογή των νεοεισερχόμενων φοιτητών κάνοντας πράξη Ενημερωτικές Εκδηλώσεις σε όλα τα Τμήματα στην αρχή του ακαδημαϊκού έτους διανέμοντας παράλληλα Ενημερωτικούς Οδηγούς για τη φοίτηση και τη ζωή στα Χανιά. Η δράση μας κορυφώθηκε με τη διεξαγωγή του 1ου Φεστιβάλ της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Πολυτεχνείου Κρήτης, που αποτελούσε μια ολοκληρωμένη πρόταση ενδιαφέροντος. Δόθηκε έμφαση τόσο στις πολιτικές εκδηλώσεις-συζητήσεις, τόσο στη διασκέδαση με τη διεξαγωγή συναυλιών και party, αλλά και σε θέματα κοινωνικής ευαισθησίας με τη λειτουργία περιπτέρων της Unicef, του Χαμόγελου του Παιδιού και εκθέσεων βιβλίου. Ο ενδέκατος χρόνος πορείας μας, μας βρίσκει ικανοποιημένους αλλά και διψασμένους για περισσότερα πράγματα, πιο μεγάλα, πιο σπουδαία πιο ανατρεπτικά. Τόσο με την παρουσίας μας στα αμφιθέατρα, όσο και έξω από αυτά, με την στάση μας διακηρύττουμε τη σοβαρότητα, την αξιοπρέπεια, και το «ευ αγωνιζέσθαι». Απέναντι στη λάσπη, τη συκοφαντία, τους τραμπουκισμούς, απαντάμε με όλη τις προτάσεις μας και το 42% των Ελλήνων φοιτητών που μας βγάζουν πρώτη δύναμη στα ελληνικά πανεπιστήμια εδώ και 21 συναπτά έτη.

Δ.Α.Π. – Ν.Δ.Φ.Κ. Πολυτεχνείου Κρήτης

των **Μιχάλη Γεωργάκη, Γιώργου Καρταλτζή, Μπάμπη Κυφινίδη, Άρη Μελιόπουλου**

Αντώνη Πουγρίδη

ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ΞΑΝΘΗΣ: Στην πρώτη γραμμή των εξελίξεων στο Δ.Π.Θ.

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Ξάνθης συνεχίζει την δημιουργική και ανοδική της πορεία με την καθημερινή της παρουσία στο πλευρό των φοιτητών στην Πολυτεχνική Σχολή της Ξάνθης αλλά και με την πολιτική της παρέμβαση σε θέματα που αφορούν την ανώτατη εκπαίδευση αλλά και την αναπτυξιακή πορεία του Δημοκρατικού Πανεπιστημίου Θράκης. Ενδεικτικό της εμπιστοσύνης των φοιτητών είναι η πλειοψηφία του πλαισίου της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Ξάνθης στην πρώτη Γ.Σ. της χρονιάς στις 31/10/2006. **Οι φοιτητές πλέον εμπιστεύονται την ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ως την μόνη υπεύθυνη δύναμη που μπορεί να πρωταγωνιστήσει στις αλλαγές για την αναβάθμιση του ελληνικού Δημόσιου Πανεπιστημίου.** Η εμπιστοσύνη αυτή μας γεμίζει ευθύνες και αισιοδοξία. Με την καθημερινή παρουσία στο Πολυτεχνείο και στα τραπέζια της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, με διαρκή ενημέρωση προς τους φοιτητές μέσα από το Δίκτυο Ενημέρωσης Φοιτητών αλλά και την ιστοσελίδα μας στο Internet, **www.dap-xanthis.gr**, με υπεύθυνη στάση και προτάσεις ουσίας στα όργανα συνδιοίκησης των τμημάτων αλλά και του πανεπιστημίου συνεχίζουμε δυναμικά...



του **Νίκου Τσαπαλίδη**

Περιφερειακά **ΑΕΙ**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ - ΧΙΟΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ μόνο στον ΤΙΤΛΟ!

Την περασμένη δεκαετία ζήσαμε ένα καταιγισμό νέων τμημάτων. Ιδρύθηκαν τμήματα διάσπαρτα σε ολόκληρη την ελληνική periphery, δεξιά και αριστερά, χωρίς καμιά συνοχή μεταξύ τους. Κάποιοι είχαν τη φαινή ιδέα να τα δημιουργήσουν για μικροκομματικά και μόνο συμφέροντα χωρίς να ψάξουν για το αν η αγορά εργασίας πραγματικά ενδιαφέρεται για αυτά. Έπειτα με περισσή επιπολαιότητα και ανευσυνότητα τα αφήσαν να λειτουργήσουν από μόνα τους στον αυτόματο πιλότο. Δεν μερίμνησαν για την υλικοτεχνική τους υποδομή, για τα κονδύλια, για το προσωπικό και κυρίως για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων. Ποσώς τους ενδιέφερε τι θα γίνουν οι απόφοιτοι αυτών των τμημάτων. Έκρυψαν δε όλη αυτήν την έλλειψη κεντρικού σχεδιασμού πίσω από βαρύγδουπους, εύηχους τίτλους και ονόμασαν αυτήν την φαρσοκωμωδία «Σοσιαλιστική πρόταση για την παιδεία».

Σήμερα εκατοντάδες απόφοιτοι τέτοιων τμημάτων σε ολόκληρη την Ελλάδα βιώνουν τα αποτελέσματα αυτής την ανεύθυνης για να μη πω εγκληματικής πολιτικής. Χαρακτηριστικό παράδειγμα: «Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας & Διοίκησης (ΤΜΟΔ)» ή αν το θέλετε πιο ευρωπαϊκά «Financial Mechanical Engineering». Είδατε τι ωραίο που ακούγεται;

Στην πραγματικότητα πρόκειται για ένα τμήμα βετούς φοίτησης το οποίο παρέχει γνώσεις μηχανικού πλην όμως δεν είναι πολυτεχνικό τμήμα αλλά ανήκει στη Σχολή επιστημών της Διοίκησης (να ακόμα μία ελληνική πρωτοτυπία)! Το τμήμα –το μοναδικό στην Ελλάδα με αυτόν τον τίτλο- πρωτολειτούργησε το 2000 και έχει ήδη βγάλει τους πρώτους του αποφοίτους οι οποίοι δεν έχουν κανένα επαγγελματικό δικαίωμα! Δεν φαί-

νονται στις προκηρύξεις, δεν δικαιούνται να διδάξουν σε Τεχνικά Λύκεια, δεν έχουν δικαίωμα υπογραφής μελετών και φυσικά δεν είναι ενταγμένοι εκεί που θα έπρεπε αυτοδικαίως ως μηχανικοί να ανήκουν στο ΤΕΕ. Είναι μηχανικοί, αλλά στην πραγματικότητα το ξέρουν μόνο οι ίδιοι. Και όλα αυτά γιατί για κάποιους φάνταζε λογικό ένας αναγνωρισμένος από το κράτος μηχανικός, που έχει σπουδάσει σε ελληνικό πανεπιστήμιο το οποίο αυτοί οι ίδιοι δημιούργησαν να μην έχει τα επαγγελματικά δικαιώματα που του αντιστοιχούν. Ορισμένες σπασμωδικές κινήσεις που έγιναν δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα.

Και αφού οι προηγούμενες ηγεσίες του υπουργείου παιδείας μας έφεραν σε αυτό το αδιέξοδο, κάνοντας μπαλάκι τους φοιτητές μεταξύ του ΤΕΕ και του Υπουργείου Παιδείας εξαφανίστηκαν χωρίς ποτέ να μπουν στην διαδικασία της αυτοκριτικής. Χωρίς ποτέ να μας εξηγήσουν τι ακριβώς πήγε στραβά. Αντιθέτως εμφανίζονται σήμερα οι ίδιοι ακριβώς άνθρωποι να προσπαθούν να ορθώσουν πολιτικό λόγο και να μας πείσουν ότι κόπτονται για τα συμφέροντα των φοιτητών, αυτό δηλαδή που δεν έκαναν εδώ και 20 χρόνια.

Σχεδόν επτά χρόνια μετά τη δημιουργία αυτού του τμήματος οι συζητήσεις για την ένταξη των αποφοίτων στο ΤΕΕ, εκεί που δικαιωματικά ανήκουν, βρίσκονται ακόμα στην αρχή. Τα διπλώματα των αποφοίτων βρίσκονται κρεμασμένα στους τοίχους. Το παράδειγμα του ΤΜΟΔ δυστυχώς δεν είναι το μοναδικό. Στην ίδια μοίρα βρίσκονται δεκάδες τμήματα πανελλαδικά και φυσικά ποτέ κανείς δεν ανέλαβε την πολιτική ευθύνη.

του  Κων/νου Χαρίση



Απαιτήσεις και Διεκδικήσεις

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Ρεθύμνου είναι αυτή που παρ' όλες τις δυσκολίες, λόγω του μέρους που δρο, αναδεικνύει με την αγωνιστικότητα και τις θέσεις της τα προβλήματα των συμφοιτητών μας στο πανεπιστήμιο του Ρεθύμνου, αλλά και ταυτόχρονα προσπίπτει με σθένος και προάγει την ολοκληρωμένη και τεκμηριωμένη θέση της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ.

Τα 9 τμήματα που απαρτίζουν τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Ρεθύμνου στις 3 σχολές του πανεπιστημίου, είναι αυτά που πλέον με αυξημένες απαιτήσεις και με περισσό βάρος το κάθε ένα ξεχωριστά από αυτά, οδηγούν τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Ρεθύμνου σε μια πιο ελπιδοφόρα πορεία που καλείται να δικαιώσει και τα στελέχη, αλλά και τους ψηφοφόρους της παράταξης.

Η Επταμελής Γραμματεία πόλης με σοβαρότητα, συνέπεια, σύ-

νεση και πολύ όρεξη, αφουγκραζόμενη τις ανάγκες των τμημάτων, θεμελιώνοντας δομές και ενεργοποιώντας λειτουργίες που βοηθάνε ως προς την ανάδειξη του έργου της παράταξης, είναι αυτή που με τη διαρκή της παρουσία παντού μπορεί να δεσμευτεί και να δηλώσει ένα πράγμα:

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Ρεθύμνου είναι εδώ πιο δυνατή από ποτέ, πιο πρωτοποριακή όσο άλλοτε και πιο μαζική όσο καμιά άλλη χρονιά.

Προχωράμε ΔΥΝΑΤΑ-ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑ-ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΑ

του  Γιάννη Τρουλινού

Περιφερειακά **ΑΕΙ**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛ/ΝΗΣΟΥ

Τμήμα Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού

Η οργάνωση και διαχείριση του αθλητισμού είναι μια από τις νέες και ταχύτατα εξελισσόμενες ειδικότητες σε παγκόσμιο επίπεδο. Η πρόσφατη ανάπτυξη της αθλητικής βιομηχανίας έχει δημιουργήσει μεγαλύτερη ανάγκη για εκπαίδευση στο μάντζμεντ για τα άτομα που ασχολούνται επαγγελματικά με τα διάφορα αθλήματα. Έτσι λοιπόν άρχισε να αναπτύσσεται και η «ιδέα» ίδρυσης του τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού, όπου ανήκει στη Σχολή Επιστημών Ανθρώπινες Κινήσεις και Ποιότητας Ζωής με έδρα τη Σπάρτη. Το τμήμα Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού άρχισε να λειτουργεί από το ακαδημαϊκό έτος 2003-04 και αριθμεί 250 φοιτητές. Οι πρώτοι πτυχιούχοι θα αποφοιτήσουν τον Ιούνιο του 2007.

Οι σκοποί του τμήματος μας είναι οι εξής:

- ✓ Να προάγει τη γνώση στους τομείς της επιστήμης του αθλητισμού και της οργάνωσης και της διοίκησης θεσμών του αθλητισμού
- ✓ Να παρέχει στους φοιτητές και τις φοιτήτριες τα απαραίτητα εφόδια που εξασφαλίζουν την άρτια κατάρτιση τους για επιστημονική και επαγγελματική σταδιοδρομία
- ✓ Να οργανώνει μεταπτυχιακές σπουδές που οδηγούν στην κατάρτιση επιστημόνων με εξειδικευμένες γνώσεις σε επιμέρους γνωστικά αντικείμενα του τμήματος
- ✓ Να συμβάλλει στην παραγωγή επιστημόνων ικανών να αναλάβουν την οργάνωση και διαχείριση αθλητικών γεγονότων σε διεθνές και εθνικό επίπεδο

Το διδακτικό προσωπικό του τμήματος αποτελείται από 6 μέλη του Διδακτικού-Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ), 2 μέλη του Ειδικού και Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (ΕΕΔΙΠ) και 19 διδάσκοντες με βάση το ΠΔ 407/80.


Η Σχολή συναρτυρείται και από τα τμήματα Άθλησης και Ποιότητας Ζωής και Νοσηλευτικής.

Όπως όλα τα περιφερειακά τμήματα έτσι και το δικό μας τμήμα έχει να αντιμετωπίσει πολλά προβλήματα.

Το κυρίαρχο θέμα είναι ένα από τα σημαντικότερα πρόβλημά του συγκεκριμένου τμήματος γιατί μόλις φέτος άρχισε να χτίζεται το κανονικό κτήριο της Σχολής μας.

Μείζον θέμα αποτελεί και η Επαγγελματική Κατοχύρωση των αποφοίτων του τμήματος, το οποίο έχει μπει σε τροχιά επίτευξης μέσω της Διοίκησης του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, αλλά δεν παύει να υπάρχει η αβεβαιότητα μέχρι να πραγματοποιηθεί.

Εμείς, τα μέλη της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ του τμήματος οργάνωσης και διαχείρισης του αθλητισμού και ως ενεργοί φοιτητές του θα προσπαθήσουμε για το καλύτερο του τμήματος σε συνεργασία με όλους τους καθηγητές και τους φοιτητές.

του/της  Νίκου Κασάπα, Γιώργου Λαγοδήμου & Ιωάννης Μπροντζάκη

Φοιτητικές Εστίες Ε.Μ.Π.

...όταν το όραμα συνάντησε τη δύναμη...

2004: Η χρονιά που σημάδεψε τη νεότερη ελληνική ιστορία, με την πραγματοποίηση των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα.

2002: Μια ιδέα γεννιέται και το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο γυρνάει σελίδα. Σε μία περίοδο που οι παρωχημένες αντιλήψεις προσπαθούσαν να επιβληθούν της αναβάθμισης του Ε.Μ.Π., η **μεγαλύτερη φοιτητική παράταξη του Πολυτεχνείου, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, έκανε για άλλη μια φορά την υπέρβαση.**

Είχαμε την τιμή, να χτιστεί και να στεγαστεί το «Δημοσιογραφικό χωριό των Ολυμπιακών Αγώνων» εντός του ιδρύματος και ενώ όλοι απαιτούσαν την παύση της κατασκευής του, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Ε.Μ.Π. οραματίστηκε & πρότεινε τις Νέες Φοιτητικές Εστίες. Ζήτησε να αξιοποιηθούν προς όφελος όλων των φοιτητών-και ειδικά των οικονομικά ασθενέστερων-οι υπεράσυχρονες αυτές εγκαταστάσεις.

Σήμερα: Περισσότεροι από 600 συμφοιτητές μας, έχουν δικαίωμα σε μία **αξιοπρεπέστερη ζωή**. Οι Νέες Εστίες του Ε.Μ.Π., διαθέτουν δίκλινα και τρίκλινα δωμάτια, πλήρως επιπλωμένα και εξοπλισμένα (γραφεία, βιβλιοθήκες, δίκτυο INTERNET). Υπάρχει ειδικός κοινός χώρος-σαλόνι ανά όροφο και κοινή κουζίνα, αλλά και αποθήκη που εξυπηρετεί όλους τους φοιτητές. Οι συνθήκες διαβίωσης είναι, πλέον, ανθρώπινες, αφού οι παλιές εστίες του Ε.Μ.Π. αδυνατούσαν να προσφέρουν ακόμη και τα αυτονόητα, για την κατοίκηση των φοιτητών.

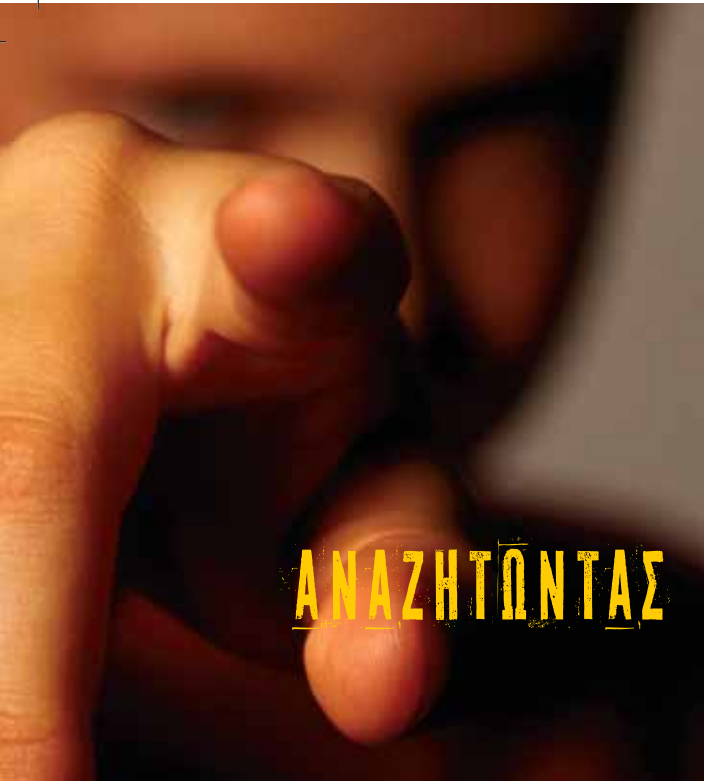
Οι Νέες Εστίες χωρίζονται σε κτιριακές μονάδες ενώ, στον προαύλιο χώρο τους, υπάρχει το εστιατόριο αλλά και αθλητικές εγκαταστάσεις, οι οποίες είναι προσβάσιμες όλες τις ώρες της ημέρας.

Είμαστε πολύ χαρούμενοι που δόθηκε αυτή η «πολυτέλεια», για τα σημερινά δεδομένα, σε όλους τους συμφοιτητές μας και είμαστε πολύ υπερήφανοι που συνεισφέραμε με τον καλύτερο τρόπο προς αυτή την κατεύθυνση.



του  Ειρηναίου Πετούμενου

NUEVO



ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ

μια μικρή αναδρομή στο τη νεολαία ΠΑΣΟΚ



Όταν ο Γιώργος Παπανδρέου διέλυε τη Νεολαία ΠΑΣΟΚ ελάχιστοι ανέμεναν τέτοια καθυστέρηση στη δημιουργία του «συμμετοχικού, διαβουλευτικού Κινήματος Νέων» που επιδιώκει έκτοτε κάποια «Επιτροπή Έμπνευσης». Εδώ επιχειρείται μια προσέγγιση των αιτίων που οδήγησαν τη νεολαία που κέρδισε τις πρώτες φοιτητικές της Μεταπολίτευσης να μην υπάρχει σήμερα- τουλάχιστον ως συγκροτημένος φορέας όπως τον ξέραμε για χρόνια.

Όταν το νεαρό πολίτευμα ζούσε «μέρες Μεταπολίτευσης», αναζητούσε ασφαλές στήριγμα στην ενθουσιώδη νεολαία του. Οι αριστερές οργανώσεις-καλυψωμένες στα δύσκολα- επέβαλαν αμέσως την ιδεολογική ατζέντα και «ελληνοποίησαν» ριζοσπαστικά ρεύματα από όπου και αν προέρχονταν: από το «Μάιν» του Quartier Latin, την Πράγα με την «Άνοιξη» που τσάκισαν τα σοβιετικά τανκς, το Σαντιάγο του δολοφονημένου Αιλιέντε, τη Σαϊγκόν με το αστέρι αλλά όχι την αστερόεσσα. Κυρίως: ικανοποίησαν ταχύτατα το νεανικό αίτημα για πολιτική ένταξη. Ως τότε, φευ, δεν είχαν καν εκλογικό δικαίωμα, ως το 1981 οι φοιτητές δεν ψήφιζαν πουθενά. Σε εποχή που πολιτικοποίηση και συμμετοχή έκαναν «κλίικ», οι νεολαίες ενσωμάτωσαν στο νέο κίνημα μορφωμένα στρώματα που, υπό το πολύχρονο άγος της κακεκτικής ή/και μη λειτουργίας του πολιτεύματος, έμεναν στο περιθώριο. Αυτό συνέλαβαν ευφυώς ο Ανδρέας Παπανδρέου και τα (τότε) δύο Κομμουνιστικά Κόμματα. Γι' αυτό το «late 70s» φοιτητικό (κυρίως) κίνημα απέκτησε πλησματολογικά μυθικές διαστάσεις. Γι' αυτό οι φοιτητικές κάλπες βάφονταν πρασινοκόκκινες, ακόμα και όταν- αρχικά- ο Κίων/νος Κορμαρινής κυριαρχούσε στον πολιτικό ανταγωνισμό. Γι' αυτό κάθε πιθανό ή απίθανο αίτημα - το «δημοκρατικό πέντε» ή η συμπαράσταση στους Sandinistas του (επανακάμψαντος!) Ορτέγκα - αρκούσαν για να μονοπωλούν καθημερινά το ενδιαφέρον Τύπου και κοινωνίας.

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Τις «αριστερές» νεολαίες αρχικά στελέχωσαν δημοφιλείς προσωπικότητες- με απόλυτη αφοσίωση σε ό,τι έκαναν. «Ψεχνιέται», βέβαια, ότι η εκλογική βάση νομιμοποίησης ήταν ασθενέστερη π.χ της σημερινής. Όμως, ήταν η συλλογική μνήμη του θρύλου του Πολυτεχνείου που διόγκωνε την επιρροή του κινήματος. Δυστυχώς: αρκετοί συντελεστές του τον σιγματίσαν με ίχνη ιδιότητας από νωρίς. Όπως και να ήταν, νεανικά μυαλά γεννούσαν ιδέες καταγιστικές. Ριζοσπαστικές (ο «Ρήγας» υποστήριζε από τότε την ανεμπόδιστη απόλαυση της ερωτικής επιλογής των ομοφυλοφίλων), μαξιμαλιστικές (ΠΑΣΠ και «εξωκοινοβουλευτικοί» ζητούσαν «πλήριους διορισμούς εδώ και τώρα»), ουτοπικές (η αναζήτηση της διαφοράς των μαοϊκών ανθυποδιαρέσεων Μ-Λ ΚΚΕ και ΚΚΕ (μ-λ) αρκούσε για λυσσαλέα αντιπαλότητα ανθρώπων 20-22 ετών), ακτιβιστικές (στα πλαίσια της ομογενοποίησης εργατών- αγροτών- νεολαίας, αριστερή γκρούπα έστειθε κάποτε τα λίγα μέλη της να ...τρυγήσουν στα Μεσόγεια εν μέσω εξεταστικής με ντιρεκτίβα «μία η ντουτούκα, τέσσερις εμείς!») και οπωσδήποτε καινοτόμες από-

ψεις διαμορφώνονταν σε μαραθώνιες συνόδους τρομάζοντας κοινωνία και ηγεσίες: Η πρόταση της ΔΑΠ για μεταπτυχιακά στην Ελλάδα έδινε... για πλάκα αφορμή για πολύμηνες καταλήψεις. Καμία φορά ...θεσμός επιβολής του αυτοδιοίκτου του Πανεπιστημίου γινόταν η ωμή βία. Κάποτε τα αθησμόνητα «ΚΝΑΤ» έσπασαν στο ξύλο «αριστεριστές» που είχαν τον έλεγχο του Χημείου στις καταλήψεις κατά του «815»- λίγο πριν ο **Τζίμης Πανούσης** τραγουδήσει στο «**Πεντάγωνο καλεί Μόσχα**»: Βόρα μας, Μαλάμη, είμαστε μαζοχιστές! (Ο **Αντώνης Μαλάμης**, στέλεχος της ΚΝΕ τότε, φέρεται επικεφαλής «ΚΝιτικού σώματος» που επέβαλε την τάξη. Εννοείται δημοκρατικά!).

Ισχυρές προσωπικότητες με διάρκεια δράσης ενίσχυαν την εμπέλεια, διευκολύνοντας τη διεύθυνση σχημάτων παντού. Μαθητικές παρατάξεις, συλλογικότητες σε εργοστάσια ή γραφεία, συνοικιακές συσπειρώσεις και πρωτοβουλίες, αμέτρητα έντυπα, ευρηματικά συνθήματα στους τοίχους, η- όχι αναίμακτα- «μάχη της αφίσας» συγκροτούσαν σκηνικό πολιτικής τρέλας. Η δράση εκτός κομμάτων, η συναίνεση, η «κοινωνία πολιτών»- αρκετά «μοδάτες» σήμερα- προκαλούσαν αλλεργία.

ΣΤΑ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΑ ΤΟΥ '80...

Έχοντας ωριμάσει πρόωπα, επέβαλαν καθολική πολιτική πολιτικοποίηση. Υποστήριξαν τη θεωρία των δύο κόσμων, φωτός/ σκότους. Συνέδεσαν ευθέως νεολαία-κόμματα, αλλά διεκδίκησαν αυτονομία επικαλούμενες «ιδεολογική καθαρότητα». Στην πλειοψηφία τους, όμως, οι επικεφαλής «παρέλειψαν» να την κάνουν πράξη ζωής, όταν το ΠΑΣΟΚ έγινε Κυβέρνηση. Στα '80s έπεφταν θύματα διεκδικήσεών τους και έχασαν τον ιδεολογικό "πατριωτισμό". Δύσκολα θα συναντούσαμε σήμερα π.χ ιδεολογική συνέπεια σαν του αείμνηστου **Γράψα** (γραμματέας της ΚΝΕ το «μοιραίο 1989») που παράτησε «σίγουρη» πορεία και αποχώρησε με πολλά στελέχη από την «πρώτη στα μαθήματα, πρώτη στους αγώνες» ΚΝΕ, όταν η Αριστερά μπήκε στην συγ-κυβέρνηση **Τζανντάκη**, «τρελαίνοντας» την **ιδεολογική πυξίδα**. Η **συνδιοίκηση** στα ΑΕΙ-βασικό αίτημα ΠΑΣΠ και ΠΣΚ- προβλήθηκε ως κατάκτηση, αλλά λειτουργησε στρεβλά. Ο διεκδικητής με το αμύελο άφησε το συλλογικό χώρο και έγινε καλοντυμένος «γιάπης» στο «Πανεπιστήμιο των εκ-

Φοιτητικό
κίνημα



Φοιτητικό Κίνημα

προσώπων»- ενίοτε ψήφιζε και υπέρ της άρσης του ασύλου. Το πλαίσιο λειτουργίας των φοιτητικών συλλόγων δεν ολοκληρώθηκε ποτέ. Τα ίδια αμφιθέατρα που οδήγησαν κάποτε σε «Νομική» και «Πολυτεχνείο» έπαψαν να αποφασίζουν δημοκρατικά, παρά τους κανονισμούς λειτουργίας που στο μεταξύ είχαν καταρτιστεί στις νεολαίες- για τους τύπους. Πολλοί άρχισαν να συμβιβάζονται...

... ΚΑΙ ΤΟΥ '90

Η εμβάθυνση της Δημοκρατίας, η κατάρρευση του μωσχοβίτικου «Κέντρου», η ιδεολογική σύγκλιση, ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός, ο θρίαμβος του φιλελευθερισμού διεθνώς, η βελτίωση του βιοτικού και μορφωτικού επιπέδου των πολιτών περιόρισαν την παρεμβατικότητα και τις ηρωικές αντιπαραθέσεις. Χάθηκε το διακύβευμα για ένταση και πόλωση. Έσβησε το όνειρο, «έκλεισαν οι πόρτες, έκλεισε το φως»- κάποιοι νεολαίες έσβησαν εντελώς. Η κοινωνία άφησε πίσω της την Αριστερά μέσα σε κλίμα διάψευσης ελπίδων στην παπανδρείκή οκταετία. Συνθήματα και κουρασμένα σύμβολα του παρελθόντος δεν ενένηαν πια. Η λαμπερή ατομική εικόνα υποκαθίστασε το «οργανωμένο κίνημα». Η νεολαία έπαψε να μοιράζει- μαζικά- ΟΔΗΓΗΤΗ και κουπόνια. Δεν άρεσαν πια τα υψωμένα φλόμπουρα, ούτε οι «πρασινοφρουροί». Συγκληνόνταν διαφορετικά μουσικά ερεθίσματα από την «Bandiera Rossa» ή τα αντάρτικα «του αλύγιστου Άρν». Τα ζβόγα και οι ινδικές φούστες έγιναν Αrmani και D&G, τα μέλη της Συντονιστικής του Πολυτεχνείου Υπουργοί, **Μπρέζνιεφ** και **Παρουζέλσκι** κουκίδες στην Ιστορία. Τα κομματικά «αχιφ» έμεναν ανάμνηση παλιά και εμπείρια άγνωστη για τους νεότερους, που προτιμούσαν πια τα κίλημ και τη Μύκονο. Οι «συντροφισσες και σύντροφοι» έγιναν... Famestorites και Famestoristesses. Τα ατελείωτα χρόνια φοιτητικής «τεμπελιάς» έδωσαν τη θέση τους σε αγχώδη μεταπτυχιακά για μια θέση στον (άλλοτε πράσινο) ήλιο.

ΝΕΟΛΑΙΑ ΠΑ.Σ.Ο.Κ.

Πολλοί που χρόνια τσαλάκωναν τα νεύρα της κοινωνίας για να αναδείξουν τη βαρβαρότητα της αγοράς έγιναν πετυχημένοι «λειτουργοί» της. Με την απόλυτη ενσωμάτωση στην κομματική λειτουργία αποξενώθηκε το πολιτικό αντικείμενο από το υποκείμενο. Κρίση αντιπροσώπευσης άρχισε να μαστίζει τις νεολαίες. Η «στελεχάρα» πλέον δεν χρειαζόταν την οργανωμένη βάση, αλλά σίγουρες ηλότες και διασυνδέσεις με μηχανισμούς. Ο βαθμιαίος περιορισμός αυτόνομων σχημάτων στον παραταξιακό χάρτη επιτάχυνε το σφιχτό εναγκαλισμό (στραγγαλισμό ;). ΠΑΣΟΚ και Αριστερά αφού εξασφάλισαν ανέξοδα σημαντική δεξαμενή στελεχών, έβαλαν ιδεολογικό φίμωτρο σε μπεταλίσδικα και φασαριόζικα μαγαζιά. Επιφύλαξαν στον εαυτό τους το προνόμιο παραγωγής πολιτικού λόγου. Ειδικά το ΠΑΣΟΚ αφαιμάζε το ποιοτικότερο κομμάτι της μεταπολιτευτικής νεολαίας. Διευκόλυνε την «άλλη συμπεριφορά», την μετάλλαξη, τη βοροτομή, το όραμα της καριέρας (ο πρόσφατος διάλογος Τσίπρα-Βούγια είναι αποκαλυπτικός). Δεν επέτρεψε την προσαρμογή των δομών στην απαίτηση να έχουν λόγο και συμμετοχή όσοι παρέμεναν. Προκλήθηκε ομοιοβαία καχυποψία. Οι αριστεροί συνδικαλιστές- πρώην «σέξυ νέοι» σύμφωνα με παλιό σύνθημα- λοιδορούνταν πια ως μικρομέγαλο «άλληθεν», χωρίς καμία σχέση με το μέσο συνοληλικό τους. Έγιναν από πρωτοπορία, «φυτώρια βολεμένων και ιδιοτελών». Γιατί, όποιος αναζητά τρόπους αντιμετώπισης ενός προβλήμα-



τος, θα πρέπει να αμύσει τι λένε οι άλλοι για αυτόν. Δεν έχει σημασία αν κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Σημασία έχει ότι-δυστυχώς- αυτό πιστεύουν οι πολίτες. Τα γραφειοκρατικά σχήματα έπαψαν να λογοδοτούν οπουδήποτε, ίσως και να εκφράζουν σιδήποτε. Δάθεν δημοκρατικά σώματα, που κατασκευάζονταν ad hoc μέσω προβληματικών διαδικασιών, διαλύονταν εν μέσω αμφισβητήσεων, αναχωρητισμού και γενικής αδιαφορίας. Οι αποσμένες καρέκλες στον ΟΛΠ και τα «πλευκά μαντήλια» στα δύο τελευταία Συνέδρια της **Νεολαίας ΠΑΣΟΚ** αποδεικνύουν του λόγου το αληθές.

«Αυτά συνέβησαν παντού» θα βιαστεί να πει κάποιος. Πριν, όμως, ασκήσει ισοπεδωτική κριτική θα πρέπει να λάβει υπόψη του ότι, ξεκινώντας την οργάνωσή τους αργά, **ΟΝΝΕΑ** και **ΔΑΠ** γρήγορα κατόρθωσαν να κυριαρχήσουν εκλογικά, να γίνουν πιο μαζικές και από τους θιασώτες του μοντέλου του μαζικού κόμματος και, τελικά, να δικαιωθούν ιδεολογικά – σε δύσκολες συγκυρίες για τον κομματικό φορέα, αλλά και όταν οι νεολαίες είχαν ήδη πάψει να είναι «μόδα». Αυτό δίνει πολύ μεγαλύτερη αξία στην επικράτηση αυτή. Συνεχίζουν και θα συνεχίσουν για πολύ να επικρατούν, όχι μόνο εκλογικά. Συγκροτούν τη μοναδική νεολαία που μέρος των προτάσεών της είναι προ πολλού «ζώσα πολιτική» που εφαρμόζεται.

Η κριτική, πρώτα και κύρια, θα πρέπει να απευθύνεται σε εκείνους που γεννήθηκαν και ενέπνευσαν αρχικά βασισμένοι σε νοστορπίες και αρχές, που τελικά ποτέ δεν υπηρέτησαν, όταν δόθηκαν ευκαιρίες. Σε (κάποτε και) «σοσιαλιστικές» οργανώσεις που θέλουν- υποτίθεται- να εκφράσουν τα μέλη τους και να αναδιοργανωθούν, δίνοντας λόγο και δικαίωμα συμμετοχής, οι εξελίξεις (θα έπρεπε) να έρχονται από «κάτω προς τα πάνω», σύμφωνα με το μοντέλο του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού. Θα ήταν τερατώδες ψέμα να υποστηριχθεί ότι η (πρώην-) **Νεολαία ΠΑΣΟΚ** ενεργεί έτσι. Ο τελευταίος (προς το παρόν και κατά τα άλλα εκλεγείς) Γραμματέας της ίσως θα μπορούσε να απαντήσει αν ρωτήθηκε για την «κατάργηση» του, την ώρα που το μητρικό Κίνημα γινόταν πιο συμμετοχικό, την ώρα που «τολμούσε, άλλαζε, προχωρούσε». Στα λόγια...

σημείωση: Ζήτησαμε από τον πρώην γραμματέα της Νεολαίας ΠΑΣΟΚ, Βασίλη Κίτσιο, να καταγράψει την άποψή του πάνω στο εν λόγω θέμα, αλλά μας αρνήθηκε ευγενικά. Αν κάποιος νέος που έχει θεσμικό ρόλο στη Νεολαία ΠΑΣΟΚ επιθυμεί να δημοσιεύσει την άποψή του στο NUEVO, θα χαρούμε να την φιλοξενησούμε στο επόμενο τεύχος.

του Στάθη Σταθόπουλου

ΜΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΠΙΣΩ...

Μα πού πήγαν όλοι οι νέοι;

Η πολιτική συμμετοχή της νέας γενιάς στις μέρες μας

Οι εκλογές του Οκτωβρίου για την τοπική αυτοδιοίκηση ανήκουν στην ιστορία, όμως ακόμα και τώρα οι αναλύσεις και τα συμπεράσματα για τη διαμόρφωση του πολιτικού τοπίου δίνουν και παίρνουν. Ωστόσο, μια παράμετρος που δεν συζητήθηκε παρά ελάχιστα και δεν προκάλεσε ιδιαίτερο προβληματισμό είναι το χαμηλό ποσοστό εκπροσώπησης της νεολαίας στα δημοτικά και νομαρχιακά συμβούλια. Και ο προβληματισμός αυτός αποκτά μεγαλύτερη διάσταση αν σκεφτούμε ότι πολλοί υποψήφιοι της νέας γενιάς διαμένουν μεγάλο χρονικό διάστημα, απασχολούνται επαγγελματικά και παράγουν στους τόπους που έθεσαν υποψηφιότητα. Τα αίτια αυτού του αποτελέσματος είναι πολλά, ενδεικτικά όμως αναφέρουμε τα παρακάτω:

(α) Η αντίληψη των τοπικών κοινωνιών ότι οι νέοι δεν είναι έμπειροι και ενδεχομένως ικανοί να επιλύσουν τα προβλήματα της εκάστοτε περιοχής. Αντίθετα πιστεύουν ότι η μεγαλύτερης ηλικίας υποψήφιοι κατέχουν και τη γνώση και την εμπειρία.

(β) Το αρολιτικ κίλημα που κυριαρχεί στη σύγχρονη εποχή, επηρεασμένο από προηγούμενες διαχειρίσεις εξουσίας, οι οποίες έδειξαν δείγματα αλαζονείας και αμετροπέειας. Δεν είναι άληωστε τυχαίο το γεγονός ότι σύγχρονες μετρήσεις καταγράφουν την εμπιστοσύνη των νέων στους πολιτικούς θεσμούς εξαιρετικά κληοισμένη. Για τους νέους η πολιτικοποίηση και ο συνδικαλισμός θεωρούνται μόνο πεδία προσωπικών επιδιώξεων και ικανοποιήσεων.

(γ) Οι χαμηλοί ρυθμοί αν20άπτυξης σε ορισμένες περιοχές και ο αγώνας για επιβίωση και επαγγελματική αποκατάσταση δεν αφήνουν περιθώρια χρόνου και διαθέσιμα.

(δ) Η μη συγκροτημένη και συνεχή ενασχόληση των νέων με τα κοινά δεν τους επιτρέπει να αναδείξουν τα προβλήματά τους και να ζητήσουν λύσεις, με αποτέλεσμα τη μη σωστή προβολή αυτών των προβλημάτων.

(ε) Ευθύνες έχουν και κάποια νέα άτομα που επιδιώξαν αιρετά αξιώματα αλλήλ πραγματικός τους αυτοσκοπός ήταν η προβολή και όχι η προσφορά.

Παρόλη αυτά, στόχος της ελληνικής νεολαίας πρέπει να είναι η πολιτική συμμετοχή και η εγκατάληψη της νοοτροπίας του "ωχαδερφισμού" που χαρακτηρίζει ένα μέρος αυτής. Και αυτό διότι οι νέοι άνθρωποι έχουν μεγαλύτερη συναίσθηση των προβλημάτων της κοινωνίας, καθώς πολλά από αυτά απασχολούν κυρίως τους ίδιους όπως η παιδεία, η ανεργία, η εγκληματικότητα κ.α. **Η πρόσφατη θεσμοθέτηση των Δημοτικών Συμβουλίων Νεολαίας μπορεί με σωστή διαχείριση να αποτελέσει μια θετική εξέλιξη.** Κύριο μέλημα όμως όλων των θεσμών και φορέων θα πρέπει να είναι η σωστή λειτουργία του συνδικαλισμού και της πολιτικής εξουσίας, όπως και η υγιής πολιτική διαπαιδαγώγηση των νέων με μοναδικό σκοπό τη δυναμική τους παρέμβαση στη δημόσια ζωή.

του **Λάμπρου Δημητρογιάννη**

Ο Ατίθασος νέος Ψηφοφόρος

Ένας νέος τύπος ψηφοφόρου συναντάται ήδη, σε μεγάλους αριθμούς, στις σύγχρονες δυτικές κοινωνίες, συμπεριλαμβανομένης και της ελληνικής. Ο ψηφοφόρος αυτός έχει συνήθως μικρή ηλικία, απωθείται από τις «πατροναριστικές» συνθηματολογίες των παραδοσιακών πολιτικών κομμάτων και επιθυμεί να καθορίζει ο ίδιος το μέλλον του. Κλείνει περιποαικτικά το μάτι στα κομματικά επιτελεία,

Η οικονομική ανάπτυξη οδηγεί στην αντικατάσταση των παραδοσιακών αξιών (έθνος, θρησκεία, εξουσία, νόμος, ιεραρχία) από νεότερες αξίες-φαινόμενα, όπως ελευθερία του λόγου, ισότητα, ανθρωπινα δικαιώματα, περιβάλλον, ποιότητα ζωής, εξειδίκευση στην εκπαίδευση, συχνή αλλαγή του τόπου διαμονής και ελαστικότητα στην εργασία.

Με τη σειρά της, η επίδραση των παραγόντων αυτών μεταβάλλει θεμελιωδώς τον τρόπο ζωής, ελαχιστοποιώντας τον ελεύθερο χρόνο και πολληλαπασιάζοντας τους διαθέσιμους τρόπους κοινωνικοποίησης των πολιτών. Υπό αυτές τις συνθήκες και με την αξία του ατόμου να αναβαθμίζεται διαρκώς, **τα κόμματα αποκτούν όλο και χαμηλότερη προτεραιότητα,** καθώς, έχοντας ουσιαστικά μετατραπεί σε φορείς νομιμοποίησης των πολιτικών επιλογών της στενής ηγετικής τους ομάδας, αδυνατούν να πείσουν τον μέσο ψηφοφόρο ότι η άποψή του έχει οποιαδήποτε σημασία για αυτό. Η προϊούσα αποξένωση του πολιτικού συστήματος από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, η στερεότυπη ρητορική («ξύλινος λόγος») των πολιτικών και το καθόλου εντυπωσιακό, πλέον, βιογραφικό πολλών εξ αυτών, χειροτερεύουν ακόμα περισσότερο την κατάσταση.

Εκλογές &νεολαία

Ο Μεσαίος Χώρος

Παράλληλα, οι άλλοτε έντονες ιδεολογικές και προγραμματικές διαφορές των λεγομένων κομμάτων εξουσίας έχουν, πλέον, εξαλειφθεί. Συμπιεσμένα εκ των άνω από διεθνείς εξελίξεις όπως η παγκοσμιοποίηση και από κάτω (στην κοινωνική τους βάση) από την υπέρβαση των διαχωριστικών γραμμών που άλλοτε συγκροτούσαν τους ψηφοφόρους τους, τα κόμματα αυτά αγωνίζονται να διαφοροποιηθούν σε επίπεδο προσώπων και εντυπώσεων, χωρίς να το καταφέρνουν πάντα. Η προσπάθειά τους δυσκολεύεται σημαντικά, σε εθνικό επίπεδο, από την στροφή μεγάλης μάζας πολιτών (γνωστής και ως «Μεσαίος Χώρος») προς τις νέες, υπερκομματικές αξίες που περιγράφκαν ανωτέρω. Αλλά και στον διεθνή χώρο, η πολυπολιτισμικότητα και η ώσμωση πληθυσμών εντός και εκτός υπερεθνικών κρατικών μορφωμάτων όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση, διαμορφώνουν μια νέα γενιά πολιτών, η οποία προσελκύεται όλο και λιγότερο από τον παραδοσιακό πολιτικό λόγο.

Νέα Γενιά Πολιτικών και Ψηφοφόρων

Ως αποτέλεσμα της επίδρασης των σύγχρονων κοινωνικών αξιών, τα τελευταία χρόνια, μαζί με τη συμμετοχή εκπροσώπων του θεάματος στα ψηφοδέλτια, εμφανίζεται προοδευτικά ένα φαινόμενο το οποίο δεν φαίνεται να έχει, ακόμα, μελετηθεί πλήρως. Αναδύεται, πιο συγκεκριμένα, μια **νέα γενιά** (δυνάμει) πολιτικών, η οποία απαρτίζεται από πολίτες **νέους στη**

νοοτροπία, οι οποίοι, ανεξαρτήτως ηλικίας, χαρακτηρίζονται από αδιαφορία για το πολιτικό κατεστημένο και από μια «ανά-λαφρη» πολιτική πρακτική. Τέτοιες περιπτώσεις εμφανίζονται ήδη, δειπά-δειπά, στις εκλογές, με πιο πρόσφατο παράδειγμα τις αναμετρήσεις του περασμένου Οκτωβρίου. Αν η εν λόγω τάση συνεχιστεί, κριτήριο κατάρτισης των κομματικών ψηφοδεητίων θα αποτελεί σύντομα και η παρουσία εκπροσώπων αυτής της ιδιότυπης νέας γενιάς (και ειδικά 20άρηδων και 30άρηδων), οι οποίοι θα αποτελέσουν τον καινούργιο τύπο «σταρ» των ψηφοδεητίων.

Το επιμύθιο των ανωτέρω είναι ότι η πολιτική ρητορική και πρακτική πρέπει να ανανεωθεί, ώστε να ενσωματώσει τις νέες εξελίξεις. Ο «ατίθασος ψηφοφόρος» δεν μπορεί, πλέον, να αγνοείται. Αντιθέτως, η χρήση «πατροναριστικών» προστακτικών του τύπου «ψηφίζω» ή «ψηφίστε», και τετριμμένων εκφράσεων όπως «φήφος», «κόμμα» και τα παράγωγά τους, ίσως θα πρέπει να απαιρεφθεί εντελώς από τον σύγχρονο πολιτικό λόγο. Επιπλέον, η ύπαρξη της νέας γενιάς πολιτών και υποψηφίων θα πρέπει, στο εξής, να λαμβάνεται σοβαρά υπ' όψιν στη διαμόρφωση της εκλογικής στρατηγικής των κομμάτων. Σε ένα τέτοιο πολιτικό περιβάλλον, ο ρόλος της ΟΝΝΕΔ, ως ηγέτιδας δύναμης στο χώρο της ελληνικής νεολαίας, μπορεί να καταστεί ακόμα περισσότερο σημαντικός.

του **Δημήτρη Τερζή**

Νεολαία και Τοπική Αυτοδιοίκηση

Οι νέοι στην πολιτική σκηνή της ιδιαίτερης πατρίδας τους

Οι εκλογές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης αποτελούν, όλο και περισσότερο, πεδίο ανάδειξης νέων προσωπικότητων της πολιτικής, συχνά από μικρές ηλικίες. Τα τελευταία χρόνια, μάλιστα, ειδικά μετά την καθιέρωση των νομαρχιακών εκλογών, οι εκλογές αυτές έχουν αποκτήσει αυξημένο ειδικό βάρος, προσελκύοντας το ενδιαφέρον όχι μόνο των κομμάτων, αλλά και ανεξάρτητων υποψηφίων που έχουν ευρύτερη κοινωνική αποδοχή. Σιγό-σιγά, η κομματική πειθαρχία παραχωρεί τη θέση της στην αξιοκρατία και τη συνεργασία. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση ενώνει, αφού τα προβλήματα δεν έχουν χρώμα.

Σε αυτές τις πολιτικές συνθήκες, ο ρόλος της ΟΝΝΕΔ και των νέων μπορεί και πρέπει να είναι πρωταγωνιστικός. Ο νέος πολίτης αγωνιά περισσότερο από κάθε άλλον για το μέλλον του τόπου του, με τον οποίο είναι στενά συνδεδεμένες και οι δικές του προοπτικές. Αντιδρά στην ανεπάρκεια όσων πολιτικών αρχόντων της περιοχής του αντιλαμβάνονται τον Δήμο ή τη Νομαρχία αποκλειστικά ως εφολήτριο για μια θέση στην κεντρική πολιτική σκηνή, και συντάσσεται με τις προσπάθειες εκείνων που θέλουν πραγματικά να κάνουν έργο. Έχει, με άλλα λόγια, όχι μόνο τα κίνητρα, αλλά και την προδιάθεση να συνεισφέρει στα κοινά, αρκεί να μην απωθείται από πρόσωπα και καταστάσεις (όπως τα συνήθη μικροκομματικά παιχνίδια) που τον εμποδίζουν να υλοποιήσει τα οράματά του.

Η ενασχόληση, λοιπόν, των νέων με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, είναι και χρήσιμη και απαραίτητη. Απαιτεί, βεβαίως, πολλή υπομονή, ανεξάντλητα αποθέματα ενέργειας, αγάπη για τον τόπο του καθενός, γνώση των προβλημάτων που απασχολούν τους πολίτες και, οπωσδήποτε, ειλικρινή διάθεση προσφοράς για την επίλυσή τους. Ανταμείβει, όμως, πηλαιοσιπάροχα με την ηθική ικανοποίηση της προσφοράς, από όπου μπορεί ο καθένας, υποψήφιος και μη, εκλεγμένος ή όχι. Θα μπορούσε, μάλιστα, να πει κανείς ότι μπορεί να αποτελέσει αντίδοτο στην διαρκώς διευρυνόμενη αδιαφορία για τα κοινά, την οποία πα-ρατηρούμε στην Ελλάδα και στο εξωτερικό τα τελευταία χρό-

νια. Επομένως, τόσο η πολιτεία, όσο και τα κόμματα, θα πρέπει να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή της νεολαίας στα αυτοδιοικητικά δρώμενα, και η ΟΝΝΕΔ μπορεί να γίνει πρωτοστάτης σε τέτοιου είδους πρωτοβουλιές, προς όφελος ολόκληρης της παράταξης.

Ειδικότερα, τα στελέχη της ΟΝΝΕΔ που έχουν εκλεγεί στη θέση του δημοτικού ή του νομαρχιακού συμβούλου, πρέπει να δίνουν το παράδειγμα με το έμπρακτο ενδιαφέρον τους για την ιδιαίτερη πατρίδα τους και να συμμετέχουν ενεργά στην προώθηση του κυβερνητικού έργου στην περιοχή τους. Η ανάπτυξη, οι μεταρρυθμίσεις, το νέο ήθος και το νέο ύψος διακυβέρνησης αποτελούν οράματα που καθοδηγούν ολόκληρη την κοινωνία, συνεπώς η νεολαία μας δεν μπορεί παρά να έχει το μεγαλύτερο μέρος στο στην προσπάθεια υλοποίησής τους.

Συμπερασματικά, ως νέοι που ασχολούνται με τα κοινά καλούμαστε να προσφέρουμε όπως και όπου μπορούμε, ανεξαρτήτως θέσεως ή εκλογής. Μας ζητείται να βρισκόμαστε δίπλα στον απλό πολίτη, αλλά και να ενεργούμε ως απλοί πολίτες, ίσοι με όλους τους άλλους, όπου και αν μας τοποθετεί η πολιτική μας δράση. Στόχος και καθήκον μας είναι η συλλογική πρόοδος και το καλύτερο αύριο που όλοι δικαιούμαστε και αξίζουμε. Όσο πιο χρήσιμοι μπορούμε να γίνουμε για την κοινωνία, τόσο πιο επιτυχημένοι θα μπορούμε να λεγόμαστε, ενώ παράλληλα θα δείχνουμε τον δρόμο προς το μέλλον στους υπόλοιπους συμπολίτες μας και στην ίδια την πολιτική ηγεσία.

«Ευρωπαϊκό Συνέδριο Συνεργασίας Νέων»

Οι νέοι από όλη την Ευρώπη συναντήθηκαν το Νοέμβριο στην Αθήνα!

γιατί άραγε;

Συνάντηση στην Αθήνα πραγματοποιήσαν στο όνομα της συνεργασίας μέσα στο Νοέμβριο οι νέοι και οι νέες της Ευρώπης.

Συνάντηση στην Αθήνα πραγματοποιήσαν στο όνομα της συνεργασίας μέσα στο Νοέμβριο οι νέοι και οι νέες της Ευρώπης. Ο λόγος για το **Ευρωπαϊκό Συνέδριο Συνεργασίας Εθνικών Συμβουλίων Νεολαίας και Διεθνών ΜΚΟ Νέων (European Youth Cooperation Conference)** που έλαβε χώρα από 2-5 Νοεμβρίου και υλοποιήθηκε με πρωτοβουλία του **Εθνικού Συμβουλίου Νεολαίας (Ε.Σ.Υ.Ν)** της Ελλάδας. Μία συνάντηση που έδωσε την ευκαιρία στην Ines, το Joao, το Diogo και τη Ματίνα να γνωριστούν, να ανταλλάξουν απόψεις και τελικά να συμπεράνουν τί χρειάζεται για να οδηγηθούμε σε μια πιο ουσιαστική συνεργασία νεολαίας με πιο γόνιμα αποτελέσματα. Πιο συγκεκριμένα, το συνέδριο στόχευσε στη βελτίωση του συντονισμού των Εθνικών Συμβουλίων Νεολαίας και των Διεθνών ΜΚΟ Νεολαίας που εδρεύουν και δραστηριοποιούνται σε χώρες μέλη της Ευρώπης. Κατά τη διάρκεια αυτού οι νέοι συζήτησαν αναλυτικά για τους τρόπους με τους οποίους μπορούν να δυναμώσουν τη συνεργασία στις από κοινού μελλοντικές τους δράσεις. Πώς το κατάφεραν αυτό πρακτικά; Εντοπίζοντας από κοινού τα ισχυρά σημεία της υπάρχουσας συνεργασίας, όπως τα κοινά ενδιαφέροντα και οι στόχοι των νέων, τα αδύναμα σημεία αυτής όπως η μικρή συμμετοχή, η ανεπαρκής ενημέρωση και η αδυναμία εξεύρεσης πόρων, τις ευκαιρίες που αναδύονται μέσα από αυτήν



όπως οι διαφορετικές προσεγγίσεις και οι νέες ιδέες, τις συστάσεις και συμβουλές προς αυτούς που ασχολούνται με αυτήν όπως η δημιουργία site για τη συγκριμένη συνεργασία στα πρότυπα της wikipedia και τέλος τις αναλυτικές προτεινόμενες δράσεις για την ενίσχυση και υλοποίηση της όλης προσπάθειας. Στον πυρήνα των εργασιών του συνεδρίου εντοπίσαμε θέματα όπως **η προώθηση και υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η ποικιλομορφία και η διαπολιτισμικότητα, ο διαπολιτισμικός διάλογος, οι πολιτικές για την Νεολαία** κτλ. Το Ευρωπαϊκό Συνέδριο Συνεργασίας της νεολαίας έφτασε εις πέρας μέσα σε θετικό, αισιόδοξο και ενθουσιώδες κλίμα έτσι όπως είχε ξεκινήσει...

Στην κατάμεστη από νέους αίθουσα της Αίγλης του Ζαππείου Μεγάρου την Παρασκευή 3 Νοεμβρίου η Υπουργός Εξωτερικών κα. **Ντόρα Μπακογιάννη** είχε κηρύξει την έναρξή του συνεδρίου, ενώ το χαιρετισμό τους είχαν απευθύνει η Γενική Γραμματέας Νέας Γενιάς Κα **Βάσω Κόλλη**, ο Γενικός Γραμματέας του Ευρωπαϊκού Φόρουμ Νεολαίας κ. **Diogo Pindo** και ο Πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Νεολαίας **Γιώργος Στασινός**. Με με την παρουσία τους είχαν τιμήσει την έναρξη του συνεδρίου ο Υφυπουργός Εξωτερικών, κ. Γιάννης Βαλινάκης, ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Βαγγέλης Παπαχρήστου και ο πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ, κ. Γιώργος Παπανικολάου.

Και όλα αυτά...**Για τους νέους, από τους Νέους με τους Νέους από πάνω!**

της  **Σοφίας Αφροδίτης Βουλγαράκη**

« ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΝΕΩΝ »

Η φωνή της νεολαίας δυναμώνει!

Τα Δημοτικά Συμβούλια Νέων (ΔηΣυΝ), αποτελούν ένα θεσμό που συμπληρώνει ήδη 14 χρόνια ζωής και κατορθώνουν να παραμένουν άγνωστα στο κοινό που απευθύνονται, στους νέους και τις νέες της χώρας μας. Αφορούν στη σύσταση, σε κάθε Δήμο, Συμβουλίων, τα οποία απαρτίζονται από νέους της περιοχής και ασχολούνται με ζητήματα της νεολαίας, τόσο αναπτύσσοντας πρωτοβουλίες, όσο γνωμοδοτώντας επί αποφάσεων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που σχετίζονται με τους νέους. Αν και θα περίμενε κανείς μια τέτοια προσπάθεια να αγκαλιασθεί και να υποστηριχθεί από την Πολιτεία, η 14χρονη πορεία των ΔηΣυΝ προβληματίζει για τις πραγματικές προθέσεις εκείνων που τα εισηγήθηκαν. Είναι χαρακτηριστικό ότι η όλη λειτουργία τους, μέχρι πριν από 10 μήνες, δεν είχε κατοχυρωθεί νομοθετικά, ενώ τα κατά τόπους ΔηΣυΝ όριζε η αντίστοιχη Δημοτική Αρχή. Η πρωτοβουλία αυτή, εξελίχθηκε σε μια προσπάθεια του ΠΑΣΟΚ να ιδρύσει ένα μηχανισμό στη νεολαία, ο οποίος, σε πρώτο στάδιο, θα φαίνεται ανεξάρτητος, όμως, πίσω από τη βιτρίνα, θα είναι βαθιά πράσιнос. Ένα μηχανισμό ο οποίος, με την επίφαση αυτή της ανεξαρτησίας του από κομματικές παρατάξεις, μπορεί να εκτομειεί δημοτικά κονδύλια, αλλά και επιχορηγήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να απευθύνεται σε Φορείς και Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, χωρίς να αντιμετωπίζει τη διαστικτικότητα κι επιφυλακτικότητα που αντιμετωπίζουν οι κομματικές οργανώσεις. Δεν είναι φυσικά τυχαίο το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία των δήμων που προέβησαν στη σύσταση ΔηΣυΝ, είναι ελεγχόμενοι από το ΠΑΣΟΚ. Η Ο.Ν.ΝΕ.Δ. δεν θα μπορούσε να μείνει αδιάφορη στην παρακ-

μή ενός θεσμού που αφορά στο σύνολο της Νεολαίας της χώρας μας και από το 2004 ανέλαβε πρωτοβουλία για την αναβάθμιση και την εξυγίανση των ΔηΣυΝ.

Πυρήνας της πρότασής μας ήταν η θεσμοθέτηση αιρετών ΔηΣυΝ, καθώς μόνο μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες ο κάθε θεσμός αποκτά την αναγκαία νομιμοποίηση. Η πρότασή μας έλαβε σάρκα και οστά ένα χρόνο αργότερα με την ψήφιση Νόμου (Ν 3443/2006) που προβλέπει τη θεσμοθέτηση αιρετών Τοπικών Συμβουλίων Νέων με διετή θητεία και την απευθείας εκλογή τους από νέους ηλικίας 15 εως 28 ετών. Για το σκοπό αυτό δημιουργείται, με ευθύνη του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, μητρώο νέων, στο οποίο εγγράφονται, μετά από αίτησή τους, νέοι που είναι εγγεγραμμένοι στο δημοτολόγιο του οικείου δήμου ή κοινότητας. Οι εκλογές για την ανάδειξη των Δημοτικών ή Κοινοτικών Συμβουλίων Νέων προκηρύσσονται εντός των τριών πρώτων μηνών από την έναρξη του πρώτου και του τρίτου έτους κάθε δημοτικής ή κοινοτικής περιόδου και διενεργούνται με ενιαία ψηφοδέλτια. Η Κυβέρνηση, με την θέσπιση του θεσμικού πλαισίου, προέβη σε μια τολμηρή, αλλά και καθοριστική κίνηση, που θα συμβάλει ουσιαστικά στην πολιτικοποίηση των νέων και την ενεργό συμμετοχή τους στα κοινά. Οι νέοι, όλοι μαζί, από όλους τους πολιτικούς χώρους, μπορούμε να συνεισφέρουμε έμπρακτα, σε τοπικό επίπεδο, τη δημιουργικότητα και την ενέργειά μας σε έναν θεσμό που θα έχει ως αντικείμενο και ως στόχο το κοινό όφελος της Νεολαίας της Ελλάδας.

του  **Γιώργου Λίτσινα**

διεθνή



Όταν οι φοιτητές εξεγέρθηκαν απέναντι στο κομμουνιστικό καθεστώς

1956 - 2006 :

60 χρόνια από την Ουγγρική Επανάσταση

Στις 20 Οκτωβρίου 2006, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατέθεσαν πρόταση ψηφίσματος σχετικά με την 50η επέτειο της Ουγγρικής Επανάστασης του 1956 και την ιστορική σημασία της εξέγερσης για την Ευρώπη. Ο Πρόεδρος της Ουγγαρίας κ. **Lazlo Solyom** εκφώνησε ομιλία ενώπιον των Ευρωβουλευτών τονίζοντας το γεγονός ότι η ουγγρική επανάσταση συντέλεσε καταλυτικά στα γεγονότα που εκτυλίχθηκαν το 1968 και το 1989 στην Ανατολική Ευρώπη και οδήγησαν σε σταδιακές δημοκρατικές αλλαγές. Η θυσία των χιλιάδων Ούγγρων φοιτητών και εργατών ενάντια στο σοβιετικό ολοκληρωτικό μοντέλο, αποτελεί έως σήμερα σύμβολο ενάντια στον ολοκληρωτισμό κάθε είδους.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΑΡΙΣΙΟ

Ωστόσο, η σημασία της Ουγγρικής Επανάστασης είχε διττό χαρακτήρα: συμβολικό και στρατηγικό. Σε αντίθεση με την εξέγερση στην Πολωνία (Ιούνιο του ίδιου έτους), η Ούγγροι δεν ζητούσαν την φιλελευθεροποίηση του κομμουνιστικού καθεστώτος, αλλά την ολοκληρωτική καταστροφή του. Η εξεύρεση μιας μέσης λύσης, η δημιουργία δηλαδή μιας τσιτοικής Ουγγαρίας, δεν φάνταζε καν σαν δρόμος εκτόνωσης της κρίσης στα μάτια και στις ψυχές των Ούγγρων διαδηλωτών. Η θέληση για ανεξαρτησία και απομάκρυνση από την σοβιετική σφαίρα επιρροής κατέστησε την ουγγρική επανάσταση σύμβολο της δημοκρατίας ενάντια στον ολοκληρωτισμό κάθε είδους.

Παράλληλα, η Ουγγρική εξέγερση αποτέλεσε το γεγονός που οδήγησε στη σοβαρότερη ως τότε πρόκληση του Ψυχρού Πολέμου, τα τηλεσίγραφα για το Βερολίνο. Με άλλα λόγια εδραίωσε τις συντεταγμένες στην επόμενη φάση της αντιπαράθεσης Ηνωμένων Πολιτειών, Σοβιετικής Ένωσης. Η Μόσχα δεν έλαβε ούτε μια προειδοποίηση ότι η απειλή ή η χρήση βίας θα έθετε σε κίνδυνο τις σχέσεις της με την Ουάσινγκτον. Επιπλέον, η προφανής αδυναμία της Ουάσινγκτον να ερευνήσει οποιαδήποτε άλλη επιλογή εκτός από τον πόλεμο ήταν η ρητή αμερικανική πολιτική των επόμενων χρόνων) παθητική στάση της Δύσης και δη των Ηνωμένων Πολιτειών σε συνδυασμό με την παραδοσιακή στρατηγική της Ρωσίας έναντι των ανατολικών χωρών (δορυφοροποίηση) οδήγησαν στην αιματηρή κατάννηξη των Ούγγρων φοιτητών και εργατών από τα σοβιετικά τανκς.

Η ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Στις 23 Οκτωβρίου, το ποτήρι της εθνικής οργής ξεχείλιζε στη Βουδαπέστη. Φοιτητές παρουσίασαν κατάλογο αιτημάτων που ξεπερνούσαν κατά πολύ τα αιτήματα περί μεταρρύθμισης στην Πολωνία. Συγκεκριμένα, οι φοιτητές ζητούσαν ελευθερία λόγου, δίκη για τον ορθόδοξο σταλινιστή ηγέτη Ράκοζι και τους συνεργάτες του, αποχώρηση των σοβιετικών στρατευμάτων

καθώς και επάνοδο του Νάγκι στην εξουσία. Ο Νάγκι, χαρακτηριζόμενος ως μεταρρυθμιστής κομμουνιστής προωθούσε ορισμένες δημοκρατικές διαδικασίες που αναζητούσε να εισαχθούν σταδιακά στο κομμουνιστικό σύστημα. Ωστόσο, οι μεταρρυθμίσεις δεν αποτελούσαν επί ουδενί στόχο των φοιτητών. Η ολοκληρωτική διάλυση του σοβιετικού καθεστώτος αποτελούσε αυτοσκοπό.

Η εξέλιξη των γεγονότων καθώς και το εκρηκτικό μείγμα ιστορικού ρωσικού ιμπεριαλισμού, σοβιετικής ιδεολογίας και ουγγρικού εθνικισμού οδήγησε στην αναπόφευκτη μετωπική σύγκρουση με τα σοβιετικά τανκς. Μια σύγκρουση κατά την οποία και ο ίδιος ο Νάγκι δεν έμεινε ανεπηρέαστος. Η στροφή από παθιασμένο κομμουνιστή σε σύμβολο της Ουγγρικής εξέγερσης υπέρ της Δημοκρατίας, καθώς και η θανατική του καταδίκη από τους Σοβιετικούς ύστερα από την άρνηση του να αναήψει, τον καθιέρωσαν ως μια από τις κυριότερες μορφές του αγώνα των κρατών της Ανατολικής Ευρώπης έναντι στον σοβιετικό ολοκληρωτισμό.

ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ

Η κατάννηξη της επανάστασης επικυρώθηκε με το θάνατο 30.000 φοιτητών και εργατών καθώς και 200.000 προσφύγων προς τα γειτονικά κράτη. Η σοβιετική κυριαρχία εγκαθιδρύθηκε και εξασφάλισε την επιρροή της Ρωσίας στην Ανατολική Ευρώπη. Η αιματηρή κατάννηξη της επανάστασης δεν αποτέλεσε και το τέλος του αγώνα. Οι Ούγγροι συνέχισαν με γενική απεργία (κατάληψη των εργατικών συμβουλίων για σειρά εβδομάδων) που οδήγησε σε λιμοκτονία και εξαθλίωση των αγωνιζόμενων καθώς και με διαδηλώσεις και απεργίες. Τα αποτελέσματα της εξέγερσης άρχισαν να γίνονται εμφανή σε βάθος χρόνου με τμήμα χιλιάδες ζωές Ούγγρων αγωνιστών. Συγκεκριμένα, η σταδιακή στροφή των κομμουνιστικών ηγετών των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης σε κυβερνητικά προγράμματα εθνικιστικού χαρακτήρα (για λόγους λαϊκής αποδοχής), οδήγησαν στην εμφάνιση υποθαμβάνων σοβιετικών αδυναμιών οι οποίες στην σειρά τους έφεραν στην επιφάνεια την ουγγρική εξέγερση σαν το γεγονός που οδήγησε στη σταδιακή χρεοκοπία του κομμουνιστικού συστήματος.

Το δίλημμα για τον αν ο συμβολικός χαρακτήρας της Ουγγρικής εξέγερσης υποβαθμίζει τον στρατηγικό της ρόλο ή vice versa, προκαλεί να απαντηθεί. Γεγονός παραμένει, πως ανεξαρτητως από ορισμένες προσπάθειες για χαλιναγώγηση της ιστορικής πραγματικότητας (χαρακτηρισμός των φοιτητών ως αντεπαναστάτες) η φοιτητική εξέγερση ενάντια σε ένα ολοκληρωτικό καθεστώς, λειτούργησε στο σημείο όπου η εξωτερική πολιτική των κρατών της Δύσης αδυνατούσε να προσφέρει λύση: ηθικής δικαίωσης και ελευθερίας του ατόμου.

του  **Γεωργίου Ποντίκα**

Ilber Ortayli

«Η Ευρωπαϊκή Ένωση δέχθηκε πρώην κομμουνιστικές χώρες-με την Τουρκία θα έχει πρόβλημα;»

Ο αρμόδιος για τη Διεύθυνση Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Όλι Ρεν, χαρακτήρισε την Ε.Ε. και την Τουρκία ως δύο τρένα, που υπάρχει «υψηλός κίνδυνος να συγκρουστούν». Εμείς μιλήσαμε με έναν από τους επιβάτες «α΄ θέσης» του τουρκικού τρένου. Ο γνωστός Τούρκος Καθηγητής Νομικών και Ιστορίας, Ιλμπερ Ορταϊλί, ανέλυσε στο Χρίστο Δήμα τα εμπόδια στην πορεία της γείτονας χώρας προς την ένταξη στην Ε.Ε. Αν και αρνήθηκε να απαντήσει σε ερωτήσεις σχετικά με την Κύπρο και το Αιγαίο για προσωπικούς λόγους, είπε με νόημα «δόξα τω Θεώ το Αιγαίο δεν έχει πετρέλαιο».



Τι απαντάτε σε όσους ισχυρίζονται πως η Τουρκία είναι πολύ μεγάλη σε έκταση και πληθυσμό, πολύ φτωχή και διαφορετική για να γίνει πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Είναι γεγονός πως αυτό το επιχείρημα ακούγεται πολύ το τελευταίο καιρό. Η αλήθεια είναι πως το 1974, το 1975 και το 1976 η Τουρκία αρνήθηκε να γίνει ενεργό μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντιθέτως ο κ. Καραμανλής και η κυβέρνηση της Ελλάδος δε δίστασε καθόλου και δέχτηκε αμέσως τη πρόσκληση του Ζισκάρ Ντ' Εστέν. Εκείνο το διάστημα στην Τουρκία έγιναν αρκετές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας εναντίον του Ετσεβίτ επειδή έκλεισε τη πόρτα στην Ευρώπη. Μερικοί Τούρκοι πιστεύουν πως αυτό είναι και ένα από τα μεγαλύτερα σφάλματα στη σύγχρονη τουρκική ιστορία. Εγώ όμως δεν πιστεύω πως την απόφαση την πήρε ο κ. Ετσεβίτ, αλλά ο πανίσχυρος τουρκικός στρατός.

Σήμερα η Τουρκία είναι μεγάλη, με πολύ κόσμο και έχει πολλή προβλήματα, όμως έχει και πολλή πλεονεκτήματα. Συν τοις άλλοις, χώρες όπως η Ισπανία και η Ελλάδα συνειδητοποιήσαν πως χρειάζονται την υποστήριξη της Τουρκίας έτσι ώστε να μη κυριαρχεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση το μπλοκ του Βορρά αλλά να είναι δυνατός και ο Νότος. Τον τελευταίο βέβαια καιρό η Ελλάδα και η Τουρκία συνεργάζονται καλά με αρχή τη στενή συνεργασία μεταξύ Παπανδρέου και Τζεμ και σήμερα σε αυτό έχουν χτίσει και το έχουν προχωρήσει παραπέρα ο Καραμανλής με τον Ερντογάν.

Πότε πιστεύετε πως η Τουρκία θα είναι έτοιμη να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι έτοιμη να δεχθεί την Τουρκία;

Αυτό είναι ένας γρίφος. Μην ξεχνάμε πως η δυνατότητα ένταξης της Τουρκίας είναι ακόμη υπό συζήτηση. Όμως θέλω να τονίσω το γεγονός πως η Τουρκία είναι η μοναδική ευρωπαϊκή χώρα –μαζί με την Ισπανία- που έχουν τη δυνατότητα ταχείας εκβιομηχάνισης. Οι υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες δεν έχουν

αυτό το προτέρημα. Βεβαίως εμείς έχουμε ακόμη τα προβλήματατά μας, εκ των οποίων τα περισσότερα είναι πρωτοφανή για τους Ευρωπαίους και δεν τους είναι εύκολο να τα κατανοήσουν διότι είναι αρνητικά προκατειλημμένοι απέναντι μας. Από την άλλη και η Ευρώπη έχει τα δικά της προβλήματα με σημαντικότερο αυτό της γήρανσης του πληθυσμού της, το οποίο πολύ δύσκολα μπορεί να καταπολεμηθεί.



Θα δημιουργήσει προβλήματα στο εσωτερικό της Τουρκίας ο ευρωπαϊκός της προσανατολισμός;

Όπως είναι τα πράγματα τώρα, ναι. Αλλά ας μη ξεχνάμε πως και η Ισπανία και η Ελλάδα είχαν προβλήματα στην αρχή από διάφορες κοινωνικές ομάδες, όπως οι αγρότες και η Εκκλησία, τα οποία με τη πάροδο του χρόνου ξεπεράστηκαν. Η Τουρκία είναι μία ισλαμική χώρα, μία αρκετά συντηρητική κοινωνία και αυτό είναι ένα μεγάλο εμπόδιο που πρέπει να αντιμετωπιστεί στο δρόμο για την ευρωπαϊκή της πορεία. Εμένα προσωπικά όμως με ξένισε πολύ η άνεση με την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση δέχτηκε στις τάξεις της, τις χώρες που μέχρι πριν λίγα χρόνια ήταν κομμουνιστικά καθεστώτα-η Τουρκία θα είναι πρόβλημα;

Έχετε επαναλάβει δημόσια πολλές φορές πως 'Η Τουρκία ανήκει στην Ευρώπη γεωγραφικά, ιστορικά και νομικά, όχι όμως πολιτιστικά και θρησκευτικά', κατά πόσο αυτό είναι πρόβλημα;

Το θρήσκειο δεν είναι πρόβλημα, αντιθέτως εμπλουτίζει την Ευρωπαϊκή Ένωση και πολιτιστικά. Για παράδειγμα σκεφτείτε μία ενδεχόμενη συνύπαρξη μέσα στην Ε.Ε. μεταξύ της Ισπανίας, της Ιταλίας, της Ελλάδας και της Τουρκίας. Δυό καθολικές χώρες, εχθροί πριν μερικά χρόνια της Ορθόδοξης Εκκλησίας, και τώρα και μία Ισλαμική χώρα. Η Ισπανία που έχει δημιουργήσει μία πολύ μεγάλη ισπανόφωνη παγκόσμια κοινωνία, η Ιταλία με την παράδοση της στον Καθολικό κόσμο, η Ελλάδα με την ιστορία της και το πολιτισμό της και μία σημαντική μουσουλμανική χώρα όπως η Τουρκία. Μία τέτοια συνύπαρξη δεν θα ήταν προβληματική. Το πρόβλημα όμως είναι πως η Ευρώπη είναι ανενήμερη ως προς αφορά την ισλαμική κοινότητα και παράδοση αλλά και εμείς είμαστε ανενήμεροι για την κλασική ελληνική και λατινική πολιτιστική κληρονομιά. Εμείς στην Τουρκία πρέπει να κάνουμε μεγάλη προσπάθεια ώστε να κατανοήσουμε την ευρωπαϊκή κοινότητα, ας μη ξεχνάμε πως η Τουρκία παραμένει μία σχετικά φτωχή και αγροτική χώρα

Συνηώς θα έπρεπε η Τουρκική κυβέρνηση να βοηθήσει στην άμεση επίλυση των ζητημάτων της επαναλειτουργίας της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης και να αναγνωρίσει την Οικουμενικότητα του Πατριarchείου;

Αυτά κατά την άποψη μου δεν είναι σοβαρά προβλήματα. Η Θεολογική Σχολή της Χάλκης έκλεισε επειδή η τουρκική κυβέρνηση είχε περάσει ένα νόμο σχετικά με την ειδική παρακολούθηση μαθημάτων σε ιδιωτικές σχολές. Συνηώς ήταν ένας νόμος απευθυνόμενος σε όλες τις ιδιωτικές σχολές. Από την άλλη εάν ο Πατριάρχης επιθυμεί να αυτοαποκαλείται 'Οικουμενικός' τότε αυτό είναι δικό του ζήτημα. Άλλωστε, με εξαίρεση τον Ιουδαϊσμό, όλες οι άλλες παγκόσμιες θρησκείες υποστηρίζουν πως είναι 'Οικουμενικές'. Όμως ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος είναι ανοιχτά και ενεργά υπέρ της ευρωπαϊκής πορείας της Τουρκίας, είναι θετική η παρουσία του, αν και έχει έρθει αρκετές φορές σε σύγκρουση με την Αθήνα.

του Χρίστου Δήμα

Ευρωπαϊκές
Νεολαίες

ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΝΕΟΛΑΙΕΣ
ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ!

ΜΙΑ ΦΡΕΣΚΙΑ ΜΑΤΙΑ

Η ΟΝΝΕΔ, αφουγκραζόμενη αρκετά νωρίς τα θέλω των Ελλήνων νέων, πρώτη επέλεξε να συμμετάσχει σε πολλές ευρωπαϊκές και διεθνείς δραστηριότητες με σκοπό να προωθήσει τις πολιτικές της σε διεθνές επίπεδο αλλά και να αφομοιώσει διαφορετικές προτάσεις από τη συναναστροφή με κεντροδεξιές νεολαίες ξένων χωρών. Σήμερα, η ΟΝΝΕΔ μετέχει αυτόνομα σε τέσσερις ευρωπαϊκούς και διεθνείς οργανισμούς αναπτύσσοντας έντονη πολιτική δραστηριοποίηση. Ανώτερος στόχος η όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερη προβολή των ελληνικών νεανικών θέσεων σε κοινοτικό επίπεδο, αναζητώντας τελικά την Ευρώπη των νέων και πρωτότυπων ιδεών, την Ευρώπη των ιδανικών και όχι των δογματισμών, την Ευρώπη της συνεργασίας, της κοινωνικής προόδου και της ευημερίας.

ΥΕΡΡ

Το **Υ.Ε.Ρ.Ρ.** (Youth European People's Party) αποτελεί τη νεολαία του **ΕΛΚ** (Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα) όπου μετέχουν 55 Κεντροδεξιές οργανώσεις από 35 Ευρωπαϊκές Χώρες. Η Ο.Ν.ΝΕ.Δ. αποτελεί ιδρυτικό μέλος του οργανισμού και διαθέτει αξιοσημείωτη δύναμη. Σήμερα η Ο.Ν.ΝΕ.Δ. έχει εκλεγμένο **Αντιπρόεδρο του Οργανισμού τον Υπ. Διεθνών Σχέσεων και Απόδημου Ελληνισμού, Γιάννη Σμυρλή.**



Επιπρόσθετα, μέσα από έναν τόσο μεγάλο οργανισμό όπως το ΥΕΡΡ, η ΟΝΝΕΔ έχει καταφέρει να προωθήσει προτάσεις της στο πρόγραμμα πολιτικής του Ε.Λ.Κ. και να φέρει πιο κοντά στην ευρωπαϊκή λογική νέους από χώρες που δεν έχουν εν μέρει ή εξ' ολοκλήρου πρόσβαση σε ευρωπαϊκά φόρουμ.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η Σερβία, όπου μετά από πολυετείς προσπάθειες και πιέσεις της ΟΝΝΕΔ, η κεντροδεξιά της νεολαία έγινε μέλος του ΥΕΡΡ ανοίγοντας, παράλληλα, τον δρόμο για μια καλύτερη και στενότερη πολιτική σχέση της σερβικής κυβέρνησης με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

DEMYC

Η **DEM.Y.C.** (Democrat Youth Community of Europe) ιδρύθηκε το 1964 και αποτελεί έναν από τους παλαιότερους πολιτικούς οργανισμούς νεολαίας στην Ευρώπη. Μέλη της είναι οι χριστιανοδημοκρατικές και κεντροδεξιές νεολαίες της Ευρώπης και πολιτικά υπόγεται στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Ανά τακτά χρονικά διαστήματα οργανώνει πολιτικά σεμινάρια και συνέδρια σε διάφορες πόλεις της Ευρώπης, φέρνοντας κοντά νέους από όλα τα μήκη και πλάτη της ηπείρου μας να συζητήσουν και να αποφασίσουν για ζητήματα που τους απασχολούν.

Η συμμετοχή της Ο.Ν.ΝΕ.Δ. σε τέτοιους περιφερειακούς οργανισμούς κρίθηκε επιβεβλημένη λόγω της νευραλγικής γεωπολιτικής θέσης της χώρας μας στην Ανατολική Ευρώπη και την συνακόλουθη ανάγκης να διαδραματίσουμε πρωταγωνιστικό ρόλο στην προσπάθεια διαρκούς ανάπτυξης της. Σήμερα, η Ο.Ν.ΝΕ.Δ. έχει εκλεγμένο ως **Πρώτο Αντιπρόεδρο του Οργανισμού τον Κώστα Παπαχλημίντζο.**



EDS

Το **EDS** (European Democrat Students) είναι η επίσημη φοιτητική νεολαία του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος στην οποία συμμετέχουν φοιτητικές οργανώσεις από 35 ευρωπαϊκές χώρες. Αποτελεί επίσημο συνομιλητή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Συμβουλίου της Ευρώπης, εκπροσωπώντας περισσότερους από ένα εκατομμύριο ευρωπαίους φοιτητές. Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ αποτελεί ιδρυτικό μέλος του οργανισμού και διαχρονικά θεωρείται ως μία από τις ισχυρότερες οργανώσεις, αρχής γενομένης το 1978, χρονιά κατά την οποία η νυν Υπουργός Παιδείας, κα. **Μαριέτα Γιαννάκου διετέλεσε πρώτη ελληνίδα Αντιπρόεδρος του Οργανισμού.** Σήμερα, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ αποτελεί την πρώτη οργάνωση που κατάφερε ποτέ να έχει δύο αντιπροσώπους της στο Προεδρείο του EDS, με το **Δημήτρη Τερζή** να κατέχει τη θέση του **Επίτιμου Προέδρου** και το **Βασίλη Γκατζάρα** τη θέση του πρώτου σε σταυρούς προτίμησης **Αντιπροέδρου.**



IYDU

Το **I.Y.D.U.** είναι ο Παγκόσμιος Οργανισμός των κεντροδεξιών νεολαίων. Μέσω των τακτικών Συνεδρίων του οργανισμού δίνεται η ευκαιρία στην ΟΝΝΕΔ να ανταλλάσσει απόψεις με νέους και από τις 5 ηπείρους. Η συνύπαρξη νέων από τόσο διαφορετικές χώρες με εντελώς διαφορετική παιδεία και πολιτική κοινότητα συμβάλλει στο να εμπειδώσουμε την ασύμμετρη ανάπτυξη και πρόοδο στον πλανήτη, να εκτιμήσουμε ακόμα περισσότερο την πορεία της Ε.Ε. αλλά κυρίως μας δίνεται μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία να μεταλαμπαδεύσουμε τις ελληνικές δημοκρατικές αρχές σε νέους για τους οποίους η Δημοκρατία δεν αποτελεί κεκτημένο αλλά καθημερινή διεκδίκηση. Η ελληνική οργάνωση έχει πετύχει την εκλογή του **Δημήτρη Τερζή** στη θέση του Αντιπροέδρου του IYDU.

του Γιάννη Σμυρλή

Cambridge

μία διαφορετική ματιά σε ένα από τα καλύτερα πανεπιστήμια της Ευρώπης

ΑΕΙ εξωτερικού

Το πανεπιστήμιο του Cambridge ιδρύθηκε το 1209 στην ομώνυμη αγγλική πόλη, 80 χλμ βορειοδυτικά του Λονδίνου. Πώς έφτασε να θεωρείται σήμερα ένα από τα κορυφαία ευρωπαϊκά πανεπιστημιακά ιδρύματα; Ξεκινώντας από το ακαδημαϊκό επίπεδο κάθε χρόνο στο Cambridge εκπονούνται περισσότερες διδακτορικές διατριβές από κάθε άλλο εκπαιδευτικό ίδρυμα του Ηνωμένου Βασιλείου. Παράλληλα, τα 81 βραβεία Νόμπελ που έχουν απονεμηθεί σε επιστήμονες συνδεδεμένους με το πανεπιστήμιο (αποφοίτους, καθηγητές, ερευνητές) και τα μεγάλα ονόματα του παρελθόντος που έχουν αποφοιτήσει από αυτό, όπως ο Ισαάκ Νεύτων και ο Κάρλολ Λαβράνς, αποδεικνύουν ότι η έρευνα και η διδασκαλία βρίσκονται σταθερά σε υψηλά επίπεδα. Καθοριστικό ρόλο στη διαφορετικότητα του Cambridge παίζει το λεγόμενο δυαδικό σύστημα με βάση το οποίο είναι διαμορφωμένο το πανεπιστήμιο. Σε πρώτο επίπεδο, η διοίκηση, οι παραδόσεις και οι εξετάσεις οργανώνονται από το κεντρικό πανεπιστήμιο. Σε δεύτερο επίπεδο, πολύ σημαντικό ρόλο στην εκπαίδευση, αλλά και γενικά στην καθημερινή ζωή των φοιτητών αναλαμβάνουν τα 31 κολέγια που συναρπίζουν το πανεπιστήμιο. Το δυαδικό αυτό σύστημα έχει τις ρίζες του στις απαρχές του πανεπιστημίου, όταν τα μαθήματα παραδίδονταν μόνο μέσα στα κολέγια και το κεντρικό πανεπιστήμιο είχε κυρίως συντονιστικό ρόλο. Σήμερα ο ρόλος του πανεπιστημίου είναι σαφώς αναβαθμισμένος καθώς εκεί διεξάγονται οι παραδόσεις των μαθημάτων για όλους τους φοιτητές του ίδιου αντικείμενου ανεξάρτητα από το κολέγιο όπου ανήκουν. Τα κολέγια αναλαμβάνουν πλέον μόνο τα λεγόμενα supervisions-κάτι αντίστοιχο με τα ελληνικά φροντιστηριακά μαθήματα, αλλά σε πολύ στενότερο κύκλο των 2 ή 3 φοιτητών. Σκοπός αυτών των «διαλέξεων» μαθημάτων είναι η επανάληψη, η εμπέδωση και η εμβάθυνση στην ύλη που έχει αναπτυχθεί στις κυρίως παραδόσεις καθώς και η προετοιμασία για τις εξετάσεις. Μια μομφή που συχνά αποδίδεται στο Cambridge είναι ότι καλλιεργεί μία ελιτίστικη νοοτροπία και αποτελεί το προπύργιο της βρετανικής αριστοκρατικής κοινωνίας (συγχωρέστε με για αυτή την ορολογία που στη χώρα μας, ευτυχώς, έχει εξαλειφθεί από καιρό).

Αν και η άποψη αυτή δε στερείται ιστορικής βάσης, θα λέγαμε ότι σήμερα καταρχήν είναι εσφαλμένη. Στο πανεπιστήμιο φοιτούν νέοι από όλο τον κόσμο, από όλα τα κοινωνικά και οικονομικά στρώματα. Τα διδάκτρα—για τα οποία λόγος γίνεται παρακάτω—δε διαφέρουν από τα υπόλοιπα πανεπιστήμια της Μ. Βρετανίας και, το κυριότερο, κάθε χρόνο χορηγείται μεγάλος αριθμός υποτροφιών σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς σπουδαστές με κριτήριο τις ακαδημαϊκές επιδόσεις και την οικονομική του κατάσταση, που συνήθως καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος των διδάκτρων, της διαμονής και της διατροφής. Αν και το Cambridge έχει δημόσιο μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα, οι δωρεές και τα έσοδα από την εκμετάλλευση ιδίων πόρων αγγίζουν αστρονομικά ποσά (εκτιμώμενη περιουσία κατά προσέγγιση 3,1 δις. λίρες Αγγλίας!), αφήνοντας περιθώριο για πολλών ειδών υποτροφίες και χρηματικά βραβεία ακαδημαϊκών επιδόσεων. Κατά συνέπεια ανάμεσα στους περίπου 19.000 φοιτητές του Cambridge θα βρει κανείς το γόνυ της εύπορης βρετανικής οικογένειας, όπως όμως θα συναντήσει και τον Ινδό καταγόμενο από μια αγροτική οικογένεια του Μπουάλ. Όσον αφορά στην υλικοτεχνική υποδομή και τις παροχές προς τους φοιτητές πολλὰ μπορούν να ειπωθούν. Στα κλιμάκια διδασκαλίας ο αριθμός των φοιτητών καταρχήν δεν είναι μεγάλος (γύρω στους 15-20 σε μεταπτυχιακό επίπεδο, 80-100 στα πολύ δημοφιλή προπτυχιακά μαθήματα). Οι βιβλιοθήκες είναι

πολλές, πλούσιες και σε ηλεκτρονικές πηγές και συνήθως καλά οργανωμένες μέσω τεχνολογικά προηγμένων μηχανών αναζήτησης. Τέλος, στο θέμα της καθημερινής διατροφής, που συχνά ταλανίζει τους ξένους φοιτητές, οι παροχές είναι πολύ ικανοποιητικές. Και πάλι υπό την επιφύλαξη της διαφορετικότητας κάθε κολεγίου, το φαγητό στις τραπέζιες είναι ιδιαίτερα καλό και σώζει το φοιτητή από το βρετανικό γαστρονομικό εφιάλτη του γρήγορου φαγητού. Και το ερώτημα που ακούγεται, εύλογο: Ποιό είναι το κόστος δόλων αυτών; Αν και ποικίλουν ανάλογα με το αντικείμενο σπουδών, ενδεικτικά αναφέρεται ότι τα συνολικά διδάκτρα για μονοετές μεταπτυχιακό στη Νομική (LL.M.) ανέρχονται στα 7800_ και για ένα αντίστοιχο δίπλωμα εφαρμοσμένων μαθηματικών περίπου 9900_ (για κατοίκους κρατών-μελών της Ε.Ε.). Επιπλέον, για το κόστος διαμονής, διατροφής, αγοράς συγγαμμάτων,

των, κλπ., θα πρέπει να συνυπολογίσει κανείς κατά προσέγγιση 10000€. Ωστόσο, η σύγκριση με το πολυπαθο ελληνικό πανεπιστήμιο είναι αναπόφευκτη. Παρά τις όποιες δυσλειτουργίες και ελλείψεις των ελληνικών ΑΕΙ, ο Έλληνας φοιτητής τουλάχιστον για συγγράμματα και για διδάκτρα δεν πληρώνει τίποτα (για προπτυχιακές σπουδές και αρκετά μεταπτυχιακά)—αναρωτιέμαι αν το εκτιμά αυτό! Αν υπήρχε και μία λίστα αξιολόγησης των πανεπιστημίων με βάση τον γνωστό εμπορικό δείκτη ποιότητα-τιμή ("value for money") το ελληνικό πανεπιστήμιο θα βρισκόταν πολύ ψηλά! Μπορεί όμως ένας τέτοιος δείκτης να λειτουργήσει στην εκπαίδευση και δη στην ανώτατη; Τα συμπεράσματα δικά σας...

του Χρήστου Τιμαχένι

Erasmus

---Γενιά ERASMUS--- ---Φοιτητές χωρίς σύνορα---

Ήδη από το 1987 πάνω από 14 εκατομμύρια φοιτητές από όλη την Ευρώπη και 26.270 από την Ελλάδα έχουν εκμεταλλευτεί τη δυνατότητα φοίτησης σε κάποιο διαφορετικό πανεπιστήμιο από τη χώρα προέλευσής τους!

Με γνώμονα την ενθάρρυνση των μετακινήσεων νέων ανθρώπων μέσα στα σύνορα του μεγάλου ευρωπαϊκού χωριού και τη συνεργασία σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης γνώσης, η Ε.Ε. από το 1987 θέσπισε ένα μεγαλόπνοο πρόγραμμα που πήρε το όνομά του από τον αρχαίο φιλόσοφο Σωκράτη. Κάτω από την «ομπρέλα» του προγράμματος «Σωκράτης» συστεγάζονται και άλλες δράσεις και δύο από αυτές είναι το ERASMUS, που αφορά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, και το Lingua που προωθεί την εκμάθηση ξένων γλωσσών. Πρωταρχικός στόχος των εμπνευστών του προγράμματος «Σωκράτης» και των άλλων δράσεων ήταν να ενθαρρύνουν τις μετακινήσεις νέων ανθρώπων, για να βιώσουν στην πράξη ότι είναι πολίτες και ενεργά μέλη της ευρωπαϊκής κοινότητας. Πέρα όμως από τη φυσική μετακίνηση, βασικός σκοπός είναι η εξοικείωση με άλλους πολιτισμούς, η ανάμιξη των παραδόσεων και των εθίμων προκειμένου να σφυρηλατηθεί η ενότητα του ευρωπαϊκού μωσαϊκού αλλά και η συνεργασία σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης γνώσης. Σλόγκαν και ισχυρό «πιστεύω» είναι να έρθουν οι φοιτητές κοντά στην Ευρώπη αλλά και η Ευρώπη κοντά στους φοιτητές.

Η δράση ERASMUS αφορά την πανεπιστημιακή εκπαίδευση και προωθεί την κινητικότητα και ανταλλαγή των Ευρωπαίων φοιτητών, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν μαθήματα από 3 έως 12 μήνες σε πανεπιστήμιο άλλης χώρας, στον τομέα που σπουδάζουν. Η αρχή που διέπει τη δράση είναι ότι οι σπουδές στο εξωτερικό αναγνωρίζονται πλήρως στο εκπαιδευτικό ίδρυμα προέλευσης, χάρη στο ευρωπαϊκό σύστημα μεταφοράς ακαδημαϊκών μονάδων (ECTS). Το πρόγραμμα αυτό πήρε το όνομά του από τον Ολλανδό θεολόγο και θεωρητικό Έρασμο (1465-1536), ο οποίος ενάντια σε κάθε δογματισμό έφυγε από το Ρότερνταμ και έζησε σε διάφορα μέρη της Ευρώπης διακηρύσσοντας ότι η ετερότητα και η διαφορετικότητα των λαών είναι πολυτίμος θησαυρός

Σύνδεσμοι στο διαδίκτυο

Κεντρική σελίδα για το πρόγραμμα ERASMUS

http://ec.europa.eu/education/programmes/socrates/erasmus/students_en.html

Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών

<http://www.iky.gr/>

Σύστημα μεταφοράς ακαδημαϊκών μονάδων (ECTS)

http://ec.europa.eu/education/programmes/socrates/ects/index_en.html

Ένα blog με ιστορίες και συμβουλές από φοιτητές έχουν ζήσει ή ζουν την εμπειρία του ERASMUS

<http://homoerasmus.blogspot.com/>

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ: ΑΦΙΕΡΩΜΑ - 20 ΧΡΟΝΙΑ ERASMUS

που οδηγεί στη γνώση.

Τα Ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που συμμετέχουν είναι αυτά των 25 χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των εξής άλλων ευρωπαϊκών χωρών: Νορβηγία, Ισπανία, Λιχτενστάιν, Ρουμανία, Τουρκία και Βουλγαρία. Αυτή τη στιγμή συμμετέχουν στο πρόγραμμα 2199 πανεπιστήμια από τις παραπάνω χώρες μεταξύ των οποίων αναπτύσσονται διαπανεπιστημιακές συμφωνίες συνεργασίας και έχουν ξοδευτεί, από το 1987 ως σήμερα, για την υλοποίηση του προγράμματος 231.753.825 € την Ε.Ε.

Για να συμμετέχει κάποιος φοιτητής στο πρόγραμμα θα πρέπει να έχει ολοκληρώσει τουλάχιστον το πρώτο έτος των πανεπιστημιακών του σπουδών και να υπάρχει διαπανεπιστημιακή συμφωνία συνεργασίας. Για την κάλυψη των επιπλέον δαπανών που συνεπάγεται η διαφορά του κόστους διαβίωσης στο εξωτερικό, χορηγούνται υποτροφίες Erasmus. Οι υποτροφίες ERASMUS χρηματοδοτούνται από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών και επιδοτούνται από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Αναφορικά με τα μαθήματα, οι εξετάσεις στο πανεπιστήμιο υποδοχής πραγματοποιούνται συνήθως στη γλώσσα της χώρας φιλοξενίας μέσα από γενικές γραπτές ή προφορικές εξετάσεις και εργασίες. Ο αριθμός μαθημάτων που απαιτείται να περάσει ένας φοιτητής εξαρτάται από τη συμφωνία που διέπει τη συνεργασία των δύο πανεπιστημίων. Επίσης, το Πανεπιστήμιο προέλευσής του είναι υποχρεωμένο να αναγνωρίσει τα μαθήματα που παρακολούθησε ο φοιτητής στο εξωτερικό, εφόσον υπάρχει η αντίστοιχη βεβαίωση και οφείλει ακόμα να δεσμευθεί για την παροχή πλήρους αναγνώρισης της περιόδου σπουδών στο εξωτερικό.

ERASMUS, μια μοναδική ευκαιρία για να γνωρίσετε άλλους πολιτισμούς, τρόπους ζωής και νοοτροπίες, να κάνετε νέες γνωριμίες, με νέους ανθρώπους, συμφοιτητές και συμφοιτήτριες από όλη την Ευρώπη, να κάνετε φίλους, να μάθετε όπαιστα μια ξένη γλώσσα, να έρθετε σε επαφή με διαφορετικά συστήματα εκπαίδευσης, να φοιτήσετε στα μεγαλύτερα πανεπιστήμια της Γηραιάς Ηπείρου, να διεκδικήσετε τους ορίζοντές σας και γενικά να ξεπεράσετε όλους τους ενδοιασμούς μιας μετακίνησης, παραμονής και φοίτησης σε πανεπιστήμιο του εξωτερικού. Μια εμπειρία που μπορεί να αποβεί πολύ σπουδαία και σημαντική τόσο για την επαγγελματική, όσο και για την κοινωνική και προσωπική σας εξέλιξη. Απλά, μια εμπειρία ζωής.

του Άκη Σίνι



Αφήστε τον ελεύθερο να αναπνεύσει!

ανταγωνισμό



Τα αγαθά του ελεύθερου ανταγωνισμού, που σε πολλές δυτικές κοινωνίες είναι δεδομένα, στην ελληνική είναι ακόμα εν πολλοίς ζητούμενα. Προτού ρίξουμε το φταιξιμο για όλα τα δεινά στον «καταραμένο», όπως θέλουν να τον αποκαλούν πολλοί, ανταγωνισμό, ας δούμε αναλυτικά τί ακριβώς εννοούμε με αυτή την έννοια και πώς μπορεί να κάνει καλύτερη τη ζωή μας, όταν το πολιτικό σύστημα τον αφήνει να λειτουργήσει ομαλά. Στις επόμενες 4 σελίδες, ένα μικρό αφιέρωμα στην πολιτική και νομική διάσταση του ελεύθερου ανταγωνισμού, από τη φιλελεύθερη σκοπιά. Για κάθε αντίρρηση ή

διαφορετική άποψη, το επόμενο τεύχος μας θα είναι φιλόξενο.

Μπορεί στην Ελλάδα κανείς να μην οδηγήθηκε στην φυλακή για το «σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου», αλλ’ αυτό έχει συμβεί πολλάκις στην ...«καπιταλιστική» Αμερική, όπου το δρόμο προς τη φυλακή πήραν πρόσφατα «πρωτοκλασσάτοι» επιχειρηματίες (βλ. «σκάνδαλο Ενρον»)

Οι φιλελεύθεροι έχουν ανέκαθεν το δυσμενές προνόμιο να βρίσκονται μεταξύ σφύρας και άκμονος: όποια γνώμη και να εκφράσουν δέχονται πυρά και από τα δύο άκρα του πολιτικού συστήματος. Μπονόντι οι πολιτικές τους θεωρίες επιβεβαιώνονται καθημερινά και ευθύνονται, σε μεγάλο βαθμό, για την πρόοδο της ανθρωπότητας (ας μην ξεχνάμε λ.χ. ότι η όλη θεωρία περί προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι καθαρό δημιούργημα των φιλελεύθερων διανοούμενων του πρώτου μισού του 20ού αι.), συνεχίζουν να βάζονται πανταχόθεν είτε ως αρνητές της κοινωνικής δικαιοσύνης είτε ως αμετανόητοι υλιστές. Είναι η μοίρα, γενικότερα, του ελεύθερου και σκεπτόμενου πολίτη να αντιμετωπίζει τον φανατισμό και τον δογματισμό των άλλων.

λ.χ. η ανεργία ή η υπέρμετρη συγκέντρωση οικονομικής εξουσίας στα χέρια ενός επιχειρηματία. Αρκεί εδώ να ρίξει κανείς λ.χ. μια ματιά στους εξαιρετικά χαμηλούς δείκτες ανεργίας χωρών που ευνοούν ιδιαίτερα τον ανταγωνισμό και την επιχειρηματικότητα, δηλ. όλων σχεδόν των Σκανδιναβικών χωρών, αλλή και της Ιρλανδίας, της Αγγλίας ή των ΗΠΑ (όλες κινούνται κάτω του 5,5%!: ...ποσοστό που μοιάζει εξωπραγματικό σε κοινωνίες που δαιμονοποούν την φιλελεύθερη οικονομία και τον ανταγωνισμό).

Ειλικρινά, είναι να απορεί κανείς πώς κάποιοι συστηματικοί επικριτές του φιλελευθερισμού δεν μπορούν να δουν ψύχραιμα τα ορατά οφέλη που έχει, ακόμη και στην χώρα μας, ο ελεύθερος ανταγωνισμός - ...όπου φυσικά το κράτος, η διαπλοκή και οι διάφορες συντεχνίες του επιτρέπουν να αναπνεύσει. Ας πάρουμε, για παράδειγμα, την απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών: η εξέλιξη αυτή και η συνακόλουθη ανάπτυξη ανταγωνισμού μεταξύ των διαφόρων παροχών υπηρεσιών κινητής και σταθερής τηλεφωνίας έχει οδηγήσει, πρωτίστως, στην δη-

μιουργία χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας τα τελευταία χρόνια. Το παράδειγμα αυτό αποδεικνύει εμπράκτως πόσο πολύ βοηθεί ο ανταγωνισμός στην καταπολέμηση της ανεργίας.

Βεβαίως, κανείς δεν αμφισβητεί ότι για να αναπτυχθεί υγιής και ανόθευτος ανταγωνισμός απαιτείται αυστηρή, αλλά συνάμα διακριτική κρατική εποπτεία. Όπου αυτή υφίσταται, λειτουργεί ευεργετικά για τον ελεύθερο ανταγωνισμό, τελικά δε προς όφελος του συνόλου της κοινωνίας. Αυτό παρατηρείται ιδίως σε οικονομικο-πολιτικά συστήματα που στη χώρα μας καθυβρίζονται σχεδόν καθημερινά: Στις ΗΠΑ, για παράδειγμα, μπορεί κανείς σήμερα να προσάψει πολλά, και μάλιστα δίκαιως (βλ. τον πόλεμο στο Ιράκ, στη Γιουγκοσλαβία, κ.α.)_ σε οικονομικό, ωστόσο, επίπεδο, όλοι πλέον θα πρέπει να έχουμε αντιληφθεί ότι οι αμερικανοί έχουν επιλύσει εδώ και καιρό προβλήματα που εμείς, στην Ελλάδα, μόλις τώρα διαπιστώνουμε την ύπαρξή τους! Εδώ αρκεί η αναφορά σε δύο μικρές, εξαιρετικά διδακτικές ιστορίες: Το 1906 η κυβέρνηση του Theodore Roosevelt εστράφη κατά της εταιρίας Standard Oil, ιδιοκτησίας John Rockefeller. Η κυβέρνηση κατηγορούσε τον Rockefeller ότι με την εξαγορά ανταγωνιστικών επιχειρήσεων και αγωγών πετρελαίου επεδίωκε να μονοπωλήσει την αγορά πετρελαίου και, γι’ αυτό, οι ενέργειές του έρχονταν σε αντίθεση με το δίκαιο του ανταγωνισμού. Πέντε χρόνια αργότερα, η όλη διαδικασία τελείωσε με μία καταδικαστική απόφαση, η οποία διασπούσε την Standard Oil σε 34 επιχειρήσεις, από τις οποίες μερικές, όπως οι Εκχον, Ατμοκ και Chevron, υπάρχουν ακόμη και σήμερα. Δεύτερη χαρακτηριστική εδώ υπόθεση είναι εκείνη του τηλεπικοινωνιακού γίγαντα AT&T: το 1974 η αμερικανική κυβέρνηση προσέφυγε κατά της εν λόγω εταιρίας, θεωρώντας ότι καταχράτο της δεσπόζουσας θέσέως της στις τηλεφωνικές επικοινωνίες, εμποδίζοντας σε ανταγωνιστές της την πρόσβαση στην αγορά των τηλεπικοινωνιών και την παραγωγή τηλεφωνικών συσκευιών. Εν τέλει, το 1982 επήλθε συμβιβασμός μεταξύ του αμερικανικού Υπ. Δικαιοσύνης και της AT&T: ο τηλεπικοινωνιακός γίγαντας έπρεπε να αναδιαρθρωθεί εκ βάθρων και να διασπαστεί σε επτά τοπικές εταιρίες. Στην ίδια παράδοση εντάσσεται εδώ φυσικά και το πρόσφατο παράδειγμα της Microsoft.

Είναι σαφές ότι στις ΗΠΑ οι ελεγκτικοί μηχανισμοί «δεν παίζουν» με την αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού, έχοντας μάλιστα ως πρώτιστο μέλημά τους την προστασία του καταναλωτή, τόσο σε επίπεδο τιμών όσο και σε επίπεδο ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών. Οι κρατικές επεμβάσεις δεν γίνονται στον αέρα, αλλά με βάση ένα ισχυρό και ανθεκτικό στο χρόνο νομοθετικό πλαίσιο (βλ. Sherman, Clayton και Federal Trade Commission Act), που καμία δημόσια αρχή δεν διανοείται να παραβλέψει. Έτσι, οι ΗΠΑ έχουν δημιουργήσει σημαντικές δικλείδες ασφαλείας, που δεν επιτρέπουν εύκολα στην οικονομική ελευθερία να εξορκίσει. Άλλωστε, ας μην ξεχνάμε ότι μπορεί στην Ελλάδα κανείς να μην οδηγήθηκε στην φυλακή για

το «σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου», αλλ’ αυτό έχει συμβεί πολλάκις στην ...«καπιταλιστική» Αμερική, όπου το δρόμο προς τη φυλακή πήραν πρόσφατα «πρωτοκλασσάτοι» επιχειρηματίες (βλ. «σκάνδαλο Ενρον»), που εμείς, στην Ελλάδα, θα συνεχίζαμε να τους βλέπουμε στις κοσμικές στήλες να χαριεντίζονται με πολιτικούς και καλλιτέχνες...

Ο ανταγωνισμός, όταν λειτουργεί σωστά, κάνει τη ζωή όλων μας πιο εύκολη. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι όχι μόνο ρίχνει τις τιμές προς όφελος του καταναλωτή, αλλά και συμβάλλει αποφασιστικά στη μείωση της ανεργίας. Σκεφτείτε απλά λ.χ. ότι αγοράζοντας σήμερα μία κυριακάτικη εφημερίδα (όπου ο μεταξύ τους ανταγωνισμός είναι εξαιρετικά έντονος) έχετε την δυνατότητα όχι μόνο να ενημερωθείτε (από την οπτική γωνιά που ο καθένας μας επιλέγει), αλλά και να εμπλουτίσετε την διακοπήκη, την ταινιοθήκη και την βιβλιοθήκη σας! Και τούτο μόλις με δύο ή τρία ευρώ, με την ποιότητα, μάλιστα, των παρεχόμενων από τις εφημερίδες «παρελκομένων» να ανεβαίνει πλέον αληταωδώς, ακριβώς λόγω του ...«επάρτου» ανταγωνισμού! Και είναι πολύ σημαντικό το ότι ο ανταγωνισμός αυτής της μορφής καθιστά προσιτά σε ευρείες ομάδες του πληθυσμού καλλιτεχνικά δημιουργήματα ή πολιτιστικά αγαθά (βιβλία κλασσικής λογοτεχνίας, δίσκους κλασσικής μουσικής, κ.ά.), που διαφορετικά οι ομάδες αυτές, κυρίως λόγω του υψηλού κόστους της κάθε μονάδας ξεχωριστά, δεν θα ήταν διατεθειμένες να αποκτήσουν. Μαζί μ’ αυτά τα «παρελκομένα» έχουν βεβαίως και την δυνατότητα να διαβάσουν και τη στήλη του αγαπημένου τους χρονογράφου-γελοιογράφου, έστω και αν αυτός μέμφεται συχνά τον ...«επάρτο».*

Λυπούμαστε, ειλικρινά, όταν βλέπουμε γύρω μας ανθρώπους εγνωσμένς παιδείας, ευφυΐας και κοινωνικής ευαισθησίας, οι οποίοι, πιστεύοντας ακόμη σε αποτυχημένα ιδεολογήματα του χθες, αντιμετωπίζουν το φιλελεύθερο επίχειρημα με μισαλλήδοξη διάθεση! Εμείς, πάντως, τούς καλούμε σε μία πολιτισμένη δημόσια συζήτηση, με λόγο και αντίλογο. Δεν πιστεύουμε σε δόγματα και «μοναδικές αλήθειες». Όποιος έχει δει το «Εκπαιδεύοντας τη Ρίτα», ξέρει ότι καλθ είναι, κάπου-κάπου στη ζωή μας, να «ακούμε και άλλα τραγούδια» και να αποφεύγουμε την μονομέρεια.

* βλ. π.χ. «Ελευθεροτυπία», 08/09/06, από τη στήλη του Στάθη Σ. – «Ο μόνος λόγος ύπαρξης του ανταγωνισμού είναι η αύξηση του κέρδους (κι όχι η μείωση των τιμών)_ και το μόνον κατόρθωμα της σύντομης κάθε φορά ζωής του η δημιουργία μονοπωλίων, καρτέλ και τρασστ.»

NUEVO

επιχειρήματος, μπορούμε να αντιτάξουμε στις κραυγές των άλλων απλές και λειτουργικές απαντήσεις: Όπου η αγορά λειτουργήσει ελεύθερη, αλλά με κοινωνικά υπεύθυνο τρόπο και με την παράλληλη εποπτεία του κράτους, πέτυχε να αντιμετωπίσει αποτελεσματικό θεμελιώδη κοινωνικά προβλήματα, όπως





η Ελλάδα ήταν η πρώτη χώρα που είχε προσαρμόσει την νομοθεσία της περί ελεύθερου ανταγωνισμού στα ευρωπαϊκά δεδομένα πριν ακόμα να μπει στην ΕΕ (ήδη από το 1977). Η καλή διάθεση ωστόσο που έδειξε η χώρα μας δεν είχε ανάλογη συνέχεια. Όπως χιλιάδες άλλοι νόμοι, έτσι και ο αυτός που προέβλεπε την καταπολέμηση των καρτέλ και των μονοπωλιακών εταιριών που καταχρώνται της εξουσίας τους εφαρμόστηκε χωρίς σύστημα και αποφασιστικότητα. Την στιγμή που σε άλλες χώρες της ΕΕ οι περισσότερες αγορές έχουν απελευθερωθεί και οι ιδιωτικές εταιρίες έχουν μπει στο παιχνίδι προσφέροντας νέα προϊόντα και υπηρεσίες σε χαμηλότερες τιμές, στην Ελλάδα κάθε απόπειρα μείωσης της κρατική παρέμβασης και παρουσίας στην αγορά προκαλεί λαϊκή εξέγερση.

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Οι Έλληνες μοιάζουν να φοβούνται την λέξη «ανταγωνισμός» και αντιδρούν. Σε τι ακριβώς;

Όπου λειτουργεί ο ελεύθερος ανταγωνισμός δεν υπάρχει χώρος για καρτέλ και στρεβλές τιμές, οι αγορές δεν μοιράζονται από εταιρίες που δρουν ως συμμορίες και η μεγάλη δύναμη ορισμένων εταιριών βρίσκει το όριο τsn ένα βήμα πριν και όχι μετά την κατάχρηση. Οι εταιρίες ζουν με το άγχος του ανταγωνισμού, έχουν κίνητρο να μειώσουν τα κόστη και να ριξουν τις τιμές τους, να είναι εκείνες που θα προσφέρουν το πιο εξε-

Το μεγαλύτερο πρόστιμο στην ιστορία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επιβλήθηκε σε εταιρία με δεσπόζουσα θέση. Η Microsoft (με 90% μερίδιο της παγκόσμιας αγοράς χάρη στα Windows™) κλήθηκε να πληρώσει πρόστιμο ύψους σχεδόν 500 εκατομμυρίων ευρώ.»,

ηλγμένο, πιο φτηνό προϊόν. Σε όσους τομείς της αγοράς επικρατούν αυτές οι συνθήκες τα οφέλη είναι εμφανή. Στις ηλεκτρικές συσκευές και στα προϊόντα τεχνολογίας χάρη στον ανταγωνισμό μια ψηφιακή φωτογραφική μηχανή Χ mpxel θα έχει την μισή τιμή μετά από λίγους μήνες και ένα προϊόν θα αντικατασταθεί σύντομα με νέο, πιο εξηλιγμένο μοντέλο.

Κερδισμένοι βγαίνουν από αυτό οι καταναλωτές και η οικονομία μιας χώρας ως σύνολο. Είναι αυτονόητο ότι μέσα από τον αγώνα αυτό κάποιες επιχειρήσεις βγαίνουν χαμένες. Αν και σε μια χώρα όπου όλοι θέλουν να μπουν σε μία πανεπιστημιακή σχολή, ανεξαρτήτως του πόσο καλά πήγαν στις εξετάσεις, τί-

ποτα δεν είναι αυτονόητο. Όλοι, στην αγορά αλλιά και παντού, πρέπει να είναι νικητές και η έννοια της πλέξης αξιοκρατία έχει ξεχαστεί.

Μια ανταγωνιστική αγορά δεν είναι χαώδης και χωρίς λογική. Ο κανόνας είναι απλός. Πλειοψηφία ποιότητας και μειοψηφία τιμών για να κερδηθεί ο κάθε πελάτης. Ο ανταγωνισμός καθιστά δεν στοχεύει στην προστασία των μεγάλων και δυνατών εταιριών. Μάλλον το αντίθετο ισχύει. Η επιτυχία μίας εταιρίας που οδηγεί στην απόκτηση δύναμης στην αγορά δεν είναι παράνομο, αλλά η κατάχρηση αυτής της εξουσίας τιμωρείται από το νόμο.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ MICROSOFT

Το μεγαλύτερο πρόστιμο στην ιστορία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επιβλήθηκε σε εταιρία με δεσπόζουσα θέση. Η Microsoft (η 90% μερίδιο της παγκόσμιας αγοράς κάθε στα Windows™) κλήθηκε να πληρώσει πρόστιμο ύψους σχεδόν 500 εκατομμυρίων ευρώ. Η κατάχρηση στην περίπτωση της συνίστατο στην δωρεάν παροχή του Windows Media Player™ μαζί με τα Windows™, πρακτική που θεωρήθηκε ότι αποκλείει μικρότερους ανταγωνιστές από την αγορά των μουσικών players. Πα-

Ελεύθερος
ανταγωνισμός

ράνομη θεωρήθηκε επίσης η άρνηση της Microsoft να παρά-
σχει κωδικούς διασυνδεσιμότητας σε εταιρίες παραγωγής λο-
γισμικού intranet, ώστε τα συστήματα που δημιουργούσαν να
μπορούν να συνεργαστούν με τα Windows™. Η Microsoft εί-
χε αθωωθεί για τις ίδιες κατηγορίες στις ΗΠΑ, αυτό δεν αποτέ-

Εντύπωση προκάλεσε στις Βρυξέλλες το γεγονός ότι ενώ στις άλλες χώρες τα μέλη των καρτέλ τηρούν μυστικότητα, στην Ελλάδα η συνάντηση ενός από τα μεγαλύτερα καρτέλ έγινε σε γνωστό ξενοδοχείο με την δημοσιότητα αθηναίου συνεδρίου.

ήθεσε ωστόσο εμπόδιο για τις Ευρωπαϊκές Αρχές.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι ο φύλακας του ελεύθερου ανταγωνισμού στην Ευρώπη. Αποτελεί την υπέρτατη εξουσία (μετά τα ευρωπαϊκά δικαστήρια) στην καταπολέμηση παράνομων πρακτικών, έχει ευρύτατες αρμοδιότητες που εκτείνονται και εκτός συνόρων, υπερεξουσίες στην διεύθυνση των σχετικών οδικήματων και συντονιστικό ρόλο για τις αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών. Εισβάλλει σε γραφεία εταιριών, τιμωρεί ακόμα και εταιρίες ουδέτερων χωρών (Ελβετία) που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους για την οργάνωση των συναντήσεων των καρτέλ, επιβάλλει ταχυστέρα πρόστιμα μέχρι και 10% του πογκόσμιου τζίρου μιας συμμετέχουσας εταιρίας, ακόμα και στο αγαπημένο παιδί της υπερδύναμης και καταβάλλει κάθε προσπάθεια για να λειτουργεί η ενιαία αγορά σε συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η Ελλάδα διαθέτει από το 1995 μια ανεξάρτητη Επιτροπή Ανταγωνισμού, που θεωρητικά θα έπρεπε να κάνει όλα τα παραπάνω εντός των συνόρων μας. Να ελέγχει τις συνθήκες που επικρατούν στις διάφορες αγορές και να τιμωρεί ομολογικά τους παραβάτες. Τα καρτέλ ωστόσο αποτελούν καρίκωμα για την ελληνική αγορά. Τα μέλη τους λειτουργούν με την λογική της **μυφίας, προστατεύουν το ένα το άλλο** από τον ανταγωνισμό, τιμωρώντας με αντίποινα **τα μέλη που παραβαίνουν τους κοινούς κανόνες**. Εντύπωση προκάλεσε στις Βρυξέλλες το γεγο-

«Όταν ο ανταγωνισμός δεν λειτουργεί σωστά...»



καταναλωτές! Τέτοιου είδους φαινόμενα θα συνεχιστούν όσο δεν υπάρχουν συνθήκες ανταγωνισμού.

Οι έρευνες για τον εντοπισμό των καρτέλ είναι δυσχερέστες

λόγω της (συνήθους) μυστικότητας αυτών των συμφωνιών και για τον λόγο αυτό οι περισσότερες χώρες, όπως και η Ελλάδα, έχουν θεσπίσει Πρόγραμμα Επείκειας, βάσει του οποίου οι «κατωτέρω» απολαμβάνουν ασυλίας. Η εφαρμογή του στο εξωτερικό αποδείχθηκε επιτυχής καθώς προκαλεί την κατάρ-

ρευση του καρτέλ εκ των έσω. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που εταιρίες επιδόθηκαν σε κούρσα ως την νάρτα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για να προλάβουν να καταδώσουν πρώτες τους «συνεταίρους» τους. Δεδομένου ότι τα πρόστιμα δεν έχουν αποτρεπτικό αποτέλεσμα όταν πρόκειται για μεγάλες και κερδοφόρες επιχειρήσεις, πολλή χώρα προβλέπουν βαρύτερες ποινές για τα διευθυντικά στελέχη τους, στοχεύοντας πλέον σε άτομα και στον φόβο που προκαλεί σε ένα επιχειρηματία η προσωπική της φυλάκιση.


Ένα από τα συνθήκη επιχειρήματα των επιχειρήσεων που κατηγορούνται για στήσιμο τιμών είναι το ότι οι κοινές τιμές οφείλονται στην ύπαρξη ολιγοπωλίου. Σύμφωνα με την εν λόγω θεωρία οι επιχειρήσεις σε μία ολιγοπωλιακή αγορά είναι αλληλοεξαρτώμενες. Δεν χρειάζεται να έρθουν σε προηγούμενη συμεννόηση αφού η δομή της αγοράς είναι τέτοια που η μία παρακολουθεί και ακολουθεί αναγκαστικά την στρατηγική και την συμπεριφορά της άλλης. **Ως αποτέλεσμα ο ανταγωνισμός σε επίπεδο τιμών είναι ελάχιστος ή ανύπαρκτος.**

Επομένως, συνεχίζουν οι υποστηρικτές της άποψης αυτής, αφού η δομή της αγοράς είναι υπεύθυνη για το πρόβλημα, μόνο διαρθρωτικές αλλαγές μπορούν να γίνουν για την επίλυση του και οι επιχειρήσεις δεν φέρουν ευθύνη. Με αυτή, βέβαια, τη λογική φαίνεται πως κατέχουμε παγκόσμιο ρεκόρ στο ότι είμαστε η μόνη χώρα με τόσα φυσικά ολιγοπωλία.

Η θεωρία αυτή όμως παρουσιάζει κενά και έχει δεχτεί κριτική καθώς δεν εξηγεί πώς γίνεται και ο ανταγωνισμός είναι συχνά σκληρός σε ορισμένες ολιγοπωλιακές αγορές. Για παράδειγμα στην αγορά των cola drinks υπάρχουν μόνο δύο εταιρίες (Coca Cola – Pepsi) και όμως αντιμάχονται η μία την άλλη μέχρι εσχάτων. Το πώς γίνεται στην Ελλάδα να προσαρμόζονται στα ίδια επίπεδα οι τιμές σε αγορές με 4 και 5 εταιρίες χωρίς προηγουμένη συνεννόηση είναι τουλάχιστον οικονομικό αξιοπερίγχο.

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο


KAPTEA:

 Συμφωνίες, αποφάσεις, εναρμονισμένες πρακτικές εταιριών και ενώσεων εταιριών με τις θέτουν κοινές τιμές, περιορίζουν την παραγωγή και μοιράζουν γεωγραφικά, κατά προϊόν ή ομάδα καταναλωτών την αγορά μεταξύ τους.

ΟΛΙΓΟΠΩΛΙΟ:

Α Αγορά όπου δραστηριοποιούνται λίγες, σχετικά ισοδύναμες επιχειρήσεις, οι οποίες λόγω της δομής της αγοράς είναι αλληλεξαρτώμενες και ως αποτέλεσμα δεν ανταγωνίζονται η μία την άλλη χωρίς ωστόσο να έχουν προβεί σε σχετική συμφωνία.

ΔΕΣΠΟΖΟΥΣΑ ΘΕΣΗ:

 Κατέχει μια εταιρία στην αγορά, όταν έχει τόσο μεγάλο μερίδιο (>40%) σε σχέση με τους ανταγωνιστές της, το οποίο διατηρεί για μεγάλο χρονικό διάστημα ώστε την δύναμη να δρα ανεπηρέαστα από την δράση των ανταγωνιστών της (ΟΤΕ για Ελλάδα, Microsoft)

τώρα που η Αμάρυνθος

δεν «ΠΟΥΛΑΕΙ» πια...

Τώρα που στα κανάλια «δικάζονται» άλλες υποθέσεις... Τώρα που οι παντογνώστες των «παραθύρων» της ψεύτικης αγανάκτησης, παίζουν τους ίδιους ρόλους σε άλλο έργο... Τώρα, μπορούμε να επισημά-
νουμε δύο παραμέτρους της υπόθεσης που αποσιωπήθηκαν ως αντίθετες προς το μοντέλο κοινουίας
που θέλουν να επιβάλλουν οι ινστρούκτορες των Μ.Μ.Ε.

ΖΗΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ: Το περιστατικό συνέβη κατά τη διάρκεια κατάληψης. Δεν είναι, βέβαια, η κατάληψη αιτία του γεγονότος. Χρειάζεται, όμως, να ανοίξει μία παρένθεση και να ειπωθεί η αλήθεια περί του «θεσμού» των καταλήψεων, αυτή που γνωρίζουμε όλοι οι νέοι από τα σχολικά μας χρόνια. Οι φθινοπωρινές καταλήψεις αποτελούν μία «παράδοση» που βασίζεται στην εφηβική επιθυμία της απώλειας μαθήματος. Η κατάληψη δεν είναι τίποτα περισσότερο από μία «κοπάνα» διαρκείας, εμπλουτισμένη με περισσότερο «χαβαλέ» και απαλλοτριωμένη από το άγχος της αδικαιολόγητης απουσίας. Την επιθυμία αυτή, όμως, που τρέφεται κατά πολύ από τη μονοτονία του δημόσιου σχολείου, την εκμεταλλεύεται άριστα μία μειοψηφούσα ομάδα, που αποτελείται από δύο συμμετόχους: τους «επαγγελματίες» συνδικαλιστές καθηγητές και τους λιγιστούς μαθητές που ανήκουν στην κομμουνιστική νεολαία. Οι πρώτοι υποκινούν τις καταλήψεις, αμοιβούνται κανονικά για αυτές τις ημέρες και ζητούν επιπλέον χρήματα για την αναπλήρωση των χαμένων διδακτικών ωρών σε ημέρες αργίας. Οι δεύτεροι αναλαμβάνουν το εκτελεστικό κομμάτι, τοποθετούν τις αλυσίδες και τα λουκέτα, με τη ντυντούκα υπό μάλης, και με την καθοδήγηση του πολιτικού τους φορέα, μυσούνται στην «επαναστατική γυμναστική», διεκδικώντας τα δικά τους 15 λεπτά δημοσιότητας στα δελτία ειδήσεων. Κάθε αντίλογος στα παραπάνω είναι αποδεκτός προς συζήτηση. Εφ' όσον διατυπωθεί, όμως, ως απαντήσει και στα παρακάτω ερωτήματα :

- α)** Γιατί οι καταλήψεις πραγματοποιούνται την ίδια περίοδο κάθε χρόνο; Γιατί καμία δεν διατηρείται τα Χριστούγεννα ή την Πρωτοχρονιά, και γιατί καμία δεν ξεκινά την άνοιξη που διενεργούνται οι πολυήμερες σχολικές εκδρομές;
β) Πώς, εν μία νυκτί, οι απολιτικοποιημένοι έφηβοι των δημοσκοπικών μετρήσεων, μετατρέπονται σε «μαθητικό κίνημα»;
γ) Πώς γίνεται οι σημερινοί 16άρηδες, η γενιά των Η/Υ και του Διαδικτύου, να εκπροσωπούνται από συμβατικούς τους «επικεφαλής» ανύπαρκτων «συντονιστικών» οργάνων- οι οποίοι εκφράζονται με λόγο τόσο «ξύλινο» και μονοδιάστατο που παραπέμπει απ' ευθείας στο παρελθόν και σε συγκεκριμένο πολιτικό χώρο;

Παρόλ' αυτά, η ουσία του θέματος έγκειται αλλού, στη διαρκή απώλεια της νεανικής αθωότητας. Σήμερα, το τσιγάρο έχει αντικατασταθεί από ναρκωτικές ουσίες, τα πάρτυ από ξυλοδαρμούς με εξωσχολικούς και ο ρομαντισμός από θλιβερά συμβάντα σαν αυτό της Αμαρύνθου. Αν αυτές οι διαπιστώσεις ακούγονται υπερβολικές, ρωτήστε καλύτερα τον μικρό σας εξάδελφο που είναι ακόμα μαθητής. Θα αντιτάξει κανείς, επίσης, ότι αυτά δε συμβαίνουν μόνο στις καταλήψεις και θα 'χει απόλυτο δίκιο. Το μαρτυρούν, άλλωστε, τα δεκάδες video ακραίου περιεχομένου, που καταγράφονται σε αίθουσες και προαύλια σχολείων εν λειτουργία και κυκλοφορούν στο Διαδίκτυο και στα κινητά τηλέφωνα. Όμως, αν τέτοια περιστατικά συμβαίνουν υπό κανονικές συνθήκες, σε καταστάσεις ανωμαλίας της σχολικής λειτουργίας, όπως αυτή της κατάληψης, μεγιστοποιούνται και πολλαπλασιάζονται.

ΖΗΤΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ: Πριν λίγες ημέρες, «αναρχικοί» επισκέφθηκαν την Αμάρυνθο με σκοπό τον εκφοβισμό των πολιτών και την καταστροφή μνημείων και ιδιωτικών περιουσιών. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί που έθεταν θέμα ρατσισμού των Αμαρυνθίων ολόκληρη μερόνυχτα, διέθεσαν ελάχιστο χρόνο για το εν λόγω συμβάν. Προφανώς, η αντιρατσιστική τους ευαισθησία δε συμπεριλαμβάνει το ρατσισμό που υφίστανται Έλληνες πολίτες από μία φαιδρή μειοψηφία που ασκεί, φασιστικά, σωματική και ψυχολογική βία και καταπατά συνταγματικά τους δικαιώματα.

Η προσχεδιασμένη δημιουργία επεισοδίων στην περιοχή προκαλεί ανησυχία, αφού οι αστειότητες περί ρατσισμού κατερίφθηκαν από την ίδια την αλλοδαπή μαθήτριά και την μητέρα της που δήλωσαν ότι δεν έτυχαν ποτέ ρατσιστικής αντιμετώπισης από την τοπική κοινωνία.. Ως τώρα, τέτοια φαινόμενα συνέβαιναν στα αστικά κέντρα. Η εξαγωγή τους στην επαρχία «κτυπά το τελευταίο καμπανάκι» για την Πολιτεία.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ε-
δημοκρατία

http://www/.com http://www/.com http://www/.com @ http://www/.com http://www/.com http://www/.com

e-democracy, μια νέα πρόκληση από το παρελθόν

Ηλεκτρονική δημοκρατία: Τι είναι αυτό;

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία σε διεθνές επίπεδο σχετικά με την ποιότητα της δημοκρατίας που βιώνουν οι πολίτες των λεγόμενων οικονομικά ανεπτυγμένων δυτικών κρατών καθώς, ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει το σύγχρονο αντιπροσωπευτικό-κοινοβουλευτικό μοντέλο έχει να κάνει με το συνεχώς μειούμενο ενδιαφέρον των πολιτών για τα κοινά και τον μερικό -ή και ολικό- πολίτη φορέα- **αποκλεισμό τους από τις διαδικασίες διαμόρφωσης και λήψης των αποφάσεων**. Έτσι, η ανάγκη ανάπτυξης και υιοθέτησης ενός μοντέλου που θα δράσει ενισχυτικά και συμπληρωματικά προς την κατεύθυνση της **επαναδραστηριοποίησης του πολίτη**, αναδεικνύεται ολοένα και περισσότερο σε κυρίαρχο ζήτημα για τη σύγχρονη κοινωνία.

Σε αυτό το πλαίσιο, διάφορες θεωρίες έχουν αναπτυχθεί και συζητηθεί κατά καιρούς: κάποιες πραγματικά ριζοσπαστικές και ενδεχομένως μη εφαρμόσιμες, ενώ άλλες πολύ ενδιαφέρουσες και πιθανών άμεσα πραγματοποιήσιμες. Αυτές, που συγκεντρώνουν και το μεγαλύτερο ενδιαφέρον, στηρίζονται στις αρχές της άμεσης δημοκρατίας.

ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Χωρίς κατά βάση να αποτελούν κάτι το καινούργιο -ειδικά για τα ελληνικά πράγματα, βλέπε Εκκλησία του Δήμου 5ος αιώνας π.Χ.- οι αρχές του μοντέλου της άμεσης δημοκρατίας μοιάζουν να ανακαλύπτονται ξανά καθώς γίνονται και πάλι επίκαιρες μέσα από την προσπάθεια για αντιμετώπιση του διογκούμενου προβλήματος του **δημοκρατικού ελλείμματος** όπως αυτό εκδηλώνεται με διάφορες μορφές: απολιτική συμπεριφορά -κυρίως των νέων-, αυξανόμενη αποχή από τις εκλογικές διαδικασίες -τόσο σε τοπικό όσο και εθνικό επίπεδο-, **αίσθημα απόρριψης του πολίτη από το κράτος και αποκλεισμού του από τα κέντρα λήψης των αποφάσεων και άσκησης της εξουσίας**, γενικότερη απαξίωση του πολιτικού συστήματος.

Η επικρατούσα άποψη είναι πως, ένα μετεξελιγμένο μοντέλο μιας **σύγχρονης εκκλησίας του δήμου**, μπορεί να δράσει **υποβοηθητικά και παράλληλα με το υπάρχον αντιπροσωπευτικό σύστημα** έμμεσας δημοκρατίας ενώ, θα έχει βάση ύπαρξης και πραγμάτωσης μόνο εφόσον διασφαλιστούν οι απαραίτητες εκείνες συνθήκες που θα επιτρέπουν στους πολίτες να διαδραματίσουν ένα πιο **ενεργό ρόλο στη διαμόρφωση της πολιτικής ατζέντας υπό όρους ουσιαστικότερης και πιο άμεσης συμμετοχής τους στη λήψη αποφάσεων**.

Οι πιο κρίσιμοι παράγοντες επιτυχίας ενός τέτοιου εγχειρήματος αφορούν αφενός τη **διασφάλιση ίσης πρόσβασης για όλους στην πληροφόρηση** και αφετέρου την ύπαρξη μηχανισμών που θα επιτρέπουν **ευρεία και άμεση συμμετοχή στο διάλογο και τις δημοκρατικές διαδικασίες** καθώς, το ζητούμενο είναι η **ανάδειξη θεμάτων προς συζήτηση απευθείας από το λαό** και η δυνατότητα λήψης αποφάσεων για ζητήματα τόσο τοπικού όσο και εθνικού ενδιαφέροντος μέσω μιας άμεσης διαδικασίας όπως για παράδειγμα τα **δημοψηφίσματα**.

ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ

Σε αυτό το πλαίσιο, η τεχνολογία και ειδικότερα το διαδίκτυο καλούνται να διαδραματίσουν τον **επιτελικό ρόλο του διαμεσολαβητή -εξηγητή**. Φυσικά, ένα τέτοιο εγχείρημα, δεν θα μπορούσε κανείς να το αντιμετωπίσει από την τεχνολογική μόνο σκοπιά καθώς αυτό θα ήταν -αν και πιο εύκολο!- εν τέλει καθόλου αποτελεσματικό. Ωστόσο, η **τεχνολογική πρόκληση της ηλεκτρονικής δημοκρατίας** αφορά στη χρήση όλων των διαθέσιμων εργαλείων -internet, κινητά τηλέφωνα, τηλεόραση κλπ- με **απώτερο στόχο την υποστήριξη και ενδυνάμωση των δημοκρατικών διαδικασιών μέσα από τον επαναπροσδιορισμό της συμμετοχής του πολίτη**.

Μέχρι σήμερα, έχουν γίνει κάποια βήματα προς την κατεύθυνση της εξυπηρέτησης του πολίτη από το κράτος με τρόπο φιλικότερο και αποτελεσματικότερο, τουλάχιστον όσο αφορά κάποιες **συναλλαγές με κρατικές υπηρεσίες -e-government-**. Αυτές όμως οι βελτιώσεις αφορούν περισσότερο το διαχειριστικό-πελατειακό κομμάτι της σχέσης πολίτη-κράτους και δρουν επικουρικά μόνο στο γενικότερο πλαίσιο ανάπτυξης ενός μοντέλου ηλεκτρονικής δημοκρατίας, η έννοια της οποίας είναι ευρύτερη και βαθύτερη καθώς αναφέρεται στην αναβαθμισμένη συμμετοχή του πολίτη στα κοινά.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η εφαρμογή δράσεων ηλεκτρονικής δημοκρατίας δεν είναι εύκολη υπόθεση. Ειδικά σε χώρες όπως η Ελλάδα, όπου εκτός από την **υστέρηση σε τεχνολογικό επίπεδο** -εξαιρετικά χαμηλό ποσοστό διείσδυσης του διαδικτύου- υπάρχουν και **θεσμικά κωλύματα** -αδυναμία διεξαγωγής δημοψηφισμάτων παρά μόνο με την έγκριση της εκάστοτε κυβερνητικής πλειοψηφίας- που αναιρούν την όποια ωφέλιμότητα μπορεί να προκύψει. Ειδική μνεία γίνεται ωστόσο τελευταία εν όψει της αναθεώρησης του Συντάγματος στο ζήτημα της άμεσης δημοκρατίας, όπου μπορεί να αποτελέσει μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία για ένα γόνιμο και ειλικρινή διάλογο.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, η επιτυχημένη ή όχι ανάπτυξη δράσεων ηλεκτρονικής δημοκρατίας εξαρτάται από τον βαθμό στον οποίο θα είναι εφαρμόσιμες και αποτελεσματικές. Έτσι, κεντρικό ζήτημα αποτελεί το θέμα της **χρηστικότητας** και της **μαζικής αποδοχής** από την κοινωνία ενός ανάλογου **μέσου «διαχείρισης των κοινών» που θα πρέπει να είναι «προσβάσιμο» και αποδεκτό απ' όλους** μέσα σε ένα **γνωστό και προκαθορισμένο πλαίσιο λειτουργίας**.

Διαφορετικά, ενέχει ο κίνδυνος της δημιουργίας μιας νέας **επιτίσιμης ολιγαρχίας** που **μετακυλώντας ευθύνες** θα ανακυκλώνει ουσιαστικά τα σημερινά προβλήματα στο όνομα μιας νέας, πιο ισχυρής, άμεσης, ηλεκτρονικής δημοκρατίας. Και αυτό είναι κάτι που κανείς δεν θέλει...ή μήπως όχι;... (συνεχίζεται)

NUEVO

Υ.Γ. Οι κάτοικοι της Αμαρύνθου, εν μέσω της κυριακάτικης ραστώνης, σκώθηκαν από...τις καφετίες και «αιχμαλωτίσαν» τους ταραξίες, πράττοντας αυτό που δεν πράττει η Ελληνική Αστυνομία και δεν τοιμά η πολιτική ηγεσία αυτού του τόπου. Και ο άξιος Υπουργός Δημοσίας Τάξεως, παρ' ότι έχει για σύμμαχο τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, μένει «ακάλυπτος» στα πυρά ψευτοκοιτουριάρηδων κονδυλοφόρων και τηλεσχολιαστών της κακιάς ώρας, προσπαθώντας να αποδείξει ότι «δεν είναι ελέφαντας»....

του Κώστα Χατζή

του Γιώργου Ν. Χουλιάρα

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ανασκό
πηση

2005-2006:

ΜΙΚΡΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ 2 ΧΡΟΝΙΑ ΓΕΜΑΤΑ ΔΡΑΣΗ!



Μετανάστες στην Ελλάδα της Ευρώπης: Συμβίωση, ένταξη, ανοχή

Θρα για μια νέα μεταναστευτική πολιτική. Συμμετοχή της ONNEA στο δημόσιο διάλογο.
23 Μαρτίου 2005, ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ
Συμμετείχαν: Γ. Βουλγαράκης Υπουργός Δημοσίας Τάξεως, Μ. Χρυσοκίδης γ. Υπουργός Δημοσίας Τάξεως Βουλευτής ΠΑΣΟΚ, Δ. Παξινός Πρόεδρος ΔΣΑ, Α. Ζαβός Πρόεδρος Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής, Χ. Κουρούσης Ειδικός Γραμματέας Σώματος Εκπαιδεύσεως Εργασίας.
Συντονιστής ο δημοσιογράφος Αλέξης Παπαχελάς.

30 χρόνια ONNEA 30 χρόνια Φιλελεύθερης Δράσης

(Ξενοδοχείο Ledra Mariott)

Τριανταριάμε!!!

Βράβευση των πρώτων προέδρων από τον νυν Πρόεδρο της ONNEA Γ. Παπανικολάου.

Παρόντες: όλοι οι διατελέσαντες Πρόεδροι της ONNEA (Α. Παπαδηγόρας, Δ. Τσιγμούνης, Β. Μιχαηλίδης, Ε. Μειμαράκης, Γ. Βουλγαράκης, Σ. Μαύρος, Ι. Κονιζάκης, Κ. Χατζηδάκης, Ε. Στυλιανίδης, Π. Σιδέρης, Δ. Μαραβέλλας, Ι. Οικονόμου, Χ. Κουρούσης)

Χαιρετισμός από την ΥπΕΠΘ και Μ. Γιαννάκου και το Γραμματέα της Κ.Ε. της ΝΔ και Ε. Μειμαράκη.

Απόδοση των εσόδων της εκδήλωσης της 7ης Οκτωβρίου σε εκπρόσωπο του Ελληνικού Τμήματος του Διεθνούς Ιδρύματος Έρευνας Νεανικού Διαδήτη.



«Είμαστε νέοι, δεν μας σημαδεύουν τα χρώματα!»

4 Νοεμβρίου 2005 Ξενοδοχείο Τιτάνια

Συμμετείχαν: Υπουργός Εσωτερικών Δημοσίας Διοίκησης και Απομείνωσης Π. Παυλιόπουλος, ο γραμματέας της Κ.Ε. της ΝΔ Ε. Μειμαράκης και ο πρόεδρος της ONNEA Γ. Παπανικολάου.

Όταν ήμασταν μικροί, γελοιάσαμε με την ταινία "Υπάρχει και Φλότσο", όπου ο Γουόρενς ομολογούσε ότι η βασική του απασχόληση σκετιζόταν με το γεγονός ότι ήταν του κόμματος! Μεγαλώνοντας, διαπιστώνουμε με μελαγχολία ότι το κομματικό κράτος που εργαζόμαστε σταδιακά το ΠΑΣΟΚ μετέτρεπε τον Γουόρενς από γραμμική φριχούρα σε κεντημένο και μαθημένο πρόσωπο της ελληνικής κοινωνίας. Σήμερα, έχουμε βαθιά πεποίθηση ότι έρχεται η ώρα όπου τα χρώματα δεν θα μας διαχωρίζουν πια σε παιδιά και σημαδεύουν τα χρώματα!



"Ειρήνη Παραμαλιώ"

Με μία εκδήλωση έξω από τα μαθητικά κέντρα επέλεξε η ONNEA να τιμήσει την επέτειο του Ποίντεκχάιμ. Η εκδήλωση, που έγινε την Τρίτη 14 Νοεμβρίου 2006 στο κατάμεστο από νέους και νέες θέατρο «ΜΠΡΟΝΤΟΥ-ΕΛ», τιτλοφορείτο «Ειρήνη, παραμαλιώ» και κεντρικός ομιλητής ήταν ο πρώην υπουργός Εξωτερικών Πέτρος Μοιλιάδης.



Παγινόμα Ημέρα κατά τον Καπνίσματος

Σάββατο 4 Ιουνίου 2005. Καισαριανή (Γήπεδο Αστέρα)

Αγώνες ποδοσφαίρου μεταξύ της ομάδας της ONNEA και της ομάδας των δημοσιογράφων της Ε.Ρ.Τ. (μαλντερο ματσάκι δεν το θρίσκει εύκολα. Δεν προσφέρεται για στοιχηματισμό!)



ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ: ΘΕΜΕΛΙΟΣ ΛΗΘΟΣ ΤΗ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
(Εκδήλωση Επετείου 17 Νοεμβρίου)

Τετάρτη 16 Νοεμβρίου 2005. Μουσείο Μπενάκη
Συμμετείχαν: Χ. Ζαχόπουλος Γ.Γ. Υπουργείου Πολιτισμού, Α. Καρετζόπουλος Ηθοποιός, Δ. Μπερεμής πρ. Βουλευτής ΝΔ, Δ. Ρίζος Εκδόστης-Διευθυντής ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Συντονιστής η δημοσιογράφος Π. Ταβρά. Ανοικτή συζήτηση για την Ελευθερία και την Δημοκρατία καθώς και για το πως οι σημερινοί φορείς του ελληνικού πολιτισμού κρατούν αιόλη αναμμένη τη δάδα των πανανθρώπινων ανών αξιών.

Στις έννοιες Ελευθερία και Δημοκρατία είναι αφιερωμένη και η έκδοση των σπουδών της Σχολής "Ορνεράκη".



Συνέδριο του EDS (European Democrat Students)
Κεντρικό θέμα "Μετανάστευση στη Νέα Ευρώπη: Προκλήσεις και Προοπτικές"

8-11 Δεκεμβρίου 2005

Το συνέδριο διοργανώθηκε από την ONNEA και τη ΔΗΤ ΝΔΦΚ, με τη συνεργασία του Ινστιτούτου Δημοκρατίας "Κωνσταντίνος Καραμανλής" και του Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Συμμετείχαν πάνω από 100 εκπρόσωποι φοιτητών νεοπαίων από 35 χώρες της Ευρώπης. Οι εκδηλώσεις περιλάμβαναν ομιλίες μαθητητών, συνεδριάσεις ομάδων εργασίας και ξεναγήσεις των συνέδρων.



NUEVO

"ΠΑΡΟΥΣΙΕΣ 2006"

Λευιάδα, 16-18 Ιουνίου

3000 νέοι και νέες από όλη την Ελλάδα συμμετείχαν στην τριήμερη γιορτή πολιτικής και πολιτισμού, που περιλάμβανε ομιλίες, πολιτικές συζητήσεις, συναυλίες, καλλιτεχνικά δρώμενα, εκθέσεις βιβλίου, ζωγραφικής και φωτογραφίας - όλα στο μικρό χωριό που είχαν στήσει τα μέλη της ONNEA στο «πάρο των ποιητών» της πόλης της Λευιάδας!

«ΠΑΡΟΥΣΙΕΣ 2005»

Λήμνος, 15-17 Ιουνίου 2005

Λήμνος, 15-17 Ιουνίου 2005
Σχεδόν 2000 νέοι και νέες συμμετείχαν στην πρώτη πανελλήνια διοργάνωση πολιτικής νεοπαίας ανάλογου χαρακτήρα, που έλαβε χώρα στην Περιφέρεια, αποδεικνύοντας ότι «το εα στην Ελλάδα είναι εκεί όπου κεντάει κέντρο της Ελλάδας είναι εκεί όπου κεντάει την καρδιά της και η καρδιά της κεντάει στην Περιφέρεια». Με το σύνθημα «είμαστε στο κέντρο» και με πλήθος δράσεων πολιτικού, πολιτιστικού και οικολογικού χαρακτήρα, το τριήμερο φεστιβάλ της ONNEA έμεινε αξέχαστο σε όλους!





ΟΙ ΝΕΟΙ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ ΕΠΙΤΥΧΙΩΝ

Απέναντι στους διαμορφωτές της κοινής γνώμης, που επιχειρούν να μας πείσουν ότι επιτυχημένος είναι ο νέος που βρίσκεται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ενταγμένος στο σύγχρονο «σταρ-σίστεμ», το NUEVO θα παρουσιάσει σε κάθε τεύχος μια μικρή ιστορία μιας σπουδαίας επιτυχίας ενός νέου ανθρώπου.

Στο πρώτο μας τεύχος, ο Δημήτρης Σινάνος.



Ο Δημήτρης Σινάνος είναι μόλις 25 ετών αλλά είναι ένας από τους παλαιότερους βιοκαλλιεργητές στο νομό Κορινθίας, μια και ασχολείται με τη παραγωγή βιολογικών προϊόντων από το 1999. Ήρεμος, αλλά και αποφασιστικός, σου μεταφέρει αμέσως την αγάπη του για τη γεωργία. Μας εξηγεί τους καθημερινούς αγώνες που δίνει για να να πείσει την τοπική κοινωνία για τη σημασία των βιολογικών προϊόντων, τις δυσκολίες που συνάντησε αρχικά για να πουλήσει τα προϊόντα του ως βιολογικά και την ανάγκη να έχει ο βιοκαλλιεργητής οικολογική συνείδηση. Οικολογική συνείδηση; Αλήθεια, τι είναι αυτό...

Δημήτρη, πώς αποφάσισες να ασχοληθείς κατ' αρχήν με την γεωργία και ειδικότερα με τις βιολογικές καλλιέργειες;

Τη βιολογική γεωργία την ξεκίνησε πειραματικά ο πατέρας μου το 1999, εντάσσοντας ένα μικρό κτήμα, περίπου 40 στρέμματα στο πρόγραμμα της βιολογικής γεωργίας. Μετά την απόλυσή μου από το στρατό το 1999 θέλησα να ασχοληθώ με τη γεωργία η οποία πάντα με ενδιέφερε ως αντικείμενο. Έχοντας όμως διαβάσει και μελετήσει κείμενα σχετικά με τη βιολογική καλλιέργεια αποφάσισα να επεκτείνω όλη την υπόλοιπη έκταση που έχω και να αφοσιωθώ στις βιολογικές καλλιέργειες. Σημαντικό ρόλο στην απόφαση μου έπαιξαν οι παγκόσμιες εξελίξεις και η στροφή του κόσμου στα βιολογικά προϊόντα ειδικά σε διάφορες ξένες αγορές, δείχνοντας μου πως εκεί είναι το μέλλον.

Τι μέγεθος έχει η έκταση σου και τι βιολογικά προϊόντα παράγεις σήμερα;

Η καλλιεργήσιμη έκταση είναι γύρω στα 100 στρέμματα, 100 με 120 στρέμματα συνολικά μαζί με την έκταση του πατέρα μου. Συνάλλα 10 στρέμματα που είναι βερικοκιές. Διότι ασχολούμαι και με την εναλλακτική καλλιέργεια ειδικότερα τις βερικοκιές ποικιλίας μπεμπέκο. Τα βιολογικά προϊόντα που παράγω είναι ελιά ελεοποιήσηση, βιολογικό λάδι δηλαδή βερικόκο μπεμπέκο όλα πιστοποιημένα από τον ΔΗΟ. Παρόλ' αυτά, όμως έχω σκοπό να εντάξω εντός του έτους και φιστικιές Αιγίνης οι οποίες είναι ακόμη σε πειραματικό στάδιο. Δεν το έχω εντάξει επίσημα διότι κάνω κάποιες προσπάθειες και κάποιες δοκιμές για την επιτυχή καταπολέμηση των εντόμων και γενικότερα των ασθενειών και των ιώσεων. Προσπαθώ διότι με ενδιαφέρει να κάνω μία καλή οργανωμένη και ολοκληρωμένη κίνηση που θα αφήσει και εμένα αλλά και τον καταναλωτή ικανοποιημένο.

Έχεις λάβει ενίσχυση από κρατικούς φορείς ή έχεις ενταχθεί σε κάποιο από τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την βιολογική καλλιέργεια;

Ναι, λαμβάνω επιδότηση, μάλιστα τα τελευταία χρόνια έχουν δοθεί αρκετά κίνητρα ώστε να αυξηθούν οι στρεμματικές εκτάσεις βιολογικής καλλιέργειας στην Ελλάδα. Αρχικά λαμβάνω μία επιδότηση για την ελιά ύψους 72,5 ευρώ ανά στρέμμα και για τις βερικοκιές 90 ευρώ το στρέμμα. Αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό κίνητρο και έχει παροτρύνει πολλούς καλ-

λιεργητές να στραφούν στη βιοκαλλιέργεια. Θέλω όμως σε αυτό το σημείο να τονίσω πως αυτό δεν αρκεί για να γίνει κάποιος επιτυχημένος βιοκαλλιεργητής. Αυτό που αποτελεί για μένα απαραίτητη προϋπόθεση και πρέπει να το διαθέτει κάθε παραγωγός βιολογικών προϊόντων είναι η οικολογική συνείδηση. Με άλλα λόγια δεν πρέπει κάποιος να στραφεί στη βιοκαλλιέργεια αποκλειστικά και μόνο για την επιδότηση ή για να ενταχθεί σε κάποιο πρόγραμμα ώστε να πάρει κάποια χρήματα. Διότι τα χρήματα των επιδοτήσεων δεν είναι εφ' όρου ζωής. Τα χρήματα είναι για 5 χρόνια με τη προοπτική ανανέωσης για άλλα 5 χρόνια. Το ζήτημα που προκύπτει είναι το τι θα κάνει ο εκάστοτε παραγωγός μετά τις δύο πενταετίες. Συνενώ αυτό δε πρέπει να λειτουργήσει αντίστροφα και μετά ο παραγωγός να αρχίσει να εγκαταλείπει τις καλλιέργειες του ή να αρχίσει να τα ραντίζει δημιουργώντας κατά αυτόν τον τρόπο επιπρόσθετα προβλήματα. Είναι πολύ σημαντικό λοιπόν στα 5 χρόνια αυτός που θα παίρνει την επιδότηση να αποκτάει και οικολογική συνείδηση, εάν δεν την έχει τουλάχιστον από πιο πριν. Άρα οι στόχοι ενός νέου βιοκαλλιεργητή πρέπει να είναι κατά σειρά η απόκτηση οικολογικής συνείδησης, η εμπορία, η προμήθεια και φυσικά να γνωρίσει αλλά κυρίως να γνωριστεί το προϊόν του από τους καταναλωτές. Και όλα αυτά όπως καταλαβαίνετε είναι μία αλυσίδα ώστε στο τέλος να έχουμε ένα καλό αποτέλεσμα. Πάνω απ' όλα όμως με αυτό τον τρόπο θα κερδίσει η βιολογική γεωργία..

Όταν αποφάσισες να επεκτείνεις την βιολογική καλλιέργεια σε όλες τις εκτάσεις σου υπήρχε σκεπτικισμός από την κοινωνία για το τι είναι τα βιολογικά προϊόντα, σε τι ωφελούν στο να υπάρχουν; Γνώριζε ο κόσμος τι είναι τα βιολογικά προϊόντα;

Σαφέστατα όχι μόνο δεν γνώριζε αλλά κατέκρινε την κίνηση μου, θεωρώντας ότι ένα βιολογικό κτήμα είναι ένα κτήμα το οποίο είναι εγκαταλειμμένο. Ήταν μια λάθος αντίληψη του κόσμου που όσο περνάει ο καιρός σιγά-σιγά τείνει να ξεπεραστεί αλλά ακόμη επικρατεί σε μερίδα ανθρώπων αυτή η εντύπωση. Μάλιστα μου είχαν πει αρκετές φορές ότι η βιολογική γεωργία σημαίνει α-καλλιέργεια. Ίσα – ίσα μιλάμε για περισσότερες, πολλές περισσότερες ώρες εργασίας και σαφέστατα αυτό δημιουργεί προβλήματα όσον αφορά το κόστος εργασίας το οποίο αυξάνεται, με ότι αυτό συνεπάγεται.

Αντιμετώπισες δυσκολίες στο να διοχετεύσεις τα προϊόντα σου, ως βιολογικά προϊόντα στην Ελληνική αγορά; Πως πιστεύεις ότι μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτό το ζήτημα για άλλους αγρότες;

Ναι, αντιμετώπισα αυτό το πρόβλημα και εξακολουθώ να το αντιμετωπίζω διότι στην Ελλάδα είναι πιο εύκολο να πουλήσεις το προϊόν σου ως συμβατικό ή χύμα. Υπήρχε και υπάρχει ακόμα αυτό το πρόβλημα στη διάθεση. Αυτό που χρειαζόμαστε από το κράτος είναι να δοθούν διάφορες επιδοτήσεις ώστε να βγούν κάποια προγράμματα τα οποία κατορχήν θα βοηθήσουν στην σωστή ενημέρωση τόσο του αγρότη όσο και του βιοκαλλιεργητή αλλά και των καταναλωτών. Αν βγουν τέτοια προγράμματα ειδικά για βιοκαλλιεργητές θα βοηθήσει να φτιαχτούν νέες επιχειρήσεις που στη συνέχεια θα διευκολύνει την

εμπορία του προϊόντος. Πάντως αυτή τη στιγμή δεν υπάρχουν επαρκείς επιχειρήσεις βιολογικών προϊόντων στην Ελλάδα και ειδικά στο νομό μας, στο νομό Κορινθίας. Διότι όπως και να έχει μία εταιρία δεν μπορεί να αγοράσει τα προϊόντα όλη του νομού. Σαφέστατα χρειάζονται και άλλες. Το ότι υπάρχουν μία, δύο, τρεις αυτό δεν βοηθά καθόλου τους βιοκαλλιεργητές. Διότι όταν ο ρυθμός ανάπτυξης των βιοκαλλιεργητών είναι 3% και ο ρυθμός ανάπτυξης των συγκεκριμένων επιχειρήσεων είναι πολύ χαμηλότερος γίνεται αντιληπτό πως δημιουργεί πολλά προβλήματα στην εμπορία.

Έχεις σκεφτεί που θα πουλάς τα προϊόντα σου; Δηλαδή σκοπεύεις να τα πουλάς στην Κορινθία, στην Αθήνα ή σε σκέφτεσαι διάφορες χώρες στο εξωτερικό;

ΑΠ.: Το σκεπτικό σαφέστατα είναι πολύπλευρο. Όπου υπάρχει αγορά. Όπου υπάρχει αγορά γερή, στέρεα και αξιόπιστη. Όπου μπορέσουμε να το δώσουμε. Η ελληνική αγορά φυσικά και με ενδιαφέρει, αλλά σε πιο μεγάλες συσκευασίες διότι στην Ελλάδα δεν δουλεύονται τόσο πολύ μικρές συσκευασίες όπως γυάλινα μπουκάλια του μισού λίτρου ή των 250ml ή των 750ml. Εμείς έχουμε συνηθίσει σε πιο μεγάλες μη γυάλινες συσκευασίες, σε ντεκεδες, 5 λίτρων και άνω. Παρόλα αυτά και στο εξωτερικό όμως σε μικρότερες συσκευασίες, σε συσκευασίες δώρων, σε συσκευασίες που είναι πιο εύχρηστες. Γιατί στο εξωτερικό το βιολογικό λάδι το δουλεύει λίγο σαν είδος δώρου σε γυάλινες συσκευασίες των 250ml ή των 500ml. Είναι κατά κάποιο τρόπο είδος πολυτελείας. Όσον αφορά την Κορινθία, επειδή είναι μία περιοχή που ανέκαθεν είχε τη παραγωγή ελαιολάδου ως κύριο εισόδημα, δηλαδή οι αγρότες κατά κύριο επάγγελμα έχουν το λάδι, δύσκολα μπορείς να απευθυνθείς στο συγκεκριμένο νομό. Απευθύνεσαι πιο πολύ σε περιοχές οι οποίες έχουν έλλειψη από αυτό το είδος.

Τί είναι η βιολογική καλλιέργεια;

Η βιολογική καλλιέργεια είναι ένα ολοκληρωμένο σύστημα παραγωγής και διαχείρισης αγροτικών προϊόντων, που προστατεύει το περιβάλλον σε όλα τα στάδια διαχείρισης του οικοσυστήματος, προσπίζοντας ταυτόχρονα την υγεία των καταναλωτών. Κύριο χαρακτηριστικό της βιολογικής καλλιέργειας είναι η απουσία χημικών λιπασμάτων, ζιζανιοκτόνων, φυτοφαρμάκων, ορμονών και άλλων εξίσου επικίνδυνων χημικών ουσιών σε όλα τα στάδια της παραγωγής. Επιπλέον τα βιολογικά προϊόντα δεν περιέχουν συντηρητικά, πρόσθετα και διάφορες άλλες χημικές ουσίες στη σύνθεσή τους.

Οι πρακτικές της βιολογικής καλλιέργειας είναι τέτοιες που προστατεύουν το περιβάλλον, προφυλάσσουντα έτσι τη βιοποικιλότητα του οικοσυστήματος. Με τις πρακτικές της βιολογικής καλλιέργειας επιτυγχάνεται ένα ισορροπημένο σύστημα, καθώς σε αντίθεση με τη συμβατική γεωργία, η βιολογική γεωργία ανταπευπίζει με σεβασμό την φύση και προστατεύει άμεσα το έδαφος, την ατμόσφαιρα και τα αποθέματα νερού. Με σεβασμό στη σοφία της φύσης, οι βιοκαλλιεργητές συνδυάζοντας την παράδοση με τη σύγχρονη γνώση, χρησιμοποιούν μόνο φυσικά λιπάσματα, ενισχύουν τη γονιμότητα του εδάφους εναλλάσσοντας τα είδη που καλλιεργούν και επιτρέπουν τη φυσική ωρίμανση των καρπών χωρίς να εντατικοποιούν ή να επιταχύνουν την παραγωγή με τεχνητές μεθόδους.

(πηγή: www.greenfarm.gr)



NUEVO



Οδοιπορικό στη χώρα του ΤΣΙΠΟΥΡΟΥ



ή αλλιώς ήπια, έφαγα, χόρεψα, (ερωτεύτηκα) κ.λ.π.

Γεια (όπως λέμε εις υγείαν), χικ,

Επειδή όταν γίνεις δυσκολεύεσαι λίγο να πεις ψέματα, κι επειδή μου αρέσει η αλήθεια και μάλιστα σε θέματα της καθημερινότητας, σας απειλώ,

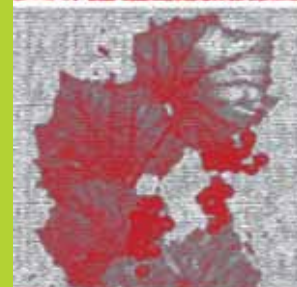
ότι θα γράφω συχνά, χικ.

Νοέμβριος 2006 και σε όλη τη χώρα οι γνώστες του καλού ποτού ξέρουν πως ήρθε η ώρα να βγάλουμε τα φεινά τσίπρα (καμία σχέση με τον γνωστό υποψήφιο δήμαρχο). Όποιοι δεν έχει πει το άγιο τσιπουράκι, δεν έχει δοκιμάσει το πιο καθαρό και παραδοσιακό ποτό. Το τσίπουρο είναι (όπως γράφουν και τα λεξικά) απόσταγμα από τα ράκη των σταφυλιών που μένουν, μετά το πάτημα πολλών παρθένων πανέμορφων κοριτσιών (δεν το γράφουν αυτό τα λεξικά και δεν έχω φωτογραφίες) και την εξαγωγή του μούστου για την παραγωγή κρασιού, χικ. Ευκαιρία λοιπόν να βρεθώ στο τόπο παραγωγής του και να σας μεταφέρω (εκτός από μερικά μπουκάλια) την εμπειρία μου από τη γιορτή τσίπουρου στη Βίτσα, ένα πανέμορφο χωριό στα Ζαγοροχώρια βόρεια των Ιωαννίνων.

Η επίσκεψή μου εκεί συνέπεσε με την απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών Γεωργίας της ΕΕ που συνεδρίασε στο Λουξεμβούργο πρόσφατα. Την Ελλάδα εκπροσώπησε ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Ευάγγελος Μπάσιλας. Σύμφωνα λοιπόν με αυτή την απόφαση, η κατοχύρωση των ελληνικών ποτών ούζο, τσίπουρο και τσικουδιά, από διάφορες περιοχές της Ελλάδας, καθώς και διάφορων ελληνικών ιακέρ, ως "προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων", επιτεύχθηκε στο πλαίσιο του νέου κανονισμού για τα αλκοολούχα ποτά.

Στο εξής, τα ποτά αυτά κατοχυρώνονται ως ελληνικά και προστατεύονται, τόσο στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και έναντι τρίτων χωρών. Για το τσίπουρο συγκεκριμένα κατοχυρώθηκε η συνέχιση της παραγωγής του με τους παραδοτικούς, κατά περιοχή, παραδοσιακούς τρόπους, χικ. Η απόσταση του τσίπουρου είναι επιστήμη για τους Ζαγορίσιους. Με αγάπη μαζεύουν τα σταφύλια και τα πατάνε (οι όμορφες νεράιδες που σας είπα) και με μεγάλη φροντίδα τα αφήνουν στα βαριά δρύινα βαρέλια για τη ζύμωση. Μάλιστα συνηθίζουν να βάζουν μαζι, κρασί και μούστο και κατακάθι, για να έχει πιο γλυκιά γεύση. Τα αφήνουν για μέρες (παίζοντας με τάπες μπουκαλιών όπως λέει η γνωστή διαφήμιση) περιμένοντας και ανακατεύοντας συχνά για να μη μouxλιάσουν, χικ. Η αναμονή γίνεται με το παιχνίδι της δηλιωτής (ξαδερφάκι της ξερής) και είναι περήφανοι για τις επιδόσεις τους. Η πιο ευχάριστη ωστόσο στιγμή της διαδικασίας είναι η απόσταση, που γίνεται σε μεγάλα καζάνια συνδεδεμένα μεταξύ τους με σωλήνες. Εκεί τα τσίπρα βράζουν αργά, αργά και η απόσταση γίνεται πραγματικότητα. Η διαδικασία της απόσταξης είναι αφορμή φυσικά για γλέντι και συνήθως αυτοσχέδια πανηγύρια. Σε ένα τέτοιο πανηγύρι βρέθηκα κι εγώ, στη όμορφη Βίτσα. Το διοργάνωσε ο πολιτιστικός σύλλογος νέων του χωριού και πιστέψτε με πρώτη φορά είδα τόσους νέους ανθρώπους να αγαπούν τόσο πολύ την παράδοση, την ιστορία και τη λαογραφία του τόπου τους. Στο γλέντι που ακολούθησε με αγκάλιασαν και με φιλοξένησαν όπως ποτέ. Επίσης με χόρεψαν, με τίασαν, με πότισαν το μυστικό τους φίλτρο (με μέθυσαν) και έτσι σαν άλλος Αστερίξ ήρθα στην Αθήνα με νέες δυνάμεις. Τους έκλεψα και λίγο φίλτρο...χικ.

Οι νέοι του πολιτιστικού συλλόγου Βίτσας δίνουν τη δική τους συνταγή για να ευχαριστηθούμε το τσίπρο. Προσοχή, δεν βάζουμε μέσα γλυκάνισο (φίλτριες, λένε οι Ηπειρώτες), ούτε άλλα μυρωδικά που βάζουν στην Κρήτη. Το πίνουμε αργά... πολύ αργά... πάρα πολύ αργά, και το συνοδεύουμε με μεζέδες εκλεκτούς, χικ, και ελαφρούς, όπως κοψίδια, λαδερά, τυριά και γαλοτύρια, ένα αρνί, ένα κατσίκι βρε αδερφέ, κάτι. Τέλος, το συνοδεύουμε και με την κατάλληλη μουσική, κλαρίνο ηπειρώτικο και αργό... πολύ αργό... πάρα πολύ αργό, για να μερακλώσουμε.



Κάπως έτσι εξελίσσεται και το γλέντι που ο σύλλογος έχει διοργανώσει για να γιορτάσει τη φεινή σοδειά. Από το απόγευμα έχουν μπει τα καζάνια και το θείο υγρό βράζει. Ο Στέφανος, ο Θέμης και ο πρόεδρος Αλέξης κατά τις 9 θα δοκιμάσουν "τα πρώτα". Ήδη ο κόσμος έχει έρθει για να πάρει μέρος στη γιορτή και στα πρώτα τραπέζια βλέπω το Σπύρο Παπαδόπουλο (τον γνωστό ηθοποιό) με την παρέα του να περιμένει όπως όλοι. Οι νέοι του συλλόγου, με χαμόγελα (πες να πρόλαβαν να δοκιμάσουν;) φέρνουν τους μεζέδες και τα πρώτα μπουκάλια (όλα κερασμένα). Το κλαρίνο αρχίζει να παίζει και σε λίγο ο χορός ανάβει. Τα 2/3 από τα 450 άτομα που μετρώ είναι νέοι και από τα γύρω χωριά αλλά και τα Γιάννινα. Η Βίτσα έχει την πιο μεγάλη και δραστήρια νεολαία και πλέον αυτή η γιορτή είναι θεσμός. Η πρώτη γουλιά από το Ζαγορίσιο νέκταρ ανεβάζει και τη δική μου θερμοκρασία, με σπκύνει στο χορό. Γύρω στους 19 βαθμούς (γράδα ή νοί) το υπολογίζω, μου λείπει ένα φιλιράκι και έχει δικίο. Στην αυλή του σχολείου, σκεπασμένη από όλες τις πλευρές με πανί σαν αϊθουσα, και με μηχανές θερμού αέρα (έξω κάνει ψόφο), το γλέντι θα κρατήσει για ώρες, χικ. Στο διπλανό σπίτι η επιγραφή πάνω στην πέτρα με βάζει στο κλίμα, "Μισώ μνήμονα συμπότην" δηλαδή μισώ αυτόν που πίνουμε μαζί και το άλλο πρωί θυμάται (τί έκανα), χικ.

Τελικά μας βρίσκει το πρωί να χορεύουμε ακόμα, με ένα ηλίθιο χαμόγελο, χικ, από την καλή παρέα και το ωραίο γλέντι (και το πολύ τσίπρο). Έξω από το χώρο του μικρού πανηγυριού, το τοπίο είναι υπέροχο, με -6 βαθμούς θερμοκρασία, την οποία δεν πολυκαταλαβαίνω. Βουνά υπέροχα και ατμόσφαιρα καθαρή και αέρας τόσο φρέσκος που νομίζεις ότι δεν τον ανέπνευσε κανείς άλλος πριν από εσένα. Χαιρέτησα και ευχαρίστησα τα παιδιά του συλλόγου για τη ζεστή φιλοξενία τους και έφυγα με βαριά καρδιά από το Ζαγόρι, αφού υποσχέθηκα να επιστρέψω στο πανηγύρι του 15αυγούστου.

ΥΓ 1. Λέω να πεταχτώ μέχρι τον Τύρναβο την άλλη φορά να το δοκιμάσω με γλυκάνισο ή μέχρι την Κρήτη να πω τσικουδιές με μάρθα και φύλλα καρυδιάς, ...ή μήπως να πάω Ιταλία να πω γκραπές που μοιάζουν λίγο...χικ ...θα μου καλύψει τα έξοδα το περιοδικό; ...χικ ...καλά κύριε Αρχισυντάκτη πλάκα κάνω...χικ



ΥΓ 2. Χρηστικές οδηγίες για την πόση και τα συνοδευτικά. ● Προτεινόμενοι συνδυασμοί μεζέδων είναι, η αλατισμένη ντομάτα με φέτα και ζεστό χωριάτικο ψωμί, το κρύο αρνί με φέτα, η τηγανιά (κομματάκια χοιρινού) με γαλοτύρι, ο γίγας (φασόλι όχι της Κυψέλης) λαδερός και με μπριάμ κολοκύθι και πατάτα, ο καπαμάς, το σπετσόφάι και κάθε είδους πίτα. ● Γίνονται διάφορες αποστάξεις του τσίπουρου και αναλόγως ποικίλουν οι βαθμοί του, 17 με 20, 40 με 45, ακόμα και 90 βαθμοί (πόσιμο οινόπνευμα). Επιλέξτε να το πίνεται σχετικά ελαφρύ (μέχρι 45) ή για εντριβές όταν είστε κρυμμένοι το 90άρι. Όταν έχετε κρύψμα, μπούκωμα και πονόλαιμο ζεστάνετε το (μην το βράζετε) και προσθέστε μια κουταλιά μέλι, πιείτε το και θα δείτε τι καλό φάρμακο που χύνεται (ο μεθυσμένος δε φοβάται αρρώστια).

ΥΓ 3. Τελειώνοντας πρέπει να σας πω, ότι από το ταξιδάκι στην Βίτσα και τα Ζαγοροχώρια έφερα και μια νταμπιτζάνα τσίπουρο. Με αυτό "πότισα" τους φίλους συντάκτες και τον Αρχισυντάκτη του περιοδικού (... "δεν ασίζουμε τον σπόνσορ", που έλεγε και το παλιό Κομφούτσο, νυν AMAN).

Τώρα καταλαβαίνετε λοιπόν γιατί γράφουν έτσι... ζαλισμένα. Τελευταίο ΧΙΚ.

NUEVO

ΤΣΙΠΟΥΡΟΤΣΙΠΟΥΡΟΤΣΙΠΟΥΡΟΤΣΙΠΟΥΡΟ

Αλέξανδρου Σπύρου



Κινηματογράφος

ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΝΕΜΑ;

Η ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΟΙ ΕΛΠΙΔΕΣ, ΤΑ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΛΑΘΗ ΠΡΟΣ ΑΠΟΦΥΓΗ



Ο εμπορικός κινηματογράφος της εικοσαετίας 1950-1970 μοιάζει σήμερα σαν το μακρινό εκείνο παρελθόν στο οποίο μπορεί να ανατρέξει κανείς μονάχα μέσω των συνεχών επαναλήψεων της τηλεόρασης. Η κίνηση στους κινηματογράφους της εποχής σε τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί με το ανααιμικό τοπίο της σημερινής πραγματικότητας όπου οι ελληνικές παραγωγές, εκτός από κάποιες εξαιρέσεις (Λούφα και Παράλληλη 2, Πολιτική Κουζίνα, Οι Νύφες), με δυσκολία ξεπερνούν τα 10.000 εισιτήρια, και ακόμα και το σινεφιλ κοινό με δυσκολία επιλέγει να αφιερώσει τον χρόνο του σε ταινίες χαμηλού (αλλά όχι απαραίτητα καλλιτεχνικού) προφίλ με παρόμοια όπως 20 χρόνια πριν θεματολογία. Θεματολογία που εξαπλώνεται στην φτώχεια του νεοέλληνα και τη σάτιρα του μικροαστικού τρόπου ζωής του, στα μεταναστευτικά προβλήματα της μικρασιατικής καταστροφής ή ενίοτε των σημερινών μειονοτήτων, στο ιστορικό ή και κάποτε μαύρο πρόσφατο παρελθόν των ελλήνων, στην βιογραφική αγιοποίηση μεγάλων προσωπικοτήτων του ελληνικού πολιτισμού.

ΜΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΣΤΟ ΧΘΕΣ

Ο σημερινός Έλληνας σκηνοθέτης επιλέγει να στρέψει το, πολλές φορές αδιαμφισβήτητο, ταλέντο του στην κυνική απεικόνιση των προβλημάτων που καταρρακώνουν, ήδη από τις ταραχώδεις μεταπολεμικά ή μεταπολιτευτικά εποχές, καθημερινά την κοινωνία (αλλά όχι απαραίτητα σε εκείνα τα καθημερινά ζητήματα που θα έπρεπε να προκαλούν το ενδιαφέρον ενός ανθρωποκεντρικού σινεμά, όπως για παράδειγμα αυτά που θίγει το «Τέλος Εποχής»), ήες και ο μέσος πολίτης δεν γνωρίζει γι' αυτά, ήες και θέλει να τα ξεναζήσει στη σκοτεινή αίθουσα στην οποία πήγε ακριβώς για να δραπετεύσει. Πολλές φορές η επιτυχία έρχεται με αξιοπρόσεκτα καλλιτεχνικά και εμπορικά αποτελέσματα (Δεκαπενταύγουστος, Safe Sex), τις περισσότερες όμως ο καλλιτέχνης καταποντίζεται από την ανυδρία στα εισιτήρια για την οποία κατόπιν παραπονιέται σε συνεντεύξεις και απονομές βραβείων, κατηγορώντας μεταξύ άλλων την ελληνική πολιτεία (η οποία πράγματι δεν έχει καταφέρει ακόμα να εξασφαλίσει τα απαραίτητα οικονομικά και τεχνικά – βλέπε μεγάλα στούντιο, σχολές κινηματογράφου- μέσα για τους νέους δημιουργούς), τους δημοσιογράφους και κριτικούς (ακόμα και ως κουλτουριάρδες, ανθέλληνες ή

υβριστές), και πολλές φορές το ίδιο το κοινό που δέχεν δεν στηρίζει το νέο ελληνικό σινεμά. Δεν αντιλαμβάνεται ο νέος δημιουργός ότι ο θεατής θα επιλέξει, έχοντας κάθε δικαίωμα προς τούτο χωρίς φόβο μήπως κάποιος τον χαρακτηρίσει άσχετο, «ελαφροβλακικό», απαίδευτο ή γενιά των multiplex, να «επενδύσει» τα χρήματα και το χρόνο του σε προσεγγμένες παραγωγές (φυσικά εδώ παίζει μεγάλο ρόλο η ελληνική χρηματοδότηση), με πρωτότυπη ματιά και θεματολογία (που να έχει ως βάση της διάφορα κινηματογραφικά είδη όπως η παραμελημένη αλλά άμεσα συνυφασμένη με τις κοινωνικές δομές αστυνομική ταινία, η ταινία τρόμου ή το πολιτικό σινεμά), πειστικές ερμηνείες και πάνω από όλα την ικανότητα να προσφέρουν διασκέδαση ή προβληματισμό χωρίς παράλληλα να προκαλούν αισθήματα κατάθλιψης και μιζέριας.

ΤΕΧΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Η τέχνη για την τέχνη σε ένα κατ' εξοχήν λαϊκό μέσο έκφρασης και επικοινωνίας όπως ο κινηματογράφος μπορεί να καταστεί καταστροφική τόσο για το ίδιο το μέσο όσο και γι' αυτούς που το υπερασπίζονται και σήμερα έχουν φτάσει να κινδυνεύουν με αφανισμό ακριβώς εξαιτίας της αδια-



φορίας του κόσμου να παρακολουθήσει το (κατ' ευφημισμό μόνο) «νέο ελληνικό σινεμά». Κανείς δεν μπορεί να υποδείξει σε έναν καλλιτέχνη με ποιο θέμα να ασχοληθεί και τι πρέπει να τον προβληματίσει. Ούτε όμως ο καλλιτέχνης δικαιούται να αξιώσει από το κοινό την τυφή (στο όνομα μιας κακώς εννοούμενης φιλοελληνικής συνεννόησης) στήριξη του σε ένα έργο τέχνης που φαίνεται να είναι προσκολλημένο στον εξής συγκεκριμένο συντηρητικό τρόπο δουλειάς: αναπαράσταση, χιουμοριστική ή δραματική, της καθημερινότητας (με θεματολογικό επίκεντρο, ακόμα και στις φεινές «Ωρες κοινής ψυχίας» της Κ.Ευαγγελιάκου, τον μικρόκοσμο της ελληνικής πολυκατοικίας ή γειτονίας), με φτωχά μέσα, επίπεδες ερμηνείες από πολλούς σπουδαίους νέους ηθοποιούς που δεν επιλέγουν όμως το ρίσκο μιας ρεαλιστικής ερμηνείας ενός Μπράντο ή Ντε Νίρο στο πλαίσιο μιας μυθοπλαστικά σουρεαλιστικής κατάστασης ή την εκφραστική υπερβολή του Νικόλσον και του Πατρίνο στην αναπαράσταση μιας ρεαλιστικά έκρυθμης διάδρασης, αλλά αντίθετα αναπαριστούν τον ίδιο κάθε φορά μέσω έλληνα των κωμικοδραματικών σειρών της τηλεόρασης.

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

Τί άλλο βλέπουμε συνήθως; Πανομοιότυπες γωνίες λήψης και κάδρα που επικεντρώνουν στην δυστυχία του ήμοιρου πρωταγωνιστή, κείμενο και μοντάζ που δεν επιφυλάσσει καμία έκπληξη για το τι θα ακολουθήσει, ρυθμός βαρύς που έχει παγιωθεί ως ελληνικός, απεικόνιση μιας θεματολογίας που οι προοδευτικοί δημιουργοί ενστερνίζονται ως αποκλειστικά ελληνική –π.χ. φόβος προς το ξένο, μεταναστευτικό πρόβλημα- και γι' αυτό το λόγο την υπερασπίζονται με το πάθος πολιτικής διακήρυξης και όχι έργου τέχνης που, μέσω μιας δραματουργικής και σεναριακής δομής ικανής να δημιουργεί συγκινήσεις σεβόμενι παράλληλα όλες τις πλευρές ακόμα και αν υπερασπίζεται μία από αυτές, ο καθένας μπορεί να ερμηνεύσει όπως νομίζει και όχι όπως ο σκηνοθέτης ή ο σεναριογράφος τον «εκβιάζει». Έναν τρόπο παραγωγής εικόνων που φαίνεται να αγνοεί τις καινοφανείς (ήδη από τις δεκαετίες '60-'70 στην Αμερική και την Ευρώπη των αυτών) μεθόδους επικοινωνίας, πειραματισμού και αφύπνισης του ενδιαφέροντος που παρέχει η εξέλιξη των τεχνικών, των αντιλήψεων και της οπτικής γωνίας των δημιουργών ανά τον κόσμο, ακόμα και όταν αυτοί ασχολούνται με την πιο «μαγική» απλή ιστορία (π.χ. ο Βέντερς στα Φτερά του Έρωτα, ή ο Τριφύ στο μπροστά από την εποχή του «400 χτυπήματα», στο οποίο, μαζί με το νουσταλγικό σινεμά του Τζιουζέπε-«Σινεμά ο Παράδεισος»- Τονατόρε, πολύ θα θέλαμε να μοιάσει το φετινό «Uranica» του Κ.Καπάκα).

ΤΑ ΚΑΛΑ ΣΗΜΕΙΑ

Φυσικά τα παραπάνω δεν σημαίνουν ότι τα προβλήματα του ελληνικού σινεμά είναι μόνο αυτά ή ότι επικεντρώνονται μόνο στους δημιουργούς, την θεματολογία και το μέσο που αυτοί επιλέγουν για να εκφραστούν. Ούτε φυσικά υπονοείται ότι ο ημεδαπός κινηματογράφος παρουσιάζει μόνο μειονεκτήματα. Ευτυχώς, για κάθε ατυχή σύγκριση ενός «Dogville» ή «Manderlay» με έναν «Όμηρο», ενός «Amandeus» με έναν «Καβάφη», μίας «Μεγάλης Ανατρίχίλλας» με κάποιους «Απόντες»

(ελπίζουμε όμως και όχι με τις φεινές «Πορέες του Σ. Γκορίτσα»), εκείνης της αριστουργηματικής «Περιφρόνησης» με τους κοσμοπολίτικα τραγελαφικούς «Υπέροχους Ανθρώπους» ή των ταινιών του Αλμοδοβάρ με τους εθνικούς «Οργασμούς της Αγελάδας» και του αγγελοπουλικού «Λιβαδιού που δοκρύζει» με το πραγματικά επικό σινεμά του Σέρτζιο – «Κάποτε στην Αμερική»- Λεόνε ή την ιδιαίτερη γραφή του Αντονιόνι, υπάρχουν και νέες ελληνικές ταινίες που με τη διαφορετική, περισσότερο οικουμενική, θεματολογία, τη νέα γραφή και ματιά στη σκηνοθεσία («Το όνειρο του σκύλου» ή τα παλαιότερα «Singapore Sling» και «Βιοτεχνία Ονείρων»), το δυνατό σενάριο («Η αγριονία»), την προσεγγισμένη παραγωγή («Οι Νύφες») και τις δυνατές ερμηνείες («Ο Βασιλιάς»), μπορούν να οδηγήσουν, έστω και χωρίς τους μεγάλους προϋπολογισμούς, το ελληνικό σινεμά μακριά από το τωρινό του αδιέξοδο.

ΟΙ ΦΕΙΝΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ

Τέτοιες ταινίες ελπίζουμε να συναντήσουμε και στην φεινή παραγωγή από την οποία, μετά από μια πρώτη ματιά στα σενάρια και τους συντελεστές, ξεχωρίζουν το «Με την ψυχή στο στόμα» του Γ.Οικονομίδη (η υψηλή ελληνική πραγματικότητα δοσμένη τουλάχιστον με εντελώς υμώ τρόπο άνοιξε, παραπέμποντας και σε άλλες κλειστές κοινωνίες, τελικά τον δρόμο για τις Κάννες και αισώς για τους ελληνικούς κινηματογράφους), το «Έντουαρντ» της Α.Αντωνίου (που με διεθνείς συντελεστές, και ελπίζουμε αντικειμενική καταγραφή και ανάλογους τόνους, καταγράφει την μοναδική στα εγκληματολογικά χρονικά ιστορία ενός νεαρού Κοσσοβάρου που διαπράττει φόνο στην Αθήνα και μην αντέχοντας τις τύψεις επιστρέφει για να τιμωρηθεί), το «Πεθαίνοντας στην Αθήνα» του Ν.Παναγιωτόπουλου (που αν και δεν «εξεκολλάει» από την Αθήνα, την κινηματογραφεί όμως με ιδιαίτερο – μιούζικαλ- τρόπο, όχι όμως πάντα πετυχημένο), το «Straight Story» (με τους ξεκαρδιστικούς Β.Κυριακίδη – Έ.Μουρίκη να είναι οι μοναδικοί straight σε έναν gay κόσμο!), το «El Greco» του Γ.Σμαραγδή (εφόσον καταφέρει να ξεπεράσει τον στεγνό ακαδημαϊσμό που διακρίνει τις ελληνικές βιογραφίες), το «The last porn movie» του Κ.Ζάππα (όπου αν και μόνο η κινηματογραφική μεταφορά ενός επιτυχημένου έργου του Θ.Αθερίδη αρκεί για να κεντρίσει το ενδιαφέρον κυρίως ως προς τις δυνατότητες αποφυγής της θεατρικής μονιμότητας) και φυσικά το «Alter Ego» με τον Σ.Ρουβά (που θα προτιμούσαμε να μας επικεντρωθεί στις πραγματικές αγωνίες και διλήμματα ενός ροκ σταρ και όχι μόνο στην πιο γκλάμουρους πλευρά του) ως το απόλυτο στοίχημα του εμπορικού σινεμά. Το μόνο που μένει είναι να ευχαθούμε έναν καλύτερο φετινό, καλλιτεχνικά και εμπορικά, χειμώνα για τον ελληνικό κινηματογράφο!



του Μάνου Μπίλλη

NUEVO

40
41

ΜΕΛΛΟΝ. ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΛΟΙΠΗ ΖΩΗ ΜΑΣ.

«ΚΑΘΕ ΠΟΛΥ ΠΡΟΗΓΜΕΝΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΑΧΩΡΙΣΤΗ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΓΕΙΑ.»

ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΓΕΝΙΑ ΤΗΣ **ΝΕΑΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ**. ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΕΞΑΠΛΩΘΗΚΕ Η ΚΙΝΗΤΗ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑ, ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ, ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ, Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΝΤΕΟΣΚΟΠΗΣΗ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΤΟΣΑ ΑΛΛΑ. ΚΑΘΩΣ ΟΜΩΣ ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΣΤΡΑΠΙΑΙΕΣ, ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΕΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ. ΕΜΕΙΣ ΡΙΞΑΜΕ ΜΙΑ ΚΛΕΦΤΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΜΕ ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΜΑΣ.

ΠΡΙΝ ΞΕΚΙΝΗΣΟΥΜΕ ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΙΣ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΔΙΑΚΑΩΣ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΟΥΜΕ ΟΤΙ ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΠΙΘΑΝΑ. ΕΙΝΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΑΠΙΘΑΝΟ ΝΑ ΠΡΟΒΛΕΨΟΥΜΕ ΤΟ ΠΩΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΕ 50 Η 100 ΧΡΟΝΙΑ, ΑΛΛΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΠΕ Ο ALBERT EINSTEIN «ΔΕΝ ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ ΠΟΤΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ, ΚΑΘΩΣ ΠΑΝΤΑ ΕΡΧΕΤΑΙ ΑΡΚΙΕΤΑ ΓΡΗΓΟΡΑ».

Πιο «έξυπνοι» υπολογιστές!

Οι υπολογιστές είναι κάθε άλλο παρά σύγχρονη εφεύρεση. Πηγαίνουν πίσω χιλιάδες χρόνια στο παρελθόν. Παραδείγμα-τα είναι μεταξύ άλλων η αρχαία ελληνική τεχνολογία σαν τον υπολογιστή των Αντικυθήρων, και το πió πρόσφατο σύστημα με τις διάτρητες κάρτες της IBM του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Οι σημερινές κατευθύνσεις της τεχνολογίας των υπολογιστών υπογραμμίζουν την τάση να μπει σε καθοριστική θέση ο υπολογιστής σε κάθε πτυχή της ανθρώπινης δραστηριότητας. Οι τεχνολογίες αλληλεπίδρασης του υπολογιστή με τον άνθρωπο εξελίσσονται όλο και περισσότερο και οι υπολογιστές θα φτάσουν στο σημείο να μπορούν να καταλάβουν την ανθρώπινη συμπεριφορά και να προβαίνουν τις ανάγκες μας.

Είναι θέμα χρόνου μέχρι να κατασκευαστεί υπολογιστής με ευφυία αντίστοιχη της ανθρώπινης. Μεγάλη συμβοδή σε αυτή την κατεύθυνση θα έχουν οι κβαντικοί υπολογιστές. Η θεμελιώδης διαφορά τους με τη σημερινή τεχνολογία είναι ότι τα κυκλώματά τους θα κτίζονται στην κλίμακα μεγέθους των ατόμων και των ιόντων. Σε εκείνη την πολύ μικρή τάξη μεγέθους, την κβαντική, ο τρόπος αλληλεπίδρασης της ύλης είναι διαφορετικός από τις μεγαλύτερες κλίμακες. Εμφανίζονται ιδιότητες που μεταξύ άλλων δημιουργούν προοπτικές για σημαντικές αυξήσεις στην ταχύτητα επεξεργασίας και στον όγκο πληροφοριών που μπορεί να επεξεργαστεί παράλληλα ένας υπολογιστής. Έχει αποδειχθεί μαθηματικά ότι ένας τέτοιος κβαντικός υπολογιστής θα μπορεί να παραγοντοποιήσει (μία πολύ δύσκολη υπολογιστική δοκιμασία) ένα αριθμό με 400 ψηφία 10 δισεκατομύρια φορές πιο γρήγορα από ένα σημερινό supercomputer που θα έκανε κάποια εκατομύρια χρόνια να λύσει το πρόβλημα. Παρόλο που η κατασκευή ενός τέτοιου υπολογιστή απέχει δεκαετίες από την υλοποίησή του, ο αντίκτυπος θα είναι σημαντικός σε πολλούς τομείς όπως την εξορμώ-

ση πολύπλοκων καιρικών και αστρονομικών φαινομένων και την κρυπτογράφηση τηλεπικοινωνιών, που ήδη αποδίδει καρπούς.

Ερευνητές στο JPL Laboratory της NASA στοχεύουν στη δημιουργία υπολογιστών που εξελίσσονται και βελτιώνονται χωρίς την ανάγκη αντικατάστασης του hardware του. Ένα εξελισσόμενο hardware (Evolvable Hardware, EHW) θα μπορεί να αποδίδει βέλτιστα σε κάθε διαφορετική εφαρμογή.

Σπίτι που σκέφτεται για εμάς;

Τα σπίτια και τα κτίρια αποτελούν σημαντική αιτία της υπερκατανάλωσης ενέργειας και της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Οι μελλοντικές νομοθεσίες θα απαιτούν τα σύγχρονα κτίρια να καταναλώνουν και να χρησιμοποιούν για την κατασκευή τους



πολύ περιορισμένα ποσά ενέργειας και σύντομα νομοθεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα απαιτούν τα κτίρια να χαρακτηρίζονται σύμφωνα με τις ενεργειακές τους απαιτήσεις, πρακτικές όπου στην Αυστραλία εφαρμόζονται ήδη από το 2003.

Τα σπίτια του μέλλοντος θα επωφελούνται από τα διαρκώς εξελισσόμενα υλικά και τεχνολογίες. Θα παγιδεύουν τη θερμότη-



Τεχνολογία



τα του ήλιου και θα έχουν υψηλή μόνωση, ελαχιστοποιώντας τις απώλειες ενέργειας. Ηλεκτρονικά κυκλώματα θα ελέγχουν την θερμοκρασία, την υγρασία, τον φωτισμό και όλες τις συσκευές του σπιτιού για να μεγιστοποιήσουν την εξοικονόμηση ενέργειας, δεδομένων των κλιματικών συνθηκών. **Ο Kent Larson, κύριος ερευνητικός επιστήμονας στην Αρχιτεκτονική στο MIT, πιστεύει ότι τα σπίτια του μέλλοντος θα κατασκευάζονται μαζικά σε εργοστάσια σαν τα αυτοκίνητα, και μεταξύ άλλων θα αυτοκαθαρίζονται, θα είναι ενεργειακά αυτόνομα και θα συναρμολογούνται σαν τουβλάκια LEGO**

Σημαντικός όγκος έρευνας γίνεται σε τεχνολογίες αλληλεπίδρασης σπιτιού και των κατοίκων του. Μεταξύ των αναριθμη-των δυνατοτήτων τους θα μπορούν μέσω ηλεκτρονικών αισθητήρων να εκτιμούν την ψυχολογική κατάσταση και την διάθεσή μας όταν μπαίνουμε στο χώρο. Αυτομάτως θα επιλέγεται ο κατάλληλος φωτισμός και θερμοκρασία του χώρου και θα παίζει η κατάλληλη μουσική. Ακούγεται σαν όνειρο; Για κάποιους μπορεί, αλλά για κάποιους άλλους με αποστροφή στην κοινωνία παρακολούθησης στην οποία οδεύουμε, προκαλεί σίγουρα ανατριχίλες.

Πιο «άμεσα» μέσα;

Η πρόβλεψη του μέλλοντος των τηλεπικοινωνιών πάντα ήταν προβληματική. Στις αρχές της δεκαετίας του '80 η γνωστή εταιρεία συμβούλων McKinsey προσλήφθηκε από τον αμερικανικό κολλοσσό στις τηλεπικοινωνίες AT&T και προέβλεψε μια παγκόσμια αγορά 900.000 συσκευών μέχρι το 2000. Σήμερα 900.000 συσκευές πωλούνται κάθε μέρα. Το μέλλον είναι ακόμα πιο αβέβαιο.

«Σύγκληση των υπηρεσιών» είναι η φράση κλειδί, σύμφωνα με τον Dr Walter Tuttlebee, διευθυντή της εταιρείας συμβούλων για τηλεπικοινωνίες Mobile VCE. Οι φορητές συσκευές θα συνδυάζουν όλο και περισσότερες λειτουργίες και υπηρεσίες. Πολλές προσωπικές «έξυπνες» συσκευές θα δικτυώνονται δυναμικά για να μας εξυπηρετούν σε κάθε στιγμή της ύπαρξής μας. **Καθώς οι φορητές συσκευές θα εκπέμπουν την ταυτότητά μας, τις προτιμήσεις, τις προηγούμενες αγορές και τις μετακινήσεις μας, θα παρέχονται εξατομικευμένες υπηρεσίες αυτόματα, κάθε στιγμή και σε κάθε χώρο που βρισκόμαστε.** Αυτή η προοπτική επισημαίνει τη σημασία της έρευνας που γίνεται στην ασφάλεια και στην κρυπτογράφηση των ψηφιακών επικοινωνιών. Ποιος θα ήθελε να είναι αρχι-οθετημένος σε μια υπηρεσία που να συγκεντρώνει και να γνωρίζει κάθε λεπτομέρεια της ζωής του, κάθε δραστηριότητα, αγορά, επίσκεψη και προτεραιότητά του;

Όσον αφορά στις φορητές συσκευές, θα συνεχίσουν να εξυπηρετούν όλο και καλύτερα τις ανάγκες μας με όλο και λιγότερα παρεμβατικό τρόπο. Το παγκόσμιο διαδίκτυο πληροφοριών θα συνεχίσει να παίζει αυξανόμενο ρόλο στην μετάβαση του πολιτισμού μας από αυτό του χαρτιού σε αυτόν του ψηφιακού byte. Η διαρκής εφαρμογή καινοτόμων τεχνολογιών και η συνεχής αναβάθμιση των αποτελούσων πρωτοκόλλων του διαδικτύου θα του επιτρέψουν την επιβίωση του στους επό-

μενους αιώνες. Έρευνα ήδη γίνεται για μελλοντικές μηχανές αναζήτησης που θα παίρνουν υπόψιν τους εξατομικευμένες πληροφορίες για να προσφέρουν καλύτερα αποτελέσματα από τα συμφραζόμενα της ερώτησης. **Η αναζήτηση του όρου «javana», ανάλογα με τις πληροφορίες για το χρήστη θα δίνει διαφορετικά αποτελέσματα. Σε άλλο χρήστη θα παρουσιάζει αποτελέσματα για τη γλώσσα προγραμματισμού, σε άλλον για τον καφέ, και σε άλλον για το νησί της Ινδονησίας που λέγεται ακριβώς έτσι.** Σε άλλο χρήστη θα εμφανίζει μεγάλες εικόνες και κείμενο και σε άλλο χρήστη θα εμφανίζει κείμενο με συντομέυσεις και τεχνικούς όρους.

«Οργανικό» αυτοκίνητο

Η διύλιση πετρελαίου και η χρήση του σαν καύσιμο από τους κινητήρες των αυτοκινήτων είναι οι μεγαλύτεροι παράγοντες για τη ρύπανση και τα αέρια θερμοκηπίου. Ενδεικτικά στην Αμερική το 50%-70% του παραγόμενου πετρελαίου καταναλώνεται από αυτοκίνητα και φορτηγά. Με τους σημερινούς ρυθμούς σε περίπου δέκα χρόνια τα δια νόμου επιτρεπόμενα επίπεδα εκπομπών οξειδίων του αζώτου (NOx) θα είναι στο 2% των σημερινών.

Σύμφωνα με κάποιους ερευνητές σε 25 χρόνια τα οχήματα θα χρησιμοποιούν μικρές σε μέγεθος, αλλά ισχυρότατες κυψέλες υδρογόνου και ηλεκτροκινητήρες. Η ανάγκη για καλή αεροδυναμική θα είναι περισσότερο επιβεβλημένη στο μέλλον, καθώς η μείωση βάρους σημαίνει αύξηση της αστάθειας σε υψηλές ταχύτητες. Το μέλλον μας επιφυλλάσει οχήματα με εμφάνιση καθορισμένη από την F1, καθώς και από οργανικές επιρροές (πουλιά, ψάρια, κ.τ.λ). Εξελιγμένα υλικά ελαφρύτερα και ανθεκτικότερα σε συγκρούσεις θα αντικαταστήσουν τα υπάρχοντα, καθορίζοντας τις προσδοκίες από τα μελλοντικά αυτοκίνητα.

Ενδεικτικά για τις κατευθύνσεις του μέλλοντος, μια ερευνητική ομάδα από το γνωστό Media Lab του πανεπιστημίου MIT της Αμερικής έχει εφεύρει μια νέα αρχιτεκτονική λύσεων μεταφοράς για την μελλοντική πόλη με γνώμονες τη φυσικότητα των χειρισμών, την απλότητα των ηλεκτρονικών και μηχανικών μερών, την αρμονική αλληλεπίδραση με τα άλλα οχήματα και φυσικά τη φιλικότητα στο περιβάλλον. Οραματίζονται οχήματα με εύκομπο σκελετό που θα τους επιτρέπει να οργανώνονται σε ομάδες επικοινωνώντας μέσω των ασύρματων δικτύων τους και να ταξιδεύουν με μεγάλες ταχύτητες και ασφάλεια. Η ευκαμψία αυτή εισάγει επίσης νέες προοπτικές στην ασφάλεια, αφού μέσω προηγμένων λογισμικών τα οχήματα θα αντιδρούν βέλτιστα σε συγκρούσεις, μεταβάλλοντας το σχήμα τους με κατάλληλο τρόπο ώστε να προστατεύουν με τον καλύτερο τρόπο τους επιβαίνοντες σε αυτό. **Και επειδή μέχρι τώρα σίγουρα θα αναρωτιέστε, αυτά τα οχήματα στο πάτημα κουμπιού θα περιστρέφουν τους τροχούς 90 μοίρες και θα παρκάρουν από μόνο τους!**



του Χαρίτωνα Κοριζή



Εθελοντές του ποδοσφαίρου...

Στην Ελλάδα υπάρχουν πάνω απο 600 ερασιτεχνικά ποδοσφαιρικά σωματεία. Καθημερινά υπό αντίξορες συνθήκες άτομα όλων των ηλικιών, από τη δική τους θέση, συμβάλλουν με μεράκι στην ενίσχυση του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου.



Οι περισσότεροι άνθρωποι του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου είτε αυτοί είναι παράγοντες, είτε προπονητές, είτε είναι απλοί φιλάθλοι, είναι εργαζόμενοι του μόχθου. Αγαπούν αυτό που κάνουν και στηρίζουν την ομάδα της γειτονίας τους. Περιμένουν πολλα από τους ποδοσφαιριστές αυτών ομάδων και αυτοί με τη σειρά τους αγαπάνε τη φανέλα που φορούν και την τιμούν.

Δυστυχώς, το ερασιτεχνικό ποδοσφαίρο στη χώρα μας αντιμετωπίζει έντονα προβλήματα επιβίωσης. Το κυριότερο είναι η έλλειψη βούλησης από την πολιτεία για βαθιές τομές. Αν θα έπρεπε να αναφέρουμε μερικά απο αυτά τα ζητήματα θα τονίζαμε σαν βασικότερο την έλλειψη πόρων, τις ελάχιστες για το πλήθος των ομάδων και προβληματικές γηπεδικές εγκαταστάσεις αλλα και τους ποδοσφαιριστές και παράγοντες που εργάζονται αφιλοκερδώς. Βέβαια, κανείς δεν αμφισβητεί πως στις μεγάλες πόλεις υφίσταται και θέμα έλλειψης χώρων, μια και συνεχώς λιγοστεύουν οι ελεύθεροι.



Απο την άλλη μεριά, επιβάλλεται οι πρωτοβουλίες που οφείλουν να πάρουν οι αρμόδιοι φορείς να βελτιώσουν την τραγική εικόνα των αθλητικών εγκαταστάσεων που φιλοξενούν τους ερασιτέχνες. Αν δεν

μπορούν να κατασκευάσουν νέα γήπεδα, ας ανακινίσουν τα υπάρχοντα.

Στην Ελλάδα, το ερασιτεχνικό ποδόσφαιρο είναι άμεσα συνδεδεμένο με τη νεολαία και στηρίζεται κατά βάση από εφήβους, γεμάτους φιλοδοξίες και όνειρα. Είναι κρίμα τα ταλέντα που παράγονται απο τις ακαδημίες των σωματείων να εγκαταλείπουν άδοξα το ποδόσφαιρο, εξαιτίας της αβεβαιότητας και της ανασφάλειας που απονέμει η παρούσα κατάσταση.

Συνήθως στις παιδικές και τις εφηβικές ομάδες των σωματείων, το κύριο βάρος το σπικνύνουν οι γονείς των παιδιών. Καταβάλλοντας περισσότερα απο 300 ευρώ ετησίως, καταφέρνουν να δώσουν στα παιδιά τους την ευκαιρία να αναπτύξουν το ομαδικό τους πνεύμα και τις ικανότητές τους. Από τις ομάδες παρέ-



Ποδόσφαιρο



χονται τα πάντα. Για παράδειγμα από αυτά τα λεφτά πληρώνονται προπονητές, οι εγκαταστάσεις, η ένδυση των παιδιών, η ιατρική τους περίθαλψη και ό,τι ακόμα μπορεί να χρειαστούν.

Το ερασιτεχνικό ποδόσφαιρο στηρίζει το μέλλον του στους έφηβους. Τα σωματεία αυτά ασχολούνται αληθινά με τα παιδιά. Δημιουργούν σωστούς φιλάθλους και τα διαπαιδαγωγούν με αρχές. **Όταν το παιδί συνειδητοποιήσει από μικρό, πως πρέπει να αντιμετωπίζει το ποδόσφαιρο, δεν θα το λησμονήσει ποτέ.** Όταν λοιπόν μεγαλώσει, θα στηρίζει την τοπική ομάδα του είτε σαν ποδοσφαιριστής, είτε σαν ένας απλός φιλάθλος.

Το ερασιτεχνικό ποδόσφαιρο έχει μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά κάθε ποδοσφαιρόφιλου ανά τον κόσμο. Πρέπει και από τους Έλληνες να υιοθετηθεί μια διαφορετική νοοτροπία αντιμετώπισής του, εφάμιλλη με άλλων ευρωπαϊκών λαών. Κάθε φιλάθλος που σέβεται τον εαυτό του θα πρέπει να φροντίζει κάθε Κυριακή να πηγαίνει να παρακολουθεί από κοντά την ομάδα της γειτονιάς του, προκειμένου με αυτό το τρόπο να στηρίξει όλους αυτούς που καθημερινά δίνουν τη μάχη τους για την επιβίωση του ερασιτεχνισμού.

Παρότι, λοιπόν είναι παραγκωνισμένο από όλα τα επίπεδα εξουσίας, καθημερινά ξεπνδούν μέσα απ' αυτό πυρηνές παιδιών που θέλουν να ασχοληθούν και να απολαύσουν κάθε του πτυχή. Τα παιδιά αυτά βασίζονται στους ανθρώπους των σωματείων που κυριολεκτικά αναλώνονται προσωπικά, οικογενειακά και επαγγελματικά, ενώ δεν έχουν ακόμα κομμά στήριξη στην παραγωγή ποδοσφαιριστών. Αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση, σε λίγα χρόνια δεν θα έχουμε ερασιτεχνικό ποδόσφαιρο και μοιραία ούτε εθνικό.

Βέβαια όλα αυτά δεν έχουν αφήσει αδιάφορη την πολιτεία, αλλα είναι ανάγκη να γίνουν πολλές ακόμα κινήσεις. Η απόφαση του Υφυπουργού Πολιτισμού, αρμόδιου για θέματα Αθλητισμού Γιώργου Ορφανού, να καταβάλλει σε όλα τα ερασιτεχνικά ποδοσφαιρικά Σωματεία της χώρας, που μετείχαν στα πρωταθλήματα των Ποδοσφαιρικών Ενώσεων (Α, Β, Γ κατηγορία), την επιχορήγηση που δικαιούνταν, για την ποδοσφαιρική περίοδο 2005-06, ανακούφισε κάποια σωματεία. Το συνολικό ποσό, για την εξόφλησή τους, ανερχόταν σε 5.350.000 ευρώ. Η επιχορήγηση, κάθε ομάδας ήταν ανάλογη της κατηγορίας, που αγωνίστηκε τη συγκεκριμένη ποδοσφαιρική περίοδο.

Τέλος, οι πρωτοβουλίες του κράτους για τη βελτίωση των συνθηκών του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου, θα πρέπει να αποτελέσουν την αφετηρία για τη δημιουργία ενός διαρκούς αγώνα και αναζήτησης λύσεων που θα δώσε μία νέα διάσταση στις αθλητικές προσπάθειες των ομάδων, ικανή να ανταποκριθεί στις αυξημένες απαιτήσεις των πολιτών.

του **Θανάση Δημητρόπουλου**

Δράση

PAINTBALL ή μάχη με χρώματα

Πόσες είναι εκείνες οι φορές, τις οποίες, ευχαρίσαμε με όλο μας το είναι να μπορούσαμε να βρισκόμαστε κάπου μακριά από την πόλη, από το άγχος, τις ευθύνες, την πίεση. Κάπου στην εξοχή, σε βουνό, σε μέρος όπου θα μπορούμε να τρέχουμε, να γυμναζόμαστε, να εκτονωνόμαστε και κυρίως κάπου ώστε να ζήσουμε λίγη δράση, ένταση, αδρεναλίνη, περιπέτεια! Να αισθανθούμε κάτι διαφορετικό από τα τετριμμένα. Εάν αυτά αναζητάτε και εσείς, τότε διαβάζετε το σωστό άρθρο! Πόσο μάλλον εάν είστε και άνθρωπος ριψοκίνδυνος, της δράσης, δηλαδή του paintball!

Πρόκειται για τη λεγόμενη μάχη με χρώματα σε φυσικό ή τεχνητό περιβάλλον, η οποία διεξάγεται κατά ομάδες ατόμων, τα



οποία αποφάσισαν να λύσουν τις «διαφορές» τους, κάθε είδους, όπως για το αν καλύτερη ομάδα είναι ο ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ή ο ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ, ποιος είναι ο πιο όμορφος της παρέας, ο πιο δυνατός, ποιος θα κερδίσει την ωραία ΤΖΕΗΝ και θα σώσει τον κόσμο από τα τέρατα και τους δράκους, ποιος είναι ο πιο μαζοχιστής και θα φάει τις πιο πολλές σφαίρες κηλη. Επίσης μπορούν να κάνουν και ιδιότυπους διαγωνισμούς για το ποιος θα αποκτήσει περισσότερες μελανιές ή ποιος θα κτυπήσει περισσότερα άτομα από την δική του ομάδα και θα ανακηρυχθεί mister-γκασμάς. Με το παιχνίδι αυτό μπορεί να λυθεί και το αίνιγμα του κεράσματος της βροδυνης εξέδου, της βροδυνης νίτσας, του τραπέζιου των μπουζουκιών καθώς και άλλων ανάλογων ευαγών δραστηριοτήτων που προάγουν τον πολιτισμό!!!

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η ιδέα του paintball γεννήθηκε το 1976 ή το 1977, όταν μία παρέα βετεράνων του Βιετνάμ, έκαναν ένα μπόρμπεκιου πάρτι. Βγάζανε ένα παιχνίδι βασισμένο στο να παρακολουθείς τον άλλο σιωπηλά και να παρακολουθείσαι, κάπως σαν το γνωστό μας κρυφτό.

Ο σκοπός του παιχνιδιού που φτιάξανε ήταν η περιπέτεια. Το πρώτο paintball παίχτηκε το 1981 στο New Hampshire των Ηνωμένων Πολιτειών και ήταν ένα παιχνίδι αρπαγής της σημαίας σε ένα πεδίο 125 ακαρίων. Σήμερα τα πεδία είναι περίπου 100x50 m.

50ι παίκτες χρειάζονταν χάρτες και πυξίδες για να βρουν τις σημαίες, οπότε ήταν περισσότερο ένα παιχνίδι πλοήγησης-«χαμένου θυσσαυρού» σε συνδυασμό με το χρωματισμό των αντιπάλων. **Τα πρώτα όπλα ήταν τα Nelspot 007 τα οποία δεν είχαν κατασκευαστεί για παιχνίδια paintball. Ήταν αεροβόλα όπλα που ρίχνανε σφαίρες χρώματος για να μαρκάρουν δέντρα και αγελάδες, αλλα τα υιοθέτησαν και έτσι έγινε η αρχή για το σπουδαίο αυτό άθλημα.**

5Το σπόρ λένε ότι έχει τους πιο μεγάλους ρυθμούς ανάπτυξης από οποιοδήποτε άλλο στον πλανήτη. Ένα αγγλικό περιοδικό paintball έγραψε πρόσφατα σσι μόνο στην Αγγλία το paintball δέχεται περίπου 1000 παίκτες τον μήνα. Ενώ στην Αμερική το

paintball από μεριάς συμμετεχόντων σε «εναλλακτικά» σπορ έρχεται τέταρτο και μετά από αυτό βρίσκεται το snowboard.

ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Μέσα σε 15 χρόνια, το άθλημα της χρωματοσφαίρισης (paintball) έχει αναγνωριστεί έως ένα από τα πιο συναρπαστικά εναλλακτικά αθλήματα. Το paintball παίζεται σε παραπάνω από 100 χώρες από εκατομμύρια άντρες και γυναίκες όλων των ηλικιών.

Το paintball είναι ο συνδυασμός του κρυφτού και του κυνηγητού που παίζαμε παιδιά, αλλα σε πιο ανταγωνιστική και πιο εξελιγμένη μορφή. Παρόλο που υπάρχουν αρκετές παραλλαγές του παιχνιδιού, συνήθως μια ομάδα παικτών θα χωριστεί σε δύο ομάδες και θα παίξουν αρπαγή σημαίας. Ο αριθμός των παικτών σε κάθε ομάδα μπορεί να έχει από έναν ή δύο, πέντε ή επτά ή δέκα μέχρι ακόμα και 1000 αν ο χώρος διεξαγωγής του παιχνιδιού και οι συνθήκες το επιτρέπουν. Η χρωματόσφαιρα (paintball) είναι μια στρογγυλή, λεπτή κάψουλα ζελατίνης με χρωματιστό υγρό στο εσωτερικό της. Εί-



ναι αντίστοιχη με μεγάλες κάψουλες βιταμινών ή τις κάψουλες λαδιού που χρησιμοποιούνται στο μπάνιο. Το χρώμα μέσα είναι μη-τοξικό, μη-καυστικό και φεύγει από το ρούχα και το δέρμα με λίγο νερό.

Τα όπλα χρωματοσφαίρισης (μαρκαδόροι ή markers) έρχονται σε μία ποικιλία από άποψης μεγέθους, στύλ και λειτουργικότητας. Μπορεί να τροφοδοτούνται από διοξείδιο του άνθρακα (CO2) ή από πεπιεσμένο αέρα. Τα περισσότερα χρησιμοποιούν μεγάλα συστήματα φιάλων (tanks) τα οποία ξαναγεμίζουν και έχουν την δυνατότητα να ρίξουν εκατοντάδες βολές πριν ξαναγεμισούν.

Για την ασφάλεια τους οι παίκτες της χρωματοσφαίρισης πρέπει πάντα να φοράνε μάσκα ειδικά σχεδιασμένη, η οποία προστατεύει τα μάτια και όλο το μπροστά μέρος του προσώπου. Η μάσκα πρέπει να φοριέται κάθε στιγμή μέσα στο παιχνίδι καθώς και έξω από το παιχνίδι σε χώρους όπου επιτρέπεται η χρήση των όπλων. Το paintball είναι ένα πολύ ασφαλές σπορ από τη στιγμή που ακολουθούνται όλοι οι κανονισμοί ασφαλείας. Στατιστικά ασφαλιστικών εταιριών έχουν δείξει ότι το paintball είναι ασφαλέστερο από τα γκολφ, το τζόκινγκ, το τένις και την καλήμβηση.

Το paintball είναι ένα άθλημα που παίζεται από ανθρώπους όλων των ηλικιών. Είναι ένα σπορ που άντρες και γυναίκες αγωνίζονται ίσα και που η ηλικία δεν παίζει τους νέους πό-ντα. **Σαν ένα παιχνίδι σκακιού πρέπει να είσαι σε θέση να σκεφτείς γρήγορα και αποφασιστικά, και αυτό σε κάνει καλό στο paintball.** Διάνοια και θέληση και όχι ταχύτητα και δύναμη είναι τα μυστικά επιτυχίας του αθλήματος. Στο paintball οι παίκτες αποκτούν ομαδικότητα, αυτοπεποίθηση την ώρα που περνούν καλά και απολλιάσσονται από το στρες της καθημερινότητας.

του **Γιώργου Ρούντα**

TV OR NOT TV ?

Τηλεόραση

ΔΙΑΝΥΟΝΤΑΣ ΗΔΗ ΤΟΝ 30 ΜΗΝΑ ΤΗΣ ΦΕΤΙΝΗΣ ΤΗ-
ΛΕΟΠΤΙΚΗΣ ΞΕΖΟΝ ΜΑΣ ΕΧΟΥΝ ΚΑΤΑΚΛΥΣΕΙ ΑΠΟΡΙΕΣ
ΑΠΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΑΝ ΚΑΙ ΠΕΡΞΙ, ΠΡΟ-
ΠΕΡΞΙ.... ΟΜΩΣ ΜΙΑ ΑΝΕΞΗΓΗΤΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΦΕΛΕΙΑ,
ΘΑ ΛΕΓΑΜΕ, ΜΑΣ ΞΠΡΩΧΝΕΙ ΝΑ ΤΙΣ ΔΙΑΤΥΓΩΣΟΥΜΕ
ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ ΠΑΡΟΤΙ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ ΖΟΥΜΕ ΤΗ ΜΕ-
ΡΑ ΤΗΣ ΜΑΡΜΟΤΑΣ.

▶ **Μήπως μπήκαμε σε κάποια χρονομηχανή και βρισκόμα-
στε μερικά χρόνια πίσω; Αν είναι έτσι, να μας το πει κά-
ποιος, αλλιώς το μυαλό μας παίζει παιχνίδια και θα πρέ-
πει να το κοιτάξουμε αν μη τι άλλο...**

Στον **ALPHA** ο **κ.Μικρούτσικος** προτείνει την τάδε πόρτα και
πετάγεται ο Μr Ζονκ. Ζούμε ξανά τις μεγάλες μέρες που μας
χάρισε «**ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΖΑΡΙ**»; Ο **Μικρούτσικος** ευτυχώς
λίγο **Μεγαλωμένος** εξωτερικά μας θυμίζει το πέ-
ρσμα του χρόνου και βεβαιωνόμαστε ότι ζούμε
στο 2006.

Τα ίδια και στο **MEGA** με την Μαρία Σολωμού και
τη Σάννυ Χατζηαργύρη ξανά «**SINGLES**» ύστερα
από δύο χρόνια. Μας αρέσουν όμως οι πρωταγω-
νιστές και το σενάριο και επειδή η σκηνοθετική άπο-
ψη της σειράς παραμένει ευρηματική, τους βλέπου-
με ξανά με ευκολία.

Τετάρτη βράδυ στο **ALTER** η Αννίτα Πάνια λέει «**Je
t'aime**». Κι ενώ νομίζουμε ότι πρόκειται για κάτι νέο,
ανακαλύπτουμε ότι το «**ΧΡΥΣΟ ΚΟΥΦΕΤΟ**» νε-
κρασάστηκε και μετενσαρκώθηκε σε ένα νέο
σώμα εκπομπής με Millennium πλέον χαρακτηριστι-
κά ένεκα της χλιδατής εποχής που ζούμε. Άλλαξε
ο Μανωλιός και έβαλε τα ρούχα του αλλιώς ...

▶ **Τελικά, η παράταση επιτυχημένων σειρών για 2ο χρό-
νο είναι καλή ιδέα;**

«**ΣΤΟ ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ**» να απογοη-
τευτούμε, μας έφερε ο **Γιώργος Κα-
πουτζίδης** ο οποίος ενέδωσε στις
πιέσεις των υπεύθυνων προγράμμα-
τος του **MEGA** να συνεχίσει για 2η
χρονιά. Ελπίζουμε ότι θα τα καταφέ-
ρει, αν και φοβόμαστε ότι οι εμπνεύ-
σεις δεν παράγονται υπό πίεση, αλ-
λή ο δημιουργός πρέπει να ξέρει πό-
τε να ακουμπήσει κάτω το πινέλο του.

Εξαίρεση από την παραπάνω κατη-
γορία αποτελεί η σειρά «**Δυο χρό-
νια μόνο**», συγγνώμη, «**Δυο μέρες
μόνο**» του Χριστόφορου Παπακα-
λιάτη, που όχι απλά δεν συνεχίζει
ουσιαστικά για δεύτερη χρονιά, αλ-
λή πασχίζει για να συμπληρώσει εpei-
σόδια που αναλογούν σε μία χειμε-
ρινή σεζόν.



▶ **Ηχηρές αποχωρήσεις, ηχηρές μεταγραφές και αναρωτιό-
μαστε: Εδώ παπός, εκεί παπός, που είν' ο παπός;**

Και αναρωτιόμαστε πού είναι ο παπός,
γιατί βλέποντας ειδήσεις στον **ANT1**
και περιμένοντας να δούμε τα μάτια της **Ελ-
λης**, δίπλα στα μάτια του Νίκου, βλέ-
πουμε τον Νίκο μόνο του, πριν καλά κα-
λά η συμβίωσή τους στο πλάτο κλείσει
μήνα. Επλήθε ο χωρισμός, επλήθαν και
τα εξώδικα εκατέροθεν....

Περιμέναμε τον **κ.Τριανταφυλλόπου-
λο** να αποκαλύψει νέα σκάνδαλα από
την συχνότητα του **ALPHA**, αντ' αυτού
όμως ο δρόμος του τον έφερε στο **ALTER** όπου και θα στεγά-
ζονται πλέον οι εκπομπές του. Η μετεγγραφή όπως γράφτηκε
έγινε επειδή πιάστηκε από τους ανθρώπους του **ALPHA**, να μην
προβάλλει εκπομπή που είχε ετοιμάσει με αποκαλύψεις, γιατί
όπως ισχυριζόταν ο σταθμός, στερούντο αποδείξεων.

▶ **Μήπως επικρατεί σύγχυση στις ελληνίδες παρουσι-
στριες;**

Νομίζοντας ότι γύρισε η **Ρούλα**, προφανώς με κάτι δυνατό, με-
τά από μεγάλη τηλεοπτική αποχή, είδαμε μια εκπομπή που δι-
καίως εισέπραξε την κατακραυγή του κόσμου και δικαίως κό-
πηκε. Η **Τατιάνα** με ένα διαφορετικό concept και σε διαφορε-
τική ώρα, προσπαθεί να κάνει νούμερα ανασύροντας ξεχα-
σμένα πρόσωπα και ξεχασμένες υποθέσεις. Μάλλον χωρίς
αποτέλεσμα. Η **κ.Λαμπίρη**, το γύρισε στην **trash tv** με την εκ-
πομπή «**love generation**», που ούτε από περιέργεια δεν μπο-
ρείς να την δείς, Κυρία Χριστίνα μας, τι τους θέλτε τους πει-



ραματισμούς;
Η **κ.Αλμπέρτη**
επέστρεψε στα
παλιά της καθή-
κοντα, ως πρωι-
νή οικοδόποινα
τα Σαβ/κα και
τρώει τη σκόνη
του πρώην συ-
μπαρουσιαστή
της, Θανάση Πά-

τρα που σκίζει και μας αρέσει πολύ.

AND THE OSCAR GOES TO: ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ!!!

Τα συγχαρητήριά μας για την αξιοπρέπεια με την οποία στέ-
κεστε, το λεπτό χιούμορ που σας χαρακτηρίζει, την χορευτι-
κή άνεση που μόλις ανακαλύψαμε ότι διαθέτετε και για όλα
τα υπόλοιπα στοιχεία που σας διακρίνουν και τα αγαπάμε!
SUPER και το «**SUPER DEAL**» που κα-
τατροπώνει τα Σαβ/κα και οι υπόλοι-
ποι ψάχνονται να βρουν τί θα βάδουν
απέναντί του που να στέκεται ισάξια.



της Δανάης Γραφάκου



Μουσική

JAY-Z, "Kingdom come"

Όταν το Νοέμβριο του 2003 είχε δηλώσει ότι σταματάει τη δι-
σκογραφία ως solo καλλιτέχνης, πολλοί στεναχωρήθηκαν,
όμως αυτοί που ήξεραν καλύτερα τον χαρακτήρα του Shawn
Carter (το πραγματικό όνομα του Jay-Z) κρυφογελούσαν, ξέ-
ροντας ότι αργά ή γρήγορα θα ανακαλέσει.
Έτσι κι έγινε και το Νοέμβριο του 2006 επέστρεψε με νέο album
το "Kingdom come", τίτλο δανεισμένο από τα DC Comics. Ο
βαθύπλητος πια Jay-Z επέλεξε μερικά από τα μεγαλύτερα
ονόματα για αυτό το come back. Στην παραγωγή των κομμα-
τιών συνέθεσαν ο θρύλος Dr. Dre, ο Just Blaze, ο Kanye
West, οι Neptunes, ο Swizz Beatz, ο Chris Martin κ.α.
Συμμετέχουν η Chrissette Michelle, ο John Legend, ο Usher,
ο Pharrell, ο Sterling Simms, ο Ne-Yo και φυσικά η Beyonce.
Το αποτέλεσμα: Όχι αυτό που περιμέναμε από τον Jay-Z. Αυ-
τό που αποκομίζει κανείς μετά από μία προσεκτική ακρόαση του
album, είναι ότι υπήρχε πίεση χρόνου. Ο πολυπράγμων επιχει-
ρηματίας Shawn μάλλον δε κατάφερε να «συγκεντρωθεί» όσο
έπρεπε στη δημιουργία του δίσκου του κι αυτό φαίνεται σε
πολλά τραγούδια. Το ταλέντο του καμουφλάρε κατάλληλα
την προχειρότητα ορισμένων στίχων του και η έλλειψη έμπνευ-
σης είναι εμφανής. Ακόμα και η επιλογή των συνθέσεων θα
μπορούσε να είναι πιο προσεκτική, μιας και οι συγκεκριμένοι
παραγωγοί έχουν αστείρευτη «κάβα» συνθέσεων.
Όχι ότι το album δεν είναι καλό, απλά περιμέναμε περισσότε-
ρα από τον 5 φορές βραβευμένο με grammy MC. Και σίγου-
ρα θα πάει πολύ καλά σε πωλήσεις κι αυτό το έχει δείξει ήδη
το marketing που έχει ξεκινήσει. Δε θα μείνει όμως ως classic.

Βαθμολογία: 5/10 **XFader**



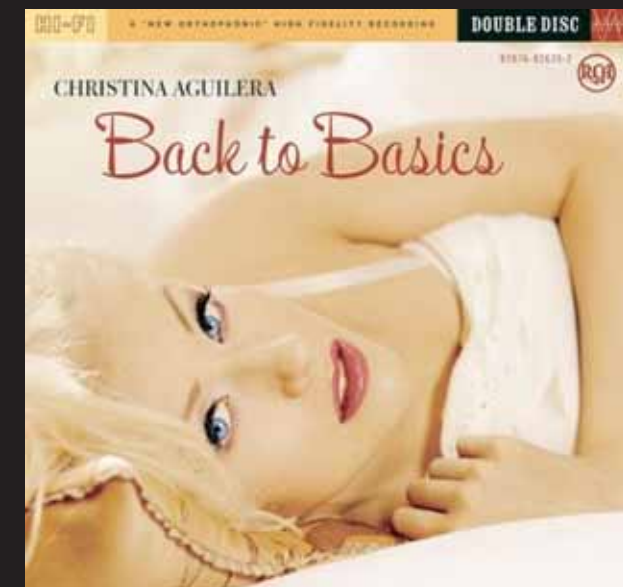
Christina Aguilera, "Back to Basics"

Οι διπλοί δίσκοι δεν είναι πάντα καλοδεχούμενοι. Από πολ-
λούς θεωρείται ως ακόμα ένα gimmick για να κάνει εντύπω-
ση ο καλλιτέχνης, ή για να αυξηθεί η τιμή του CD. Στη συγκε-
κριμένη περίπτωση όμως έχουμε κάτι διαφορετικό. Πρόκειται
για δύο τελείως διαφορετικά CDs που κυκλοφόρησαν στο ίδιο
πακέτο. Το κοινό έχουν; Την πολύ προσεγμένη δουλειά που
έχει γίνει.
Στο πρώτο βλέπουμε το αποτέλεσμα της συνεργασίας του πιο
θρυλικού underground hip-hop παραγωγού DJ Premier και
της pop divas. Soul, Blues, Funky ήχοι συνδυάζονται άψογα
με την εκπληκτική φωνή της Aguilera και ο χρόνος περνά δί-
χως να το καταλάβεις.
Το δεύτερο CD με τη βοήθεια της Linda Perry (παραγωγός) κι-
νείται σε πιο rock ρυθμούς, αλλά κι εδώ η Christina ανταπε-
ξέρχεται άψογα και είναι σίγουρο ότι έχει υλικό για αρκετά
hits στα charts.
Τελικά ο ακροατής μένει απόλυτα ικανοποιημένος κι αυτό εί-
ναι το σημαντικό για το CD. Επίσης με αυτή τη δουλειά η
Christina Aguilera πηδάει από το απλό pop, στο ποιοτικό pop

ΔΙΣΚΟ ΚΡΙΤΙΚΗ

και μας βρίσκει σύμφωνους. Πάω να ακούσω ξανά το «Still
Dirrrty»...

Βαθμολογία: 8/10 **XFader**



Αρτέμης-Ευθύμης, "ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ, ΓΙΑΤΙ ΕΤΣΙ ΠΑΕΙ"

Ο Αρτέμης και ο Ευθύμης, οι δύο mc's που άλλαξαν την πο-
ρεία του hip-hop στην Ελλάδα από τις αρχές του '90 ως μέλη
των Terror X Crew, ποτέ δεν έκαναν αυτό που θα τους επέβα-
λε η μόδα, η στιγμή, οι όποιες δεσμεύσεις.
Έκαναν αυτό που τους εξέφραζε, με απόλυτη ειλικρίνεια στους
εαυτούς τους και σεβασμό στο hip-hop. Με αυτό τον τρόπο,
κάταφεραν να διαγράψουν την δική τους, μοναδικά επιτυχη-
μένη πορεία και να επικοινωνήσουν με το κοινό, στα πλαίσια
της πραγματικής αγάπης τους για την μουσική.
Το 2006 οι Α/Ε επιστρέφουν πιο δυναμικά από ποτέ, για να
ταράξουν ακόμα μια φορά τα νερά της ελληνικής μουσικής
σκηνής. Το ολοκαίνουργιο single τους «Έτσι είναι, γιατί έτσι
πάει», είναι ένας hip-hop/nu metal/big beat crossover δυνα-
μίτης, με σήμα κατατεθέν τους πάντα κοφτερούς σαν λιπίδες
στίχους των Α/Ε.
Την καλύτερη εικόνα για την υποδοχή του νέου ήχου των Α/Ε
από το κοινό την πήραμε στην συναυλία του Jay-Z τον Σεπτέμ-
βριο: 3500 άτομα που τραγουδούσαν μαζί με τους Α/Ε ένα
κομμάτι που μόλις είχαν ακούσει για πρώτη φορά. Μια απίστευ-
τη, πρωτόγνωρη ένδειξη επαφής κοινού – καλλιτέχνη, η από-
δειξη ότι το κοινό αναγνωρίζει ενστικτωδώς την πραγματικά κα-
λή μουσική.

Βαθμολογία: 7,5/10 **Γιώργος Ρούντας**



δισκοκριτική δισκοκριτική δισκοκριτική δισκοκριτική



Τα λόγια σου... μας χόρτασαν!!!

Δηλώσεις

ΘΑΝΟΣ ΒΕΡΕΠΗΣ, Πρόεδρος του ΕΣΥΠ

«Όλη η Ευρώπη επιτρέπει τη λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων, όμως σε καμία χώρα, με την εξαίρεση μίας σχολής στην Αγγλία και άλλης μίας στη Γαλλία, δεν υπάρχουν σοβαρά ιδιωτικά πανεπιστήμια... Και δεν θα υπάρξουν ούτε στην Ελλάδα».

Μην είστε και τόσο σίγουροι κύριε Πρόεδρε...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΡΑΤΗΣ, Πρόεδρος Διδακλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας

«Η αντιμετώπισή του (του ζητήματος της κάλυψης της ύλης στα Δημοτικά Σχολεία) δεν μπορεί να περιλαμβάνει μέτρα που θα κάνουν εξοντωτική την εκπαιδευτική διαδικασία και θα υπερφορτώνουν τους μαθητές (π.χ. επέκταση κι άλλο του ωρολογίου προγράμματος, μάθημα σε αργίες, Σάββατα κλπ.)».

Στερνή μου γνώση... να σε είχα πρώτα!!!

ΣΑΣΑ, Συντονιστικό Αγώνα Σχολείων Αθήνας

«Τώρα είναι καιρός για εκπλήξεις.....Είναι καιρός να φτιάξουμε τα ωραιότερα πανό, να γράψουμε τα ωραιότερα συνθήματα, να τραγουδήσουμε τους ωραιότερους στίχους σε όλο το Παό, σε όλο τον κόσμο. Τώρα καταλαμβάνουμε τους δρόμους!!! Εμείς, που μας παρουσιάζουν οι μεγαλοκαθηλάρχες ως βάνδαλους, ησυχαστές, βιαστές, θα μιλήσουμε με όλο τον κόσμο, με τους γονείς μας, με όλους τους εργαζόμενους και θα βροντοφωνάσουμε: Είμαστε αγωνιστές.»

Άντε και καλή λευτεριά...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Πρόεδρος ΠΑΣΟΚ

«Τα μηνύματα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, τριάντα τρία χρόνια μετά, παραμένουν επίκαιρα. Ήταν παρόντα στις κινητοποιήσεις των δασκάλων, των καθηγητών, των μαθητών, των συνταξιούχων, των εξαπατημένων από την κυβέρνηση συμβασιούχων.»

Τα μηνύματα ήταν παρόντα... εσείς;;

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Πρόεδρος ΠΑΣΟΚ

«Και είναι πια βέβαιο, ότι για το αδιέξοδο στο χώρο της παιδείας δεν ευθύνεται μόνο η υπουργός, αλλά ο ίδιος ο πρωθυπουργός. Αποσπασματικά μέτρα, ελλειμματική χρηματοδότηση, προτάσεις χωρίς τόλη, σχέδιο και ουσία, απαξιώνουν συστηματικά τη δημόσια παιδεία.»

Σας θυμίζουν μήπως τη θητεία σας στο Υπουργείο Παιδείας;



ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΛΗΣ, Πρωθυπουργός

«Είμαι απόλυτα αποφασισμένος να προχωρήσω (σ.σ. στο θέμα της Παιδείας) αλλιώς μπορώ να χάσω λίγο χρόνο προκειμένου να πετύχω την ευρύτερη δυνατή συναίνεση»

Αρκεί να μη χαθεί πολύς χρόνος!

ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ, Πρόεδρος Συνασπισμού

«Δικαστήρια υπάρχουν για φοιτητές και φοιτήτριες από τις διαδηλώσεις που συνελήφθηκαν στα τυφλά στα γιουρούσια της αστυνομίας. Δεν υπάρχουν για τους μεγαλοεπιχειρηματίες που κλέβουν το ΙΚΑ.»

Για αυτούς που σπάνε και καίνε ανεξέλεγκτα...ούτε λόγος, βέβαια!!!

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ, Γ.Γ. ΚΚΕ

«Και, βεβαίως, η ΚΝΕ από χρόνο σε χρόνο ανέβαζε τη διαφωτιστική και γενικότερα πολιτική της δράση γύρω από το τι ετοιμάζεται στα ΑΕΙ και ΤΕΙ.»

Διαφωτισμό ή αιώνα των Φώτων έχουν ονομάσει... (SOS)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Καθηγητής Πανεπιστημίου

«Αυτό που μου κάνει εντύπωση είναι το εξής: Βγαίνουν οι φοιτητές στους δρόμους και φωνάζουν για τα ξένα πανεπιστήμια και για τους αιώνιους φοιτητές αντί να πουν ότι θέλουν το 15% για την Παιδεία, που ζητάγαμε εμείς στη δεκαετία του '80, καλούς καθηγητές με καλές αποδοχές, καλές αιθουσες διδασκαλίας.»

Φωνή βοώντος εν τη ερήμω...

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ

«Όσον αφορά την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, η θέση του ΠΑΣΟΚ είναι διαφορετική από αυτήν της Νέας Δημοκρατίας.»

Άλλος για Χίο τράβηξε... κι άλλος για Μυτιλήνη!!!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗΣ, π. πρόεδρος Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

«Σπεύδω να πω ότι, ως θέμα αρχής, ούτε φοβόμαστε ούτε είμαστε αντίθετοι στην ίδρυση μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, όταν το επιτρέψει το Σύνταγμα.»

Παλαιότερα σπεύδατε να πείτε άλλα, κύριε πρότανη...

ΛΕΪΦ ΠΑΓΚΡΟΤΣΚΙ, Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού Σουηδίας

«Δεν απαγορεύουμε τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια στη χώρα μας, όπως έμαθα ότι γίνεται στην Ελλάδα.»

Συμβαίνουν τέτοια πράγματα στην Ελλάδα;;

των Δημήτρη Κουνιά

Κώστα Τσουρού

φωτογραφίες



Κίτρινος Ποταμός

photo: Χαρίτων Κορίζης



Ζωντανή Συμμετρία

photo: Χαρίτων Κορίζης



Ρεμβάζοντας την Καθόδρα

photo: Χαρίτων Κορίζης



Times Square

photo: Χαρίτων Κορίζης

Στείλτε μας κι εσείς τις δικές σας
ερασιτεχνικές φωτογραφίες
στο costas@demyc.org

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ



Γκοή Χαριστέα τελικός EURO 2004

photo: Χρήστος Τιμαγένης



Φιλή

photo: Χρήστος Τιμαγένης



Ηλιοβασιλέμα στα Σκόπια

photo: Χρήστος Τιμαγένης

ΕΡΓΟ, ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ & ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Το Ειδικό Κέντρο Φροντίδας - Αποθεραπείας Ασθενών με Καρκίνο

στην Παιανία Αττικής 2000 τ.μ. σε κτήμα 5000 τ.μ. με κήπο για την αναψυχή των ασθενών, αρχίζει να λειτουργεί και έχει συστηματική ιατρική και νοσηλευτική φροντίδα. Λειτουργεί όλο το 24ωρο και τα Τμήματα, εκτός της Φροντίδας των ασθενών είναι:

1. **Κέντρο Εγκαιρης Διάγνωσης**
 - α. **Καρκίνου του Μαστού**, με ψηφιακό μαστογράφο και κινητή Μονάδα Μαστογράφου.
 - β. **Καρκίνου Παχέος Εντέρου** με την χορηγία του test της αφανούς αιμορραγίας από το έντερο στα κόπρανα (F.B.O.T- Haemoccult test) και πλήρους Ενδοσκοπικού Τμήματος.
 - γ. **Καρκίνου του Τραχήλου της Μήτρας** που εξυπηρετείται με σύγχρονα μηχανήματα από το Κυτταρολογικό Τμήμα (Pap Test), το οποίο θα εφαρμόζει και τον έλεγχο σε υψηλού κινδύνου γυναίκες με έκπλυση των γαλακτοφόρων πόρων για την αναζήτηση ατύπων κυττάρων.
2. **Τμήμα Οικογενειακού Κληρονομικού Καρκίνου - Κέντρο Γενετικής Συμβουλευτικής**
3. **Κέντρο Ψυχοκοινωνικής Υποστήριξης.**
4. **Μονάδα Αντιμετώπισης του Πόνου των Καρκινοπαθών και Ανακουφιστικής Αγωγής** από εξειδικευμένους ιατρούς - αναισθησιολόγους και νοσηλευτές.
5. **Μονάδα Ανακουφιστικής Νοσηλευτικής Φροντίδας Ασθενών με Καρκίνο.**
 - α) Νοσηλεία 52 εσωτερικών ασθενών.
 - β) Ημερήσια Υποστηρικτική Φροντίδα 10 - 15 εξωτερικών ασθενών.
6. **Αυτοκίνητη Μονάδα Κατ' Οίκον Νοσηλείας** που είναι εξοπλισμένη με κατάλληλο γιατρό και νοσηλευτικό προσωπικό.
7. **Ερευνητικά προγράμματα στην Ογκολογία.**
8. **Μεταπτυχιακά Εκπαιδευτικά Μαθήματα Νοσηλευτικής και Ψυχοκοινωνικής Ογκολογίας**, σε Νοσηλευτές/τριες Νοσοκομείων Αττικής, δύο φορές το χρόνο, διάρκειας δύομισι μηνών, 90 ώρες διδασκαλία η κάθε περίοδος. Στο τέλος δίδουν εξετάσεις πολλαπλής επιλογής και οι δύο αριστεύσαντες αποστέλλονται σε Νοσηλευτικό Κέντρο του Εξωτερικού για περαιτέρω μετεκπαίδευση.
9. **Ταχύρρυθμα Μεταπτυχιακά Εκπαιδευτικά Μαθήματα Νοσηλευτικής και Ψυχοκοινωνικής Ογκολογίας**, σε Νοσηλευτές/τριες Νομαρχιακών Νοσοκομείων, δύο φορές το χρόνο με 45 ώρες διδασκαλίας.



Άλλες δραστηριότητες της Ελληνικής Αντικαρκινικής Εταιρείας

- Μονάδα Εκπαιδύσεως ατόμων για την Ελληνική Διατροφή που αποκαλείται Μεσογειακή, ακολουθώντας την παγκοσμιοποίηση.
- Τηλεφωνική Γραμμή
 - Διακοπής καπνίσματος
 - Προστασίας Δέρματος από τον ήλιο
 - Συμβουλευτικής και Ψυχοκοινωνικής Υποστήριξης ασθενών και των συγγενών τους
- Αντικαπνιστικά Ευρωπαϊκά προγράμματα με συμμετοχή πολλών χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Το Πρόγραμμα «ΝΙΚΗΤΗΣ ΣΤΗ ΖΩΗ». Τιμούμε τους επιζώντες από τον καρκίνο και την μνήμη αυτών που έχασαν τη μάχη.
- Εθελοντικό Σώμα με το Σύλλογο Φίλων Κυριών της Ελληνικής Αντικαρκινικής Εταιρείας στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη.
- Ογδόντα Παραρτήματα της Ελληνικής Αντικαρκινικής Εταιρείας σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Ελλάδος.
- Οργανώνονται συνέδρια, ημερίδες, ομιλίες, συνεντεύξεις στη τηλεόραση και το ραδιόφωνο για την ενημέρωση του κοινού για την πρόληψη και έγκαιρη διάγνωση του καρκίνου και την προαγωγή της υγείας.
- Η Ελληνική Αντικαρκινική Εταιρεία εκδίδει βιβλία για νοσήματα φθοράς και την πρόληψη του καρκίνου και δύο περιοδικά το «Μ' ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ» για το ευρύ κοινό και την «ΟΓΚΟΛΟΓΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ» για τους ιατρούς. Και τα δύο Περιοδικά διανέμονται δωρεάν σε είκοσι χιλιάδες αντίτυπα το καθένα.
- Η Ελληνική Αντικαρκινική Εταιρεία διοργανώνει τον Πανελλήνιο Αντικαρκινικό Ερανο με τους Εθελοντές της και τα χρήματα διατίθενται για την συνέχιση του Αντικαρκινικού Αγώνα από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

